

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Kako preseči zastoj?

Vidiki uspešnega gospodarjenja gospodarskih organizacij združenega dela v celjski občini v razmerah socialističnega samoupravljanja in blagovne proizvodnje — tak je naslov teme, o kateri bodo jutri dopoldne govorili na VI. občinski konferenci Zveze komunistov v Celju. Razprava o gospodarskih gibanjih prav v tem času ni preprosta, poleg tega pa živo zajeda v nekatere temeljne in vedno bolj aktualne hibe sedanjega gospodarskega položaja. Gospodarska problematika je bila doslej večkrat v ospredju različnih skupščin in družbenopolitičnih organizacij v Celju. Tokrat pa je razgrnjena zelo celovito, s kirurškim prerezom gospodarske rasti od leta 1965 do lani. Jutrišnja konferenca bo, tako je poudarjeno v gradivu, prikazati, kako se v razmerah intenzivne socialistične samoupravne preobrazbe ter trdnega poslovanja odvijajo gospodarski procesi v občini. Osrednji poudarek v zelo obsežnem in skrbno pripravljenem analitičnem gradivu je dan vprašanju, v koliki meri so kolektivi, samoupravni organi ter njihovi izvršilni in strokovno vodstveni timi usposobljeni za tako učinkovito in poslovno usmeritev, ki zagotavlja gospodarsko uspešnost in s tem krepitev materialne baze samoupravljanja.

Podatki o rezultatih celjskega gospodarstva po letu 1965 namreč zaostajajo za slovenskimi poprečji. V primerjalnem obdobju je celotni dohodek sicer ostal na poprečju, doseženem v SRS, vendar pa zaostaja za nekaterimi območji. Družbeni proizvod je v letih 1965—1972 porasel z indeksom 339, v Sloveniji pa 357. Tako gospodarjenje je seveda vplivalo na relativno udeležbo družbenega proizvoda občine Celje v republiki od 5,25 % na 4,83. Ekonomska produktivnost (merjena z družbenim proizvodom na delavca) prav tako ne dosega slovenske rasti (v Celju indeks 282, Slovenija 302). Med podatki, ki zahtevajo najbolj kritično razčlenitev, je primerjava rasti sredstev za razširjeno reprodukcijo. V obravnavanem obdobju znaša v Celju indeks 226, v Sloveniji 444, v Kranju pa celo 531. Odras takega stanja se kaže kazalcu rentabilnosti, ki je po letu 1965 padla na indeks (1965 je indeks 100).

Za razpravo bodo zelo pomembne ugotovitve o strukturnih premikih med posameznimi področji v gospodarstvu Celja. Delež industrije v celotnem dohodku in družbenem proizvodu se manjša — od 45,63 % na 39,12 v celotnem dohodku gospodarstva, v družbenem proizvodu pa od 60,76 na 54,87 %. Celo število zaposlenih v industriji se je zmanjšalo, kar na zanimiv način ponazarja nelahke razmere v celjski industriji.

Poglobljena analiza gibanj v sekundarnem in terciarnem področju gospodarstva pa pove, česar doslej nismo poudarjali, da tudi v teh dveh dejavnostih kazalci gospodarjenja ne kažejo ugodnih rezultatov. Na primer: družbeni proizvod v terciaru je naraščal v Celju po stopnji 21,6 %, v Sloveniji pa po 13,27 %. Zastavo nosi trgovina, ki je v terciarnem sektorju družbeni proizvod trgovine v celjski občini naraščal po 15,52 %, ostala področja tega sektorja (promet, gostinstvo, turizem, obrt, komunala) pa po 9,2 % stopnji.

K naštetim ugotovitvam moramo še dodati številke o obsegu materialnih naložb, preračunanih na občana. Pri celjski občini od tri do šestkrat zaostaja za naložbami v Velenju, Ljubljani—Center, Piranu in drugod. Za Celje je značilen premajhen strukturni delež naložb v obratna sredstva.

Gradivo opozarja na kazalce gospodarjenja, na objektivne pogoje, v katerih je Celje iskalo svoje mesto v neobčutljivem gospodarskem vrenju Jugoslavije. Izpostavlja pa tudi nekatere subjektivne slabosti, ki bi jih morali odpraviti, če hoče gospodarstvo Celja pogumneje prodreti na jugoslovanski in svetovni trg.

Jutrišnja seja občinske konference ZK v Celju bo zelo pomembna tudi zato, ker konkretno kaže na nevalgične pogoje celjskega gospodarstva in na poti, ki bi jih morala obratiti naša ekonomska baza.

—nd

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA POMOČ ŽRTVAM IMPERIALISTIČNE AGRESIJE PRI OBČINSKI KONFERENCI SZDL CELJE

NASLAVLJA NA VSA VODSTVA

družbenopolitičnih in delovnih organizacij, na vse samoupravne organe, organizacije in društva

JAVNI POZIV!

s priporočilom in prošnjo, da v »DNEH SOLIDARNOSTI Z NARODI INDOKINE« ponovno izrazimo našo solidarnost.

Da njihov osvobodilni boj in napore za obnovo skupno z vsemi jugoslovanskimi narodi pod geslom »VSAK MALO, VSI SKUPAJ PA VELIKO« podpremo tudi z materialno pomočjo.

OBČANI NASE OBČINE!

Dne 8. 6. 1973 se bo mladina obrnila na vas s prošnjo, da z odkupom simbolične značke (cena značke je 1 dinar) prispevate k solidarnostni akciji vseh jugoslovanskih narodov, da tudi z materialno pomočjo podpremo osvobodilni boj narodov Kambodže in Laosa ter da podpremo ljudstvo Vietnam v njegovih naporih za obnovo in izgradnjo porušene domovine.

Vsak, tudi manjši prispevek bo dobrodošel. Nakažite ga na tekoči račun: Občinska konferenca SZDL Celje 50700-678-45309 »VIETNAM«! Koordinacijski odbor

GAUDEAMUS IGITUR, IUVENES DUM SUMUS... ali po naše: V veselju živimo, dokler mladi smo še... Tako so odmevali prešerni in slovesni zvoki maturantov, ki so se na dokaj buren način poslavljali od »mučeniških prostorov«, »prfoksov« in knji g. Poslavljali so se tudi od zelencev, mučenikov, ki so ostali »žadaj« in bodo šele prihodnje leto predajali ključ drugim. Naš posnetek je s torkovega zbora maturantov pred celjskim gledališčem. Mladost, lep ota, smeh, rdeči nageljni... lep, nepozaben spomin, Foto: DRAGO MEDVED

ZIMZELEN NE OVENI...

Z veliko proslavo v počastitev 400. letnice velikega hrvatsko slovenskega kmečkega upora 1572-73 in 500. letnice kmečkih uporov nasploh v Bistrici ob Sotli v nedeljo, se je v šmarnski občini končalo praznovanje tega pomembnega zgodovinskega upora.

Na proslavi, na kateri se je zbralo okoli 200 ljudi, so govorili Jože Poljšak, predsednik pripravljalnega odbora, Zoran Polič, podpredsednik republiške konference SZDL ter Stjepan Horvat, član republiške konference SZDL SRH.

Zoran Polič je v svojem govoru osvetlil zgodovinsko vlo-

go Kozjanskega z Obsoteljem ter sosednjega Hrvatskega Zagorja. Poudaril je, da obe pokrajini pravzaprav nikoli nista imeli kakšnih posebnih meja, ki bi jih razdruževale. V kmečkih uporih kot tudi pozneje v NOB so družno stali z ramo ob rami Zagorci in Slovenci in prav zato ni naključje, da sta bili prav obe omenjeni pokrajini že od vsega začetka žarišče naprednih revolucionarnih idej.

O sodelovanju in vlogi obeh obmejnih pokrajin je govoril tudi Stjepan Horvat, potem pa je gostom in prebivalstvu izvedel skoraj enourni kulturni program zbor Glasbene matice iz Ljubljane,

ki je prišel na Kozjansko popolnoma brezplačno. Kulturni program z mnogimi recitacijami je bil njihovo darilo Kozjancem in Obsotelju.

Proslavljanje v Bistrici ob Sotli se je začelo že v nedeljo, ko je v njihovi prosvetni dvorani gostovalo celjsko gledališče z dramo Veronika Deseniška in se nadaljevalo v nedeljo. V prostorih osnovne šole je bila pripravljena zanimiva razstava izdelkov, ki so jih naredili učenci. Osnovna tema izdelkov so bili kmečki upori in povedati je treba, da so nekateri likovni izdelki znatno izstopali. Po programu je bilo tovariško srečanje, združeno

s športnimi srečanji prebivalstva sosednjih občin iz Hrvatske in Slovenije.

Sedaj, ko je konec praznovanja, lahko ugotavljamo, da so bila vsa praznovanja v šmarnski občini pripravljena skrbno in da so dosegla svoj namen: počastiti tako velik zgodovinski dogodek, kot so bili upori, ki so zanesli revolucionarno misel v današnji čas.

Kljub manjšim organizacijskim spodrslijajem je praznovanje uspelo. Zimzelen na Kozjanskem in Obsotelju ter v sosednjem Hrvatskem Zagorju nikoli ne bo ovenel.

M. Strašek

shop

ZIMLAD MLADO

VELEBLAGOYNICA

z urednikove mize

V redakciji razsaja bolezen. Poleg Dominike Poš sta morala ostati v posteljah tudi Jure Krašovec in Berni Strmčnik. To se pozna tudi v današnjem NT, ker smo morali nekatere stalne rubrike izpustiti. Upamo pa, da bo kmalu spet vse v redu.

Zaradi kadrovske suše v poletnih mesecih smo se dogovorili, da nam bodo pomagali naši sodelavci in praktikanti: Darja Ječič, Darja Glančnik, Majda Starlekar, Marija Kumer, Ilonka Kováč, Damjana Stamejčič, Nevenka Zuraj in Jožice Selič. Prijavili so se iz različnih krajev območja in jih boste kmalu spoznali.

Bralka Hilda iz Sentjurja me graja, ker njenega pisma še nisem objavil. Res, prosim za razumevanje. Pisem je veliko, poleg tega pa smo se odločili, da bomo objavljali v isti rubriki krajše podlistke. Zato nič jeze in slabe volje.

V današnjem NT pišemo še o festivalu, o srečanju požarnih bramb in o kozjanskih brigadirjih.

VAS UREDNIK

Delavski turizem

NEKATERI
KAR DOMA

Slika se je ponavljala, ugotovitve prav tako.

Zanimal nas je odgovor na vprašanje, kdo so ljudje, ki odhajajo na dopust k morju ali v planine? So mar to vsi zaposleni v kolektivu? Brez izjeme?

Odgovori so odpirali značilno problematiko delavskega turizma. Pri vsem tem ni šlo toliko za spoznanje, da so med pogostejšimi koristniki počitniških zmogljivosti zaposleni z večjimi osebnimi dohodki. V plačah enih in drugih ni toliko problema, da bi se ob njem ustavljali in

mu dajali velik poudarek. Plača ni vse. So še drugi družinski in življenjski pogoji, ki prav tako vplivajo na odločitve za koriščenje letnega dopusta v drugem kraju in ne doma.

Bolj značilno je to, da med tistimi, ki odhajajo na dopuste, ni sezonskih delavcev in ni tistih, ki imajo doma košček zemlje pa so zaradi tega vezani tudi na takšno ali drugačno kmetijsko proizvodnjo. Pa naj bo blagovna ali takšna za domačo ali nekoliko širšo porabo.

Tu je problem, ki ga odpira poglavje o delavskem turizmu. Tu so vprašanja, ki bi si jih morali zastaviti in jim priti do dna. Vsi skupaj, predvsem pa v kolektivih, ki zaposlujejo sezonske delavce — to predvsem velja za gradbeno podjetja — in ki imajo med svojimi člani tudi tako imenovane polproletarce.

Odgovori na vprašanja, kako je s temi delavci in kako z njihovim koriščenjem prostih dni, so si bila povsod enaka.

Sezonci odhajajo v času dopustov domov ali pa tudi ne. Samo eno drži — k morju ali v planine ne gredo, da bi tam preživeli proste dni. Prav tako ostajajo na takšnem ali drugačnem kosu zemlje tudi tisti, ki jim ta zemlja pomeni določeno proizvodnjo. Delo na zemlji doma jim ne dovoljuje, da bi si privoščili nekaj dni dopusta, da bi menjali kraj.

Pri vsem tem pa je bila značilna še ena ugotovitev. Povsem drugače pa se obnašajo tisti delavci, ki so v naše kraje prišli iz drugih republik, si tu ustvarili družino in se začeli vživljati v razmere novega okolja. Zanje pomeni odhod na morje nujna potreba, tudi zaradi otrok, zaradi družine.

Vprašanje smo odprli. Vprašanje koriščenja dopustov pri sezonskih delavcih in tistih zaposlenih v delovnih organizacijah, ki so vezani tudi na kmetijsko proizvodnjo. Vprašanje smo odprli, nismo pa ga končali. Končali za danes, ne pa za prihodnja razmišljanja, zlasti skupaj z ljudmi iz delovnih oziroma sindikalnih organizacij.

M. Božič

ZAKAJ TAKO?

X. mladinski pevski festival prav gotovo ni in verjetno ne bo edina večja, pomembnejša prireditelja, po kateri vnovič ugotavljamo, da je Celje premalo storilo zanjo. Ta kritika ne gre na hrbet prizadevnih organizatorjev. Pač pa je usmerjena drugam. K vsem tistim, zlasti pa trgovcem in gostincem, ki bi morali več storiti za festivalsko podobo Celja. Le kje imajo še v Evropi tako množično in kakovostno, tako mladostno in prikupno pevsko rajanje, kot jo premore Celje? Ali se tega zavedamo? Kaj bi lahko še storili trgovski delavci v izložbah, kakšna tovarna s simboličnim festivalnim izdelkom, gostinci ob podatku, da so bili naši gostje Nizozemci, Bolgari, Francozi, Madžari in drugi? Morda bi lahko svoj delež prispevale tudi druge kulturne in družbene organizacije. Izvirno. Domiselno. Ne za doseganje plehkega zunanjega bliska. Bleska, ki ga lahko notranje nepevsko vzdušje ali slabosti v organizaciji učinkovito prekrijejo. Predvsem zato, ker je mladinski peski festival naša prireditev, celjska prireditev s slovensko, jugoslovansko in evropsko obleko.

Ce ugotavljamo, da že nekateri v Celju še premalo čutijo s festivalom, najbrž zato ni čudno, da tudi ljubljanska televizija (pa tudi slovensko časopisje) v nedeljo razen kratke novice ni znala povedati in prikazati kaj več kot to. Tak odnos do sklepa prireditve (pa čeprav je bilo menda posneti nekaj filmskega traku) za služi ostro družbeno kritiko. Ali ne bi mogli direktno prenašati nedeljskega popoldanskega tekmovalnega tujih zborov? Verjetno bi prišlo do neposrednega prenosa, če bi organizirali kakšne slabo-umen koncert zabavne glasbe. In ne na koncu — tudi Delo bi lahko namenilo X. mladinskemu festivalu vsaj uvodnik.

Celje bo letos pripravilo še obrtni sejem, razmišlja pa o večji kulturni mednarodni prireditvi, ki naj bi predstavila mlado Afriko. V razmislek se ponuja še katera prireditev. Zaradi tega bi morali poiliti in z združenimi silami kar najhitreje zgraditi prireditveno halo na Golocu.

Interesi so močni. Zato bi bilo tudi združevanje sredstev zagotovo uspešno.

R. VRABL

Diferencirane oskrbnine

RAZLIČNOSTI DA,
TODA KAKŠNE?

Temeljna skupnost otroškega varstva v Celju je razpela vsem široko zainteresiranim svoj predlog »diferenciranega plačevanja oskrbnine« v vzgojno varstvenih ustanovah in oddelkih podaljšane bivanja na šolah. Na podlagi »zahteve staršev« in »analize stroškov« predlagajo večji prispevek za vzgojno-varstveno delo od dosedanje lestvice med 30—156 din mesečno na 30—270 din predvsem za tiste, ki imajo večji dohodek na družinskega člana. Strošek se za dojenčka poveča še za 30 odstotkov, za šoloobveznega pa zmanjša za 15 odstotkov. Vsem pa se logično doda še znesek za prehrano, ki gotovo tudi ne bo enak preteklemu glede na splošni dvig cen. Ob tem se razumljivo odpre vrsta vprašanj, na katera ni preprosto odgovoriti. O novih cenah in problemih so spregovorili tudi na dveh pomembnih forumih v Celju. Najprej na seji sveta za šolstvo in potem še na razširjeni seji Izvršnega odbora SZDL.

Med razpravljalci ni bilo nikogar, ki bi oporekal nujnosti različnih cen. Precej različnih mnenj pa je bilo ob vprašanju, koliko je družba zainteresirana za svojo, torej našo vzgojo. Ali jo morajo naši ljudje tudi plačevati? In koliko? 30 odstotkov tisti z nizkimi OD in 70 odstotkov tisti z višjimi? Ali

ne bi bilo bolj prav, če bi rekli nič za tiste z nizkimi in 45 odstotkov za tiste z višjimi OD? Družbeni interes bi bil tako prevladujoč!!! Družba, torej vsi, že itak prispevamo za OD vseh vzgojiteljev v VVU in šolah preko izobraževalne skupnosti. Vprašanje so le materialni izdatki, ki pa so minimalni glede na stroške za OD. Razširjena reprodukcija pa ni okrnjena, saj imamo avtomatizem v financiranju in samoprispevku, kjer v obeh primerih tisti z višjimi OD že itak prispevajo tudi več. Pa še nekaj je. Vedno več je zlasti mlajših družin, ki si ustvarjajo svoj dom, so poudarili. Oba sta zaposlena. Za enega otroka bosta sedaj plačevala skoraj 350, za dva že 700 din mesečno. Ali ne bodo ostajali otroci doma? Bo za njihove nezgode tudi še kdo kriv — razen staršev?

Otrok, pravimo, da ni samo last staršev! V tem primeru to izpričujemo? Posebne vrste težave pa bodo nastopile tam, kjer imamo takšne predšolske vzgojno-varstvene ustanove, ki smo jih ustanovili zato, da bi se otroci neka naučili, da jim bo lažje šlo v redni šoli, ker so bili doslej že samo zaradi rojstnega kraja določeni k osipu. Svoje izenačevanje naj ti otroci — z njimi pa starši — še plačujejo? V predlogu je sicer napisano nekaj o socialni in-

tervencaji, pa ni to tudi naš skupni denar?

Pa drugo. »Diferencirane oskrbnine« so predlagane tudi za podaljšano bivanje na šolah (šolsko varstvo). Podaljšano bivanje je sestavni del vzgojno-izobraževalnega dela na osnovnih šolah. Enako kot redni pouk, enako kot krožek, kot vsaka oblika dela na šoli. Po predlogu to naj saj je to tista oblika, ki je treba plačati. Neka izjema! Podaljšano bivanje pa je zato — tu so predvsem mlajši učenci, ki doma zaradi različnih razlogov le težko kaj napravijo za šolo — da bi omogočili večjemu številu učencev izdelati obvezno osnovno šolo! V Celju ne želimo več 30-odstotni osip! Ali res?? Zato podaljšano bivanje kot neko obliko varstva lahko nekako še ovrednotimo s ceno, kot nujno potrebno vzgojno-izobraževalno delo v sploh ne! V deveturno šolo se tu sploh ne spuščamo!

Ob vsem tem je razumljivo, da so na svetu za šolstvo in pri SZDL sklenili predlagati TSOV, da ta izrečni stališča uskladi z izobraževalno skupnostjo, jih temeljito prouči, na novo ovrednoti, porazdeli delo (kdo sedaj »kaj skrbi«) in predlaga sama, skupaj s TIS-om ali keno, do jeseni novo lestvico različne cene oskrbnine za varstvo in ne za vzgojo.

J. ZUPANČIČ

Šmarje

100 STANOVANJ?

Čeprav ima šmarska občina že vrsto let pečat nerazvitosti, se iz leta v leto polajša, posledica tega pa so potrebe po novih stanovanjih in izboljšavi starih. Ponemod so sicer že popravili nekaj starih zgradb, toda to še vedno ni dovolj, da bi lahko rekli, da so v šmarski občini s problemom opravili.

ZALEC

NAGRAJENCI
V KOČEVSKI ROG

Minulo nedeljo je občinska konferenca SZDL Zalec ob sodelovanju Občinske konference ZZB NOV in občinske konference ZMS organizirala enodnevni že tradicionalni izlet otrok, ki so na podlagi posebnega razpisa občinske konference SZDL napisali najboljše naloge.

Dvainosemdeset otrok, enajst prosvetnih delavcev ter predstavnikov organizatorjev so odšli na izlet v Kočevski Rog. Tu so si otroci z velikim zanimanjem ogledali Bazo 20 ter ob tej priliki izvedli tudi krajsji kulturni program, v katerem je sodelovala tudi folklorna skupina osnovne šole iz Zaleca. Kulturni program pa so otroci izvedli tudi v žužemberku, kjer je bil za udeležence izleta pripravljen sprejem. Poleg zgodovinskih spomenikov iz naše slavne revolucije so si udeleženci izleta ogledali tudi še Jurčičev muzej na Muljavi.

Nagrajeni učenci so bili nad izletom nadse navdušeni, saj si lepše nagrade za pisanje spisov niso mogli želeli.

Optimistično deluje novi program družbeno stanovanjske izgradnje na območju šmarske občine, predviden za obdobje tega leta. V programu lahko jasno ugotovimo, da nameravajo v tem letu zgraditi okoli sto stanovanj v različnih krajih občine. V pošte bodo prišli predvsem krajev Rogaška Slatina, Šmarje pri Jelšah, Kozje, Zibika in Podčetrtek.

V Rogaški Slatini bo Splošno gradbeno podjetje Rogaška Slatina zgradilo dva 26-stanovanjska obloka. S to gradnjo nameravajo pokriti potrebe delavcev, ki delajo v podjetjih Zdravilišče, Oblačila, Steklarna, Steklarska šola in še nekaterih drugih, manjših.

Šmarje pri Jelšah bo dobilo 16-stanovanjski blok, v katerem bodo predvidoma prebivali delavci KK Zalec, Zdravstvenega doma, SOB Šmarje pri Jelšah in še nekateri drugi.

Stanovanjski problem v Kozjem postaja iz dneva v dan večji, zato je razumljivo, da je v načrtu o stanovanjski izgradnji v občini vključeno tudi Kozje, ki naj bi dobilo 12-stanovanjski objekt. Stanovanja bodo zgradili za potrebe Metke, Izletnika, Steklarne, GG Brežice, nujno pa bi jih morali dobiti tudi nekateri socialno šibki občani in pa prosvetni delavci iz Lesičnega.

Zibika bo dobila 4-stanovanjski objekt, ki ga nujno

potrebuje za svoje prosvetne delavce.

Ostane torej še Podčetrtek, ki od vseh naštetih krajev najbolj napreduje, zato nistej tudi potrebe. Tam se grade blok, v katerem pa bosta poleg stanovanj za prosvetne delavce lekarna in pošta.

Sredstva za omenjene stanovanjske izgradnje so deloma že zbrana, deloma pa bodo zbrale delovne organizacije, ki so dolžne nuditi stanovanja svojim delavcem. Na navedene gradnje bo tudi sredstev prispeval tudi Splošno gradbeno podjetje Rogaška Slatina, ki je dolžno nuditi stanovanja svojim delavcem.

Po načrtu sodeč bo torej letošnjem letu šmarska občina bogatejša kar za sto stanovanj, kar pa, jasno, ne bo dovolj. Vsekakor je najbolj pereč problem prosvetnih delavcev, ki že vrsto let tarnajo nad slabimi razmerami. Ob programu realiziran, bo problem skoraj v celoti odpravljen, s tem pa tudi odpravljanje prosvetnih delavcev v druga delovna mesta. Nova stanovanja bodo prinesla tudi nove zahteve, od katerih bomo omeniti v prvi vrsti vzgojno-varstvene ustanove. To še posebej velja za Kozje in pa Podčetrtek. Nujno bo bilo misliti tudi na to.

Ne glede na vse pomisleke pa pravzaprav niso pomisleki pač za razmišljanja o potrebah občanov, pa smo lahko ob takšnem načrtovanju zadovoljni.

MILENKO STRASER

BANKA ZA KMETE

V Zavodnji nad Šoštanjem je več kmetij, katerih gospodarji so se odločili, da jih bodo v naslednjem obdobju preusmerili. Medtem ko sta jim doslej bila glavni vir dohodka les in živina, pa bodo v bodoče izkoriščanje gozdov opustili in se bolj preusmerili v rejo živine in s tem tudi proizvodnjo mleka. Pripravljajo pa se tudi že na začetek kmetijskega turizma, za katerega so v tistih krajih izjemno ugodni pogoji.

Tako so prišli na skupne pogovore s kmeti, ki želijo preusmeriti svoje kmetije, člani izvršnega odbora Ljubljanske Banke, podružnica Velenje. Dogovorili so se za skupno akcijo, v kateri bo banka s krediti pomagala kmetom, da bi čimprej preusmerili kmetije. Po temeljit

tem pogovoru so si skupaj ogledali posamezne kmetije in ugotavljali, kje so najboljše pogoji za specializacijo. Velika prednost je tudi v tem, da na kmetijah v Zavodnji nimajo problema z odmiranjem in propadanjem kmetij, ker se mladi ljudje radi odločajo za delo doma. Pred tem se izobrazijo v kmetijskih šolah in nato začnejo gospodariti.

Za začetek bodo nekaterim kmetom dali po deset milijonov starih dinarjev kredita, po enem letu pa prišli pogledati, kako je bil denar porabljen in ali se še spleča nadalje podpirati preusmeritev. Ugodno je tudi to, da je krajevni odbor SZDL s pomočjo kmetov in njihovega prispevka ter prostovoljnega dela uredil od vsake kmetije

do glavne ceste poti, zmožne za prevoz s traktorji, zdaj pa končujejo z asfaltiranjem sedem kilometrov dolge ceste iz Zavodnje do Šoštanja. Tako bo tudi prodaja živine in mleka v dolino lažja. Vsekakor pa je zavodnjski primer vreden posnemanja, saj do določene mere predstavlja neke vrste posebnost v času, ko imamo v kmetijstvu takšne ali drugačne težave.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

Celje

KORAK NAZAJ?

ceprav so gostinci govorili o problemu, se je zdelo, da bilo s podpisom dogovora o dejanskem poslovnem času v gostinskih obratih rešeno in da so prosti dnevi, ki so bili zahtevana dobrina, pravica vseh zaposlenih, pretehtali tudi manjši dohodki in s tem nižje osebnostne dohodke. In vendar so po nekateri dogodki potrdili, da so nekateri prenežili in da je izpad dohodka za mnoge kolektive prehud udarec. Izpad, ne samo zaradi prostih dni, mervče tudi zaradi drugih okoliščin, ki vplivajo na dohodek. Drži namreč, da je gostinstvo trenutno slabo akumulativna gospodarska dejavnost, da višje nekatere prehranske izdelke, zlasti mesu, preveč boleče vplivajo na strukturo zamrznjenih gostinskih cen in s tem na rezultate poslovanja. K vsemu temu je prišel manjši dohodek zaradi prostih dni.

Zato ni naključje, da so nekateri gostinski kolektivi prosi za spremembo sporazuma za ukinitvev prostih dni. Sprememba je nastala pri hotelu Evropa in bistvena tudi pri slaščičarni Zvezda, ki ima poslej ob nedeljah odprt tudi vrt in tisti del hotela, ki je vezan na zunanji prostor. To poslovanje ob nedeljah pa traja pri Zvezdi od 8. do 13. ure. Torej samo kopoldne in v času, ko je na tleh največ ljudi.

Evropa bo imela odprto tudi ob ponedeljkih, pri Mariboru bodo ob nedeljah odprti prostori, restavracija koper pa odpira svoje prostore po novem ob sedmih urah in ne več ob šestih. Ali so prve spremembe v poslovnem času začetek na-

dalnjih? Težko je reči, kako bo pri drugih kolektivih, čeprav so se na zadnjem sestanku dogovorili, da bi naj do začetka oktobra ostalo vse tako kot so podpisali s družbenim dogovorom. Ne glede na ta sklep je vendarle očitno, da v uveljavljanju prostih dni v gostinstvu ne gre samo za pravice zaposlenih po prostem dnevu, marveč prav tako za pomembno ekonomsko kategorijo. Zato bi

kazalo proste dni v gostinstvu proučiti še z druge strani, namreč z uveljavitvijo večimenskega dela, ki bi prav tako zagotovil vsem zaposlenim prosti dan, na drugi strani pa omogočil neprekinjeno delo in s tem tudi večji dohodek. Tak ukrep bi bil primeren zlasti v času glavne sezone, še zlasti, če je borba za dohodkom več kot aktualna. Ta pa je!

MB

Referendum 14. junija

V Klimi, Ferralitu, v Libeli in Kovinotehni so se vsi delavski sveti odločili za razpis referenduma. Posebne delovne komisije so že tudi pripravile osnovni dokument združitev, to je samoupravni sporazum, in bodo z njegovo vsebino seznanili vse člane delovnih skupnosti še pred izvedbo referenduma. Referendum je razpisan za 14. junija in če bo uspešen, bo nova trgovsko-proizvodna organizacija štela okrog 2400 zaposlenih, celotni predvideni dohodek v tem letu pa bi znašal okrog 200 starih milijard. Že v tem letu bi dohodek znašal okrog 18 starih milijard, v sklade pa bi lahko namenili okrog 6 milijard starih dinarjev. Samoupravni sporazum predvideva, da bi imele delovne organizacije v sestavi sestavljene organizacije združenega dela lastnost pravne osebe in bi imela vsaka tudi svoj žiro račun. Na ravni sestavljene organizacije, to je združenega podjetja, bodo predvsem zagotavljali naslednje: programiranje razvoja in izvajanje razvojne politike, koordiniranje dela na področju komercialne in notranjem in zunanjem tržišču, urejali bodo finančne zadeve v okviru interne banke, formirali bodo skupni elektronsko-računski center za avtomatsko obdelavo podatkov, izdelovali analize, plane in programe, zagotavljali informiranje za celotno podjetje in skupno urejali nekatere zadeve s področja kadrovske-socialne politike (rekreacija, izobraževanje, družbeni standard). Za izvajanje teh skupnih nalog bodo ustanovili strokovne službe, v katerih bo več organizacijskih enot: elektronsko-računski center, interna banka, razvojni oddelek, oddelek za ekonomiko (analiza tržišča in propaganda ter planiranje) in splošni oddelek.

Tehniki govorijo

ZADOVOLJNI IN...

Marija Blagotinšek

V Tovarni usnja v Soštanju menda zaposlenih nekaj več deset usnjarskih tehnikov. Njihovo delo ni nič kaj prijetno, saj delajo sredi vročine, in smradu po strojih, ki jih uporabljajo. Vendar vsega se ne bojijo, saj so dobili plačo, ki jim jo plačajo. Tako pravijo tudi trije usnjarski tehniki, katerim smo se pogovarjali.

MARIJA BLAGOTINŠEK, usnjarski tehnik, stanuje v Soštanju, v podjetju že 11 let: »Za poklic usnjarskega tehnika sem se odločila potem, ko sem dobila za šolanje tega poklica stipendijo. Sem vodja strojne obdelave v oddelku usnja. Z delom sem zadovoljna. Hoteli so mi dati stipendijo za nadaljevanje študija, pa sem se zadovoljila s sedanjim položajem. V šoli

Olga Jovičić

sem pridobila dovolj znanja, tudi praktičnega, tako da mi na delovnem mestu ni bilo preveč težko. Zjutraj ljudi razporedim na delovna mesta, jim določim delo in jih kontroliram, da vse v redu poteka. Z ljudmi se dobro razumem in me kot tehnika vsaj do neke mere upoštevajo»

OLGA JOVIČIČ, usnjarski tehnik, Soštanj, zaposlena 6 let: »Najprej sem hotela študirati kemijo, ker pa nisem dobila stipendije, sem se odločila za usnjarsko stroko. V začetku sem delala v proizvodnji, z reorganizacijo podjetja pa sem prišla na delovno mesto referenta za planiranje. V glavnem se v poklicu dobro počutim, moti

Jože Krajnc

me le to, ker nisem šla v to stroko zato, da bom sedela v pisarni, kar sedaj, temveč da bom delala v proizvodnji»

JOŽE KRAJNC, usnjarski tehnik, Soštanj, v podjetju 12 let: »Za poklic sem se odločil zato, ker je že oče bil zasebni usnjar. Zdaj delam kot vodja ležarne. To je delovna faza od surove kože do golice. To je koža, ki je pripravljena za nadaljnjo predelavo — strojenje. Pri delu me moti to, da začetniki premalo poznajo svoje delo. Tu bi bilo potrebno več dodatnega izobraževanja delavcev, da bi lažje opravljali zadane naloge. Osebo sem dela navajen in zato tudi zadovoljen»

T. VRABL

Takole so protestirale žene iz Orle vasi pretekli teden pred žalsko občinsko skupščino zaradi predvidene prekinitve podružnične šole v njihovem kraju.

Zbor volivcev v Trnavi

OBČANANI VZTRAJNI

Občani Šentruperta, Topovelj, Orle vasi in Trnave so se pretekli petek zbrali na izrednem občnem zboru v zvezi z ukinitvijo pouka v podružnični, šoli Orli vasi. Preko dvesto petdeset ljudi je zasedlo dvorano zadružnega doma. Zboru občanov so prisostvovali tudi predstavniki skupščine, vodstev družbeno političnih organizacij, TIS-a ter drugi.

Kaj naj na kratko rečemo o tem zboru? Predvsem to, da so občani dosledno vztrajali pri svojem stališču, da hočejo svojo šolo in da ne pristanejo na prešolanje otrok v Prebold in na Polzelo. Po dolgi razpravi, navedanju argumentov in analiziranju celotne situacije (zbor je trajal od pol devetih zvečer do enih zjutraj!) so občani sprejeli sklep, da naj šola ostane do leta 1974, potem pa so pripravljani na prešolanje s tem, da je treba med tem časom zagotoviti vse potrebno, da bo prevoz otrok potekal nemoteno in kvalitetno. Ker pa so strokovne institucije zagotovile, da je možno

že do novega šolskega leta pripraviti vse potrebno za kvaliteten prevoz otrok, ostaja le tem na voljo samo to, da to dosledno uresničijo in pridejo pred starše z dokončnimi predlogi. Se nekaj je pokazal zbor volivcev v Trnavi! Pokazal je to, da je bila po vseh verjetnosti storjena tudi napaka v postopku, kajti ljudje ondotnih krajev so dovolj razgledani, da vedo, da bodo v novih pogojih njihovi otroci deležni boljšega pouka. Prepričan sem, da se bodo v jeseni tudi tako odločili, saj gre na koncu koncev za dobro njihovih otrok. Seveda pa mora biti pravočasno pripravljeno vse, kar je potrebno!

In ko ravno že govorimo o zboru občanov v Trnavi, ne moremo mimo tega, da ne bi spregovorili tudi nekaj kritičnih besed o nastopih posameznikov, ki so spregovorili navzočim volilcem. Vsekakor drži dejstvo, da je nastop pred množico zadeva, ki ni enostavna. Ljudje so pripravljeni poslušati kratke,

vsebinsko bogate in konkretne govore.

Kadar ljudje terjajo nekaj, za kar jim je potrebno dokazati, da tega ne morejo dobiti, jim je istočasno nujno potrebno konkretno in jasno povedati, kaj bodo dobili, kako bo rešeno vprašanje, ki jih tare.

S svojim nastopom na zboru volivcev v Trnavi je več škoda kot koristi naredil celotni zadevi upravitelj osnovne šole iz Prebolda Stojan Vrhovec. Ne samo, da je bil najdaljši govornik (skoraj pol ure), rezultat njegovega nastopa je bil v tem, da so navzoči še odločneje zahtevali svojo šolo, kajti upraviteljeva razprava je izzvenela dokaj blede. Nobenih konkretnih zadev, nobenega konstruktivnega predloga, ki bi ljudi prepričal, da je tisto, kar predlagajo strokovne službe in je sklenila občinska skupščina dejansko pametnejše, boljše in predvsem v korist boljšega učnega napredovanja otrok, katerih starši so sedeli na zboru volilcev. Če so se na svoje razprave pripravili drugi, bi moral to storiti tudi Vrhovec, kajti z nesistematičnim in na momente celo zmedenim govorjenjem, prav gotovo ni mogoče avtoritativno nastopati pred maso, ki terja svoje. Ravno njegova diskusija bi lahko bistveno doprinesla k rešitvi zadeve, kajti kazno je bilo, da je ukinitve šole več ali manj principielno vprašanje, saj so ljudje prav gotovo spoznali, da ukrep ni naperjen proti njihovim interesom. In če bi na zboru volilcev spregovoril še učitelj Gaberšek, ki poučuje v Orli vasi, bi ljudje njegove besede brez dvoma cenili in upoštevali, kajti pokazalo se je, da ga imajo radi in da visoko cenijo njegovo prizadevanje po čimboljših učnih uspehih njihovih otrok. Tako pa je molčal! Prava, resnično velika škoda!

Sklep skupščine je jasen! Na strokovnih službah in na vodstvu šole v Preboldu pa je, da takoj izpeljejo vse tako, kot so zahtevali volilci, kajti potem prešolanje otrok prav gotovo ne bo več problem!

BERNI STRMONIK

Študentje spet delajo

Po nekaj letih je zopet oživilo delo celjskih študentov, ki študirajo na visokošolskih zavodih v Ljubljani, Mariboru in Celju. Z ustanovitvijo Kluba celjskih študentov naj bi aktivirali vse študente, obenem pa naj bi bilo to delo koordinirano in organizirano tako, da bi obstajala povezava med študenti zunaj domačega kraja. S svojimi tremi oddelki v Ljubljani, Mariboru in Celju, bo društvo skrbelo za aktivnost preko socialno-ekonomske, idejno-politične, kulturno-zabavne, športno-rekreacijske in komisije za povezovanje in informiranost. Pokrovitelj in pobudnik ponovnega delovanja kluba celjskih študentov, občinska skupščina Celje, je ob ustanovitvi obljubila pomoč, ki se bo pokazala predvsem v materialni podpori, seveda pa tudi v idejnem in organizacijskem usmerjanju dela kluba. Na skupščinah, ki so bile organizirane tako v Ljubljani, Mariboru in Celju, so študentje pokazali precej zanimanja in pozornosti do aktivnega sodelovanja, obenem pa že na začetku opozorili na probleme, ki jih bo potrebno v najkrajšem času rešiti. Prav gotovo je osrednji problem najetje in ureditev primernih prostorov za shajanje v Ljubljani, v Mariboru, če računamo, da bi ta problem v Celju rešili z Mladinskimi klubom. Pred leti so prostori v Ljubljani obstajali, vendar jih zdaj ni več moči dobiti nazaj, s tem pa seveda nastanejo težave ob najetu novih prostorov, ki v središču Ljubljane niso prav poceni. Ob čim hitrejšem razreševanju teh problemov bo aktivnost nedvomno narasla. Največ aktivnosti je pričakovati na kulturno-zabavnem področju, idejno politični izobrazbi, socialno ekonomski povezavi, izletih ter športne prireditve bodo prav gotovo zapolnili prosti čas, ki bi ga drugače preživeli v gostinskih lokalih ali pa kje drugje.

Pobuda za ponovno aktivnost celjskih študentov v Ljubljani, Mariboru in Celju je spodbudna, obenem pa velja opozoriti, da bo to delo učinkovito in uspešno samo tedaj, če bo podpre s strani občinske skupščine, zveze mladine in drugih organizacij dovolj, obenem pa tudi, če bo delo vseh treh oddelkov usklajeno in če aktivnost po začetnem zagonu ne bo upadla.

IVO MILOVANOVIC

IMENA ULIC

Ze dalj časa imajo v Rogaske Slatini izdelan program novih ulic, ki naj bi se poimenovala v naselju. Načrt velja predvsem za ulice, kje in kako naj bi potekale, ne velja pa za imena. Zanje se bodo občani odločili na posebnem sestanku. Celotna zadeva z ulicami se vleče že tri leta, zato zahtevajo prebivalci Rogaske Slatine, da se to čimprej uredi, ker je povsem očitno, da je posredi malomarnost.

Pomenki v delovnih kolektivih - SMREKA (6)

KAKO OD SPODAJ NAVZGOR

V dosedanjih pomenkih v delovnih organizacijah so imeli prednost večji kolektivi. Pretežno iz industrije. Tudi v političnih analizah o samoupravnih odnosih se navadno bolj kritično zazremo v tiste delovne sredine, kjer je zaposlenih večje število delavcev. Tančica notranjih razmerij, problemov in iskanj, na primer, v obrtnih organizacijah združenega dela, navadno ostane zastrta. Politično življenje je v teh kolektivih praviloma skromno. Samoupravne rešitve svoje. Problemi pa prav tako. Zato je bil poudarjeno zanimiv razgovor o pristopu k uresničevanju ustavnih sprememb v gornjegrajski obrtni delovni organizaciji lesne stroke, v Smreki. Saj beremo in slišimo — vic do vica brunarica. Pa so rekli v Smreki, da kar želijo povedati kaj resnejšega o svojem delu in načrtu, o poteh kolektiva, ki šteje nekaj manj kot sto delavcev. Še eno vprašanje je dalo bogato snov za kramljanje — integracije v lesni industriji na celjskem območju. Čeprav nismo izrekli nobenega imena, pa se seveda ve, da že dalj časa tlijo razmišljanja o tesnejši povezanosti Smreke in Glina, pa tudi ostale lesne industrije v regiji.

V pomenku v Smreki so sodelovali Rajko Selišnik, gradbeni tehnik, obratovodja in predsednik delavskega sveta, Stane Rajten, predsednik sindikata, Terezija Rop, računovodja in član ZK, in Franc Miklavc, inženir, direktor Smreke.

ZANIMIVA BO VASA PREDOCITEV PRISTOPA K UVELJAVITVI USTAVNIH SPREMENB. KER STE MAJHNA DELOVNA ORGANIZACIJA, STE MORALI ISKATI IZVIRNE RESITVE.

RAJKO SELIŠNIK: Kures-

Terezija Rop

ničevanju ustavnih sprememb smo kmalu pristopili. Imamo centralni delavski svet in centralni poslovni odbor. Sedaj smo ustanovili obratne poslovne odbore — v tesarstvu in mizarstvu. Obratni poslovni odbor obravnava predvsem probleme proizvodnje.

STANE RAJTEN: Centralni delavski svet pa odloča o skupnih problemih podjetja. FRANC MIKLAVC: Mi smo majhno podjetje. Donedavna smo imeli enotno samoupravljanje, sedaj pa smo večji in je vloga delavskega sveta porasla. Za seje so bila gradiva v redu pripravljena, toda velikokrat zelo analitična. Delavec ni vedel, kaj pomenijo številke. Obratni poslovni odbori bodo dajali sedaj drugačne možnosti. Menim, da je pri nas živahno samoupravno vzdušje.

ALI STE ZADOVOLJNI Z DELOM DELAVSKEGA SVETA IN NJEGOVIM ČLANOV?

RAJKO SELIŠNIK: Po seji delavskega sveta člani informirajo delavce o vsebini sej. Ni to organizirano. Če govorimo o zadovoljstvu, pa je pri meni vse odvisno od vsebine sej. Nezadovoljen sem bil, ko smo predlagali, da bi delali nekaj prostih sobot. Imeli smo veliko naročil in

Rajko Selišnik

bi se nam to poznalo. Pa so delavci v neposredni proizvodnji rekli, da ne bodo delali. Vidite, takrat sem bil nezadovoljen. Drugače pa je, ko se po zaključnem računu deli denar.

STANE RAJTEN: Rekel bi, da delavci dobro ocenjujejo delo delavskega sveta. Člani opozarjajo na svoje probleme. V tesarstvu sedaj veliko govorijo o prevozihi na teren, o terenskem delu, o plačah za to delo. Delavci zahtevajo rešitev. Vprašali ste, ali so delavci pripravljani žrtvovati se za podjetje. Ne preveč. Dvojna navezanost na zemljo in podjetje ne vpliva dobro na rezultate dela. Po drugi strani pa delavcu le veliko pomaga zaslužek v podjetju.

V RAZPRAVAH O USTAVNIH SPREMENBAH SMO NAJVEČ POZORNOSTI NAMENILI VPRAŠANJU DELAVCEVE UDELEZBE PRI DELITVI NJEGOVEGA DELA. ALI DELAVCI PRI VAS VEDO, KAKO SE DELI USTVARJENI DOHODEK V SMREKI?

TEREZIJA ROP: Delavci v podrobnem s tem niso seznanjeni, v grobem pa vedo, kako in kaj. Vsak mesec objavimo rezultate poslovanja na osnovi izračuna izgube in dobička, pa po vsakem četrtletju. V obliki tabel in s primerjavami visi to na razglasni deski. Pa tudi v delavskem svetu nadrobno obravnavamo to problematiko.

RAJKO SELIŠNIK: Obratni poslovni odbori, sestavljeni iz pet članov, imajo pa predsednika, dajejo možnosti za razpravo in sestajanje. O vsem. In bi se lahko z njihovo pomočjo povečala vloga delavca v neposrednem samoupravljanju. Se pa obratni poslovni odbori malo sestajajo. Mnogo je odvisno od predsednika. Jaz vidim v obratnih poslovnih odborih večje pravice za neposredno odločanje.

FRANC MIKLAVC: Obratne poslovne odbore imamo šele od lani. Delavci naj bi direktno vplivali na proizvodne stroške in direktno predlagali centralnim samoupravnim organom boljše organizacijo dela, nove tehnološke postopke. Odbori še niso zaživel. Izboriti se moramo za višji nivo samoupravljanja — samopobuda mora rasti iz obrata. Odnosi znotraj samoupravnih organov pa naj tečejo takole: preden pridejo problemi na DS, se naj razčistijo na obratnih poslovnih odborih.

KAKŠNA JE FUNKCIJA OBRATNEGA POSLOVNEGA ODBORA?

FRANC MIKLAVC: Obratni poslovni odbor je odgovoren za odpust delavcev, predlaga spremembe sheme in organizacije dela, spremembe in dopolnitve proizvodnega plana in drugo. Neposredno je odgovoren delavcem in centralnemu poslovnemu odboru, ki je izvršilni organ DS.

Franc Miklavc

KAJ NAMERAVATE STOBITI, DA BI PREKO OBRATNIH POSLOVNIH ODBOROV ZAGOTOVILI VEČ NEPOSREDNEGA SAMOUPRAVLJANJA?

STANE RAJTEN: Člani OPO morajo biti dobro obveščeni o svojih pravicah in dolžnostih. Tega ne bomo dosegli čez noč. Delavec težko sledi vsem zakonom, statutom, spremembam. Usposabljanje je pomembno.

RAJKO SELIŠNIK: Centralni poslovni odbor bi moral dati pobude in naloge odborom v obratih. Da bi člani razpravljali in odločali.

STANE RAJTEN: Jaz pa mislim, da mora prihajati aktivnost od spodaj navzgor. Naj spodaj izrazijo probleme. Ne sme biti direktiv.

FRANC MIKLAVC: Doseči moramo osveščenost in priпадnost delavca, da se bo zavedal vseh pravic samoupravljanja. Morda so sedanji obratni poslovni odbori zametki bodočih temeljnih organizacij združenega dela. Delavec se mora še bolj organizirati. Informiranje pa je eden izmed temeljnih pogojev samoupravljanja.

ALI JE BILA SLABA OBVEŠČENOST VZROK, DA SE DELAVCI NISO ODLOČILI

ZA DELO V PROSTIH SOBOTAH?

FRANC MIKLAVC: Želeli smo, da bi delali tri proste sobote brez plačila, pet pa s plačilom. Premalo smo se pripravili za to akcijo.

TEREZIJA ROP: Napačno je bilo, ker smo rekli, da bodo delavci delali brez nadomestila.

FRANC MIKLAVC: Moram pa dodati, da smo delali eno prosto soboto za stabilizacijo.

RAJKO SELIŠNIK: Delavec se ni zdelo potrebno delati, ker smo dobro ustalili. Če bi bila stiska, pa bi zagotovo delali.

STANE RAJTEN: Nismo bili prav pripravljeni. Delavci niso vedeli, kaj bo z ustvarjenim denarjem.

FRANC MIKLAVC: Več moramo storiti za obveščanje in usposabljanje delavcev.

PROBLEM INTEGRACIJ, POVEZOVANJA IN ZDružEVANJA GOSPODARSTVA USTAVNE SPREMENBE MOČNO POUČARJAJO. KAKŠNA SO VAŠA STALIŠČA DO INTEGRACIJE?

RAJKO SELIŠNIK: Pametno se je povezovati v proizvodnji, tehnologiji, zaradi skupnega tržišča. Zelo se zavzemam za poslovno-tehnično sodelovanje.

TEREZIJA ROP: Naše podjetje je premajhno. Morali bi imeti vse službe. Veliko je predpisov, zaostri se je odgovornost. Če se lahko združimo tako, da bo kolektiv obdržal pravice, se mi zdi to potrebno.

STANE RAJTEN: Sem načelno za združevanje v večje organizacije. Tako da bomo TOZD. Tudi ustanovitev računskega centra v Zgornji Savinjski dolini bi bila dobra.

FRANC MIKLAVC: Naša delovna organizacija je dosegla že skoraj optimalno stopnjo razvoja. Smo v nekem pre-

lomnem obdobju in mu ne bomo kos. Razviti bi morali pravno, kadrovsko, komercialno, računovodsko in drugo. Moramo se povezati. Raba slovenske lesne industrije je njena razdrobljenost s posrednimi proizvodnimi podjetji. Imamo eno surovinsko in eno izdelovalno podjetje — gozd in smo vsi zainteresirani, kako ga bomo izkoriščali. Sodelovanje med delovnimi organizacijami ne stroke se mora zato povečati. Enako z gozdniško in spodarstvi, kemijo in strojništvom. V Smreki smo dosegli dopolnilno proizvodnjo montažnih objektov in objekta s polknicami. Pri montažnih objektih je skoraj nujna delitev dela. Tako bo proizvodnja cenejša. Doseči moramo kooperacijo in poslovno tehnično sodelovanje, kar bi pomagalo k racionalizaciji standardizaciji in tipizaciji poslovanja.

V Smreki so se torej odločili za posebno samoupravljanje po sprejetju ustavnih sprememb. Poleg centralnega delavskega sveta so ob centralnem poslovnem odboru ustanovili obratne poslovne odbore. Kot možnost za neposredno samoupravljanje delavcev. Bržčas bo praksa kmalu pokazala, ali bi bilo umestneje organizirati obratne delavske svete in namesto obratnih poslovnih odborov informativne skupine. O tem bodo v Smreki prav gotovo razmišljali, saj so vsi pomagalci večkrat razgrinjali in sli o višjem nivoju samoupravljanja. Od spodaj navzgor. Vednost o sedanjih pomankljivostih in kakovosti prizadevanj bo dala rezultate. Vaša pa je tudi sklepna misel — misel o nujnosti združevanja v slovenskem lesnem gospodarskem prostoru.

Besedilo: JOZE VOLFAN
Slike: BERNI STRMONJE

MOZIRJE

Več avtomobilov

Po podatkih se je število motornih vozil v moziški občini v petih letih povečalo za več kot dvakrat, od tega kar za trikrat število osebnih avtomobilov.

Če primerjamo podatke o številu motornih vozil za nekaj let nazaj, ugotovimo hitro naraščanje vozil, še posebej pa nepredvideno hitro naraščanje števila osebnih avtomobilov. V letu 1967 je bilo na območju občine registriranih 1303 raznih motornih vozil. V petletnem obdobju se je ta številka povečala za več kot dvakrat, tako da je bilo ob koncu leta 1972 registriranih že 2925 vozil. V tem dvigu prvo mesto zavzemajo osebni avtomobili. Njihovo število se je dvignilo od 406 v letu 1967 na 1255 v letu 1972. Sledi dvig števila mopetov za malo manj kot trikrat in je njihovo število doseglo ob koncu omenjenega obdobja 1142 vozil. Nekoliko manj je motornih koles (motorjev), kjer se je število znižalo od 309 na 223.

Tako pride v občini na nekaj več kot 5 prebivalcev eno motorno vozilo oziroma na nekaj več kot 12 prebivalcev en osebni avtomobil.

Vzporedno z razvojem motorizacije se dviga tudi število voznikov motornih vozil. V občini je bilo ob koncu leta 1972 2689 voznikov motornih vozil. Od tega 887 ali 1/3, ki lahko vozijo le mopete. Tudi število voznikov se je v zadnjih petih letih skoraj podvojilo. Zanimivo je, da ima vozniško dovoljenje že 317 žensk. Pripomniti pa je, da je v zadnjih petih letih nekoliko manjše naraščanje kot pri moških voznikih.

Ob tako hitrem dvigu števila vozil in števila oseb, ki so udeležene v prometu, bi bilo pričakovati tudi močnejši dvig števila nesreč v tem petletnem obdobju. Toda podatki kažejo, da število nesreč ni večje. Da je temu res tako, kažejo naslednje številke. Leta 1967 je bilo na območju občine 75 nesreč s tremi smrtnimi primeri, v letu 1970 pa 45 nesreč s štirimi smrtnimi primeri in v letu 1972 63 nesreč brez smrtnega primera.

STANKO PODOBNIK

Velike podražitve

V številnih ocenah letošnjih gospodarskih gibanj in stabilizacijskih prizadevanj zstopa kot ena izmed urednih težav nagel porast cen. To je tudi težava, ki jo ljudje najbolj občutijo, pač vsak na svojem žepu.

Dejstvo je, da cen z administrativnimi ukrepi preprosto povedano nismo mogli obdržati pod ledom. Sprejeli smo zamrzitev cen, vendar te naglo naraščajo. To je samo eden izmed dokazov, da je pretiran obseg administrativnih intervencij nezdružljiv z našim samoupravnim tržnim gospodarstvom. Posebne primere bi lahko našli še za nekatera področja, vendar ostanimo pri cenah pravzaprav samo pri cenah življenjskih potrebščin.

Ze v letošnjih razvojnih načrtih smo zapisali visoko številko, da se bodo življenjski stroški povečali za okrog 15 odstotkov. Zdaj lahko ugotovimo, da smo ponekod izrabili že dve tretjini teh podražitev, pri posameznih življenjskih stroških pa celo tri četrtine. To pomeni, da bodo podražitve najnujnejših življenjskih potrebščin do konca leta večje kot smo predvideli. Seveda te podražitve najbolj občutijo delavci, ki morajo večji del svojih dohodkov porabiti za najnujnejše življenjske potrebščine, to je delavci s skromnejšimi prejemki. Letošnje gibanje cen je samo nova potrditev za že znano dejstvo, da je inflacija najkrušnejši davek, ki najbolj prizadene tiste, ki najmanj ima.

Ob tem se vsiljuje ljudem preprosto, vendar pomembno vprašanje: ali bi bile podražitve sploh kaj višja, če zamrzitev cen ne bi veljala. Menimo, da ne. Posebne razlike ne bi bilo. Zato, ker prav zamrzitev cen neredko spodbuja delovne organizacije h kratkoročnemu prizadevanju, da zahtevajo

večje podražitve kot bi bilo potrebno. Tako pa so zavodi za cene naravnost zasuti z zahtevki po podražitvah in ti se sučejo celo okrog 30, 40 in celo 50 odstotkov. V prenekatem delovnem kolektivu pač menijo — iztisnimo si dovoljenje za čimvečjo podražitev, kdo ve kdaj bomo spet prišli na vrsto. In zato so prenekatere napore usmerjeni v ugodne administrativne rešitve, namesto v delovno zavzetost, ki bi pripomogla k boljšemu izkoriščanju proizvodnih zmogljivosti, boljši organizaciji dela in drugim rešitvam, kar bi vse zmanjšalo potrebo po podražitvah izdelkov.

Vendar se moramo vprašati, kako da pri nas ne najdemo zdravila za pretirano inflacijo. Teorija in praksa skoraj da ne poznata zdravila proti inflaciji, ki ga pri nas še ne bi preizkusili. Tako v svetu kot pri nas pa navadno stvar izpade takole: veletoke prizadevanj rodi potoček rezultatov. Zato je inflacija danes problem celotnega svetovnega gospodarstva. Menimo, da bi dosegli ugodnejše rezultate, če bi vse delovne napore usmerili na dejansko uresničevanje leta 1965 začrtanih reformnih smernic. Spomnimo se, da so bile naše cene v naslednjih dveh letih 1966. in 1967. leta zelo stabilne. Zatem smo našo nezvestobo reformnim smernicam plačevali z vedno večjimi podražitvami. Vsaj del sedanjih pretirane energije administriranja pa bi zato lahko preusmerili v družbeno pomoč tistim delovnim organizacijam, ki začasno strogih reformnih kriterijev ne bi vzdržale. Prepričani smo, da moramo znova v to smer in da bodo rezultati pokazali upravičenost te trditve.

Tone Krašovec

Elektrifikacija železnice

ŽE DO PONIKVE!

V petek dopoldne, nekaj po deseti uri je pripeljal na glavno postajo v Celju poseben električni vlak iz Ljubljane. Napotil se je do Ponikve in številni občani na praznično odetih posta-

jah so ga navdušeno pozdravljali. Na Ponikvi se je ustavil, kajti tukaj je postavljen od Celja sedemsto dvainosemdeseti električni stebel. Na vrsti je še razdalja do Sentilja, kar pomeni povezavo Kopra s srednjo Evropo. Pomeni

močno posodobitev osrednjega slovenskega železniškega križa, pomeni hitrejšo, varnejšo in kvalitetnejšo vožnjo. Pomeni večje sodelovanje z ostalimi srednjeevropskimi državami. Ne samo v potniškem, ampak predvsem v

tovornem prometu, kar pa bo močno razbremenilo naše ceste. Poglavitna pridobitev elektrifikacije pa je cenejša vožnja — cenejša od premoga in nafte!

Odsek od Celja do Ponikve je dolg 20 km, s Cretom pa pomeni 53 km vozne mreže. Vendar celotno delo ni obsegalo zgolj postavljanje električnih drogov. Obnovili so tudi spodnji in zgornji ustroj proge, obnovili 10 km tirov, zamenjali 41 dotrajanih kretnic, zgradili samo v Cretu 20 novih tirov v dolžini skoraj osmih kilometrov. Na postajah Store, Sentjur, Grobelno in Ponikva pa so morali adaptirati tudi nekatere postajne prostore za nove SVTK naprave. Odslej bodo vlaki lahko brželi po omenjeni progi s 100 km na uro.

In vrednost omenjenih del? 18 starih milijard dinarjev, od tega 47 odstotkov lastne udeležbe Združenega železniško transportnega podjetja.

Ce je električni vlak pripeljal do Ponikve, to pomeni, da je opravil šele polovico poti. Drugo polovico bo potrebno še zgraditi, seveda ob skupnih interesih železnice in celotnega slovenskega gospodarstva. Pomoč bo nujno potrebna, saj je znano, da železnica črpa svoja sredstva iz amortizacije, ta pa je nizka. Ze v govoru predsednika delavskega sveta ZZTP Franca Viranta je bila jasno nakazana potreba po nadaljnjem sodelovanju vseh zainteresiranih faktorjev, izrečena pa je bila tudi velika zahvala Ljubljanski banki za njeno izredno dobro sodelovanje.

Naj za zaključek veljajo besede predsednika šentjurske občinske skupščine Vinka Jagodiča, ko je ob pozdravnem govoru gostom med drugim tudi dejal: »Želim, da bi prav kmalu lahko mariborski župan pripravil takšen sprejem v Sentilju!»

Resnično, le končna povezava električne proge s Sentiljem bo pomenila zaključeno in učinkovito ekonomsko in prometno pridobitev.

D. MEDVED

Takole pa so številni Ponkovičani in gostje pričakali in pozdravili prvi električni vlak na njihovi železniški postaji. Foto: D. Medved

T. DIOKSID KMALU URADNO

Novo tovarno titanovega dioksida v Cinkarni bodo predvidoma uradno odprli 29. junija. Na otvoritev bodo prišli tudi vladni in gospodarski predstavniki Nemške demokratične republike, ki je finančno sodelovala v realizaciji tega velikega projekta. Tovarna titanovega dioksida v Cinkarni sedaj že poskusno obratuje.

AVGUSTA LETALSKI RALLY

Na letališču v Levcu bo 29. in 30. avgusta predvidoma pomembna športna letalska prireditve z udeležbo okrog 70 pilotov, ki bodo sodelovali na jugoslovanskem letalskem rallyju. Ker so take prireditve v Celju preredke, si samo želimo, da bi prizadevnim organizatorjem Aero kluba uspelo dobro pripraviti to letalsko manifestacijo.

KONJICE

Hvala vam, tovariši!

Poučujem na Osnovni šoli »Ljubo Šercer« v Ločah pri Poljčanah in sem letos razrednik osmega razreda. Kot običajno bomo učenci osmih razredov in oba razrednika tudi letos odšli na tridnevni zaključni izlet. Ze na začetku šolskega leta smo si pripravili lep načrt. Prvi dan bomo preko Vršiča krenili v Trento, nato pa nadaljevali vožnjo po prelepi dolini Soče preko Nove Gorice do Kopra. Drugi dan bomo prečkali Istro in preko Reke ob jadranski obali krenili do Sela. Tu se bomo naužili morja, ki ga večina naših učencev še ni videla. Domov se bomo vračali preko Plitvičkih jezer. Torej zelo lep izlet, kajne?

Težave so se pričele, ko je bilo potrebno zbrati denar. Nekaj so ga naši dokaj revni učenci prihranili, nekaj smo si ga prislužili z delom pri GG Celje in Opekarni Loče, pa vendar so mnogi učenci odrekli udeležbo na izletu, ker jim doma ne morejo dati denarja. Zadnje dni mi ni bilo vseeno, ko sem premišljeval, da mnogi učenci ne morejo na izlet.

1. junija pa smo na šolo prejeli dopis Usnjarskega kombinata Konus iz Slovenskih Konjic v katerem nam sporočajo, da je kombinat za izlete učencev osmih razredov odobril vsaki centralni šoli v občini 2.000 dinarjev. Ne vem, od kod so tovariši iz Konusa dobili idejo za tako lepo gesto, vem pa, da zaslužijo, da se jim javno zahvalim in imenu revnih učencev, ki smo jim s tem denarjem omogočili izlet, v imenu mladinske organizacije na šoli in ne nazadnje tudi v svojem imenu.

Se več bi moralo biti takšnih kolektivov, pa bi ob koncu šolskega leta na naših šolah ne bilo žalostnih otroških oči, ki bi jokale, pa hkrati obtoževale ker ne smejo na izlet. Hvala vam, tovariši iz Konusa!

Franček Mah, predmetni učitelj iz Loč

Trasa bo vezala

Trasa bodoče hitre ceste, ki bo povezovala Maribor s Celjem, bo več kilometrov potekala tudi po območju občine Konjice. Začetek bo blizu Grušovja pri Tepanju, končala pa se bo za Spitaličem ob južnem robu Konjiške gore. Medtem ko jo na mnogih mestih označujejo še v zemljo zabiti leseni kolčki, pa je na posameznih mestih postalo že pravcato gradbišče. Eno izmed njih je med Konjiško vasjo in Žičami, kjer bo cesta stekla skozi Konjiško goro po dveh predorih. Najprej bodo zgradili enega, in sicer desnega v smeri vožnje proti Celju, drugi pa bo prišel na vrsto nekoliko kasneje. Po več sto metrih podzemeljske vožnje bo cesta zopet prišla na beli dan že na špitalski strani.

Gradbišče je dokaj veliko in obsežno, spodaj pod njim v dolini pa je naselje za bivališče zaposlenih delavcev ter upravni in drugi prostori za delo vodstvenih kadrov. Gradnja obeh predorov bo vsekakor zahtevala izkop in odvažanje na stotine kubikov zemlje, kamenja in drugega materiala. Deloma tudi na različna druga mesta v okolici Žič, z njim pa bodo izravnavali nizko ležeča in deloma močvirnata zemljišča.

Seveda so vsa dela na tem prostoru močno močvirnata in jih opravljajo z različnimi sodobnimi stroji. Težki in močni kompresorji orjejo v osrčje Konjiške gore, s posebnim strojem pa v predor dovajajo sveži zrak. Njihovo bobnenje je dokaj glasno in sicer mirni in tihi okolici. Težki kamioni navrtani in izkopani material odvažajo iz predora, veliki buldožerji pa ga porivajo na določena mesta. Ob tolikšni mehanizaciji in strojni opremljenosti je razumljivo, da je na gradbišču razmeroma malo delavcev, ti pa so seveda kvalificirani strojniki in šoferji. Tudi pri opažih za betonske oboke si pomagajo s strojem na kamionu, ki s pomočjo hidravlike namešča posamezne dele železne konstrukcije. Isto velja končno še za dovajanje betona in različna druga opravila. Zato je pravega fizičnega dela razmeroma malo, razen tistega, ki ga ni mogoče opraviti z različnimi drugimi tehničnimi pripomočki.

V. L.

turizem

Center zdravja — komaj približno 50 metrov za zdraviliško upravo je tole nepokrito smetišče...

DOBRNA - DRUGAČE

»Uprava zdravilišča« kliče k celotni obnovi...

Konec marca je bil občni zbor turističnega društva na Dobrni. Ugotovili so, da bo treba marsikaj napraviti. Toda zaradi pomanjkanja denarnih sredstev, so se odločili le za manjše naloge, ki ne terjajo tolikšnih sredstev. Tako so sklenili, da bi naj skupaj z zdraviliščem vsaj ohranili, če že ne izboljšali zunanji videz kraja. Na vsak način akcija za skromna sredstva.

Vse bolj pa se nekaterih ljudi na Dobrni in okolici loteva malodušje, ker potrebe po različnih storitvah spijo. Vmes pa se vsiljujejo nekatere pripombe. Za uresničitev vsega, kar je še danes v spotiko, pa bi bilo potrebno tesnejše sodelovanje med turističnim društvom zdraviliščem pa tudi med nekaterimi neutrudljivimi okoliškimi kmeti. Marsikaj bi morali napraviti, veliko je že zamujenega.

Vse preveč se odlašja z graditvijo novega zdraviliško gostinskega objekta. Vsa zdravilišča so šla korak naprej, v Dobrni pa je še vedno tako kot za časa... Rojstvo bazenov ali bazena na prostem postaja že šala. O bazenu je ostal le lažni prospekt, ki so mu pozneje pritiskali pečat »v izgradnji« in s tem napravili še večji madež.

So pa še druge reči, ki bi jih lahko uredili, in marsikateri kmečki domačin bi se odzval vabilu, če bi sploh prišlo.

SM

TUDI ZA CESTI

Sklad za pospeševanje turizma na območju celjske občine bo letos razpolagal s skoraj 41 milijoni starih dinarjev. Razveseljiva je ugotovitev, da sredstva turistične takse vsako leto nakazujejo turističnim društvom in celjski turistični zvezi za njihovo redno dejavnost. Letošnji znesek v te namene bo znašal 12 milijonov. Poleg tega bodo nekatera turistična društva dobila še posebna sredstva: Strmec 200.000, Vojnik 400.000 in Frankolovo 600.000 starih dinarjev. Razen tega je letos v skladu določenih pet milijonov za ureditev turistične postojanke na Črešnjicah in skoraj dvajset milijonov za nadaljevanje rekonstrukcije ceste na celjski Stari grad. Ostala sredstva so namenjena za turistično propagando, za prireditve pa tudi krajevni skupnosti Store en stari milijon za sofinanciranje del pri asfaltiranju druge etape ceste na odseku Kompole—Svetina.

NOVI
tednik

Šolstvo

TEŽAVE SE KOPICIJO

»V celjski občini se strinja-
jo vsi, da je materialni polo-
žaj celotnega področja vzgoje
in izobraževanja težak, vedo
pa, da le ta ni odvisen samo
od denarja v občini, ampak
je to republiški, torej sloven-
ski problem, ki ga je treba
letos nujno rešiti, če ne želi-
mo zabresti v težave iz ka-
terih ne bo lahko priti.«

To je le eno od opozoril,
ki so bila v Celju izrečena v
zadnjem času, ko so se zvr-
stili številni sestanki delavcev
iz vzgoje in izobraževanja z
družbenimi političnimi pred-
stavniki občine.

Tako je za bolj usklajeno
delo na tem področju, na po-
budo ZK medobčinski sindi-
kat družbenih delavcev formi-
ral koordinacijski odbor sin-
dikata delavcev vzgoje in izo-
braževanja v Celju, ki je na
dveh sestankih temeljito
ovrednotil položaj prosvetne-
ga delavca v občini in regiji.
Položaj je trenutno enak, a
možnosti, da pride do razlik
so velike. V Celju so bila
namreč v začetku leta pri
proračunski razpravi prisot-
na velika razumevanja za
vzgojo in izobraževanje, v re-
giji pa republiško financir-
anje ni tako enostavno. Zato
so podprli pismo, ki ga
je medobčinski sindikat na-
slovil na slovenski izvršni
svet o vprašanju osebnih do-
hodkov v prosveti, odločno
pa tudi nasprotujejo admini-
strativnim posegom.

Odborniki prosvetni delav-
ci so se za hitrejše reševa-
nje problemov močno zavzeli
na zadnji seji občinske skup-
ščine, ko so zlasti poudarili

pomanjkanje kadrov in kopi-
čenje stanovanjskih težav.
Pri seznanjanju odgovornih
so svoje napravili tudi pro-
svetni delavci pri občinski
konferenci SZDL, kjer je od-
bor za vzgojo in izobraževa-
nje sklical razgovor z repub-
liškiimi in zveznimi poslanci.

Na razgovoru so šolniki,
predstavniki zavoda za šol-
stvo, TIS-a in tudi politični
delavci poslance seznanili z
vrsto prizadevanj za reševa-
nje tega problema v Celju,
pa tudi s težavami, katerim v
Celju sami niso kos.

Tako so povedali, da so v
šolah nedvoumno močna pri-
zadevanja za izboljšanje svo-
jega dela. Akcijski programi,
nenehno izobraževanje, spre-
minjanje odnosov do učencev,
uresničevanje ustavnih dopol-
nil in še bi lahko naštevali so
sestavni del dela v šolah. De-
la je veliko, delajo veliko! Ta
elan pa je pričel popuščati,
popušča skozi široko prizmo
nagrajevanja tega dela. Oseb-

ni dohodki učitelja s srednjo
izobrazbo so od spodnjih
1650 din do zgornjih 2050 din
so še tudi pri 30 letih službe
zaskrbijoče nizki! OD učitel-
ja z višjo izobrazbo pa je
od 1800—2350 enako slab. Tak-
šni OD so poglani in še že-
nejo iz prosvete predvsem
može. O posledicah ni treba
razpravljati, zlasti še, ker od-
hajajo kar sredi šolskega le-
ta. Po še nepopolnih podatkih
je v teku letošnjega šolskega
leta zapustilo šole v celjski
regiji 30 učiteljev — pred-
vsem mož, kar ob 115 neza-
seadenih delovnih mestih po-
meni še večji odliv. Kaj bo
jeseni, nihče ne upa pomisliti!
Ker ni učiteljev, je v re-
giji sprejem nekvalificiranih
moči vedno večji. Tako so
imeli od 12 novospreglatih
mladih učiteljev leta 1970 le
4 ustrezne izobrazbo, leta
1971 od 7 le eden in leta 1972
od 16 tudi le eden!! Na pred-
metni stopnji jih je imelo
leta 1970 od 31 novospreglatih

še 15 ustrezno izobrazbo, le-
ta 1971 od 28 še 9, a lani od
23 še 5!! Vsa čast nekaterim,
toda kam vodi takšen pouk,
spet ni potrebno komentirati.
V šolah se trudijo, da bi us-
merjali v pedagoške poklice.
Uspehi so razveseljivi, saj se
je v okvirni anketi Zavoda
za šolstvo aprila odločilo za
pedagoški poklic kar 165 ab-
solventov osnovnih šol v celj-
ski regiji. Od tega jih je več
kot polovico odličnikov in
prav dobrih! Žal se kasneje
— ko začno tudi materialno
misliti preusmerjajo v druge
poklice. Šole same več ne
morejo storiti! V tem prime-
ru mora torej nekaj storiti
vsa skupnost.

V Celju so torej združili
vse politične sile za reševa-
nje vrste problemov na vzgoj-
no izobraževalnem področju.
Vsi so torej seznanjeni s te-
žavami. Vedo pa, da sami —
zlasti še, ker je Celje širše
regijsko središče — vseh pro-
blemov sploh ne morejo re-
šiti. Spomnimo se samo na
še vedno odprto financiranje
srednjih šol, vprašanje višjih
šol, prostorne stiske itd.
Vzgoja in izobraževanje sta
brezdvoma celovit splet, kjer
ni možnosti, da bi vsa vpra-
šanja rešila ena občina. Zato
je zahteva po usklajenosti v
regiji in v Sloveniji nujna in
pravična. Medobčinski in re-
publiški organi pa so odgo-
vorni, da se ta problem, ne
samo s povišanjem osebnih
dohodkov, ampak kompleks-
no uvrednoti in enotno uredi
za ves — relativno majhni
slovenski prostor.

J. ZUPANČIČ

Kako s pokopališčem?

V Rogaske Slatini in na Kristan vrhu imajo že
dalj časa težave s pokopališčem: V Kristan vrhu bi
ga radi razširili, pa ne morejo dobiti soglasja z last-
nikom parcele tik ob njem, v Rogaske Slatini pa bi
radi naredili mrliško vežico, parkirni prostor in po-
večali pokopališče. Tudi v Rogaske Slatini ne gre vse
tako, kot bi si želeli. Tudi oni ne dosežejo soglasja
z lastnikom parcele, na kateri bi morale biti ome-
njene pridobitve, ki so za kraj nujno potrebne. Po
vsej verjetnosti bodo tako v Kristan vrhu kot v Ro-
gaske Slatini posegli po korenitih ukrepih, ki bodo
v dobro prebivalstvu.

NAŠI
DOPISNIKIJANEZ
ČEPIN

V prejšnji številki smo
vam predstavili človeka,
ki v glavnem spremlja
kulturno prosvetne do-
godke v Slov. Konjicah,
to pot pa vam predstav-
ljamo »športnika«
Janeza Čepina, ki že vrsto let
spremlja celjsko športno
dejavnost, zlasti košarko.

Janez Čepin je bil ro-
jen leta 1938 v Slovenj
Gradcu. Gimnazijo je kon-
čal v Celju, pa tudi živi v
Celju in s Celjani. Celjan
je od glave do pete. Za-
poslen je kot knjigovod-
ja pri Železnici — že 15

Ni športne rubrike,
kjer ne bi napisal nekaj
tudi sam. Piše drobne ve-
sti, opisuje večje šport-
ne dogodke — vse enako
odgovorno in dobro, no-
vinar Tone Vrabl nam je
to navdušeno potrdil. Kot
sekretar in blagajnik ko-
šarkarskega kluba »Kovi-
notehna«, leta nastopa že
drugo leto v II. zvezni li-
gi, pozna to igro z žogo
do obisti, pozna organiza-
cijske in finančne težave,
pa tudi strokovni proble-
mi mu niso tuji. O košar-
ki piše že tri leta.

Kaj menite o športnih
dopisnikih našega lista?
Pisati o športnih dogod-
kih v tedniku je vedno
problem. Dogodki se vr-
stijo dnevno, tednik pa
izhaja z zaostankom za
dogodki. Pisati moramo
o rezultatih, o katerih so
bralci informirani že iz

drugih listov in radi-
zato »suhe«
številke ni-
majo pravega smisla; pi-
sati bi morali več kome-
tarjev, razgovorov z zna-
nimi športnimi delavci
(trenerji, organizatorji) in
več reportaž o značil-
celjskih športnikih. Pa
tudi na vztrajne, vendar
manj uspešne »garače«
bi smeli pozabiti.

Ali lahko komentiramo
tudi druge športne zvrsti?

Atletika, zlasti pa nogomet,
nekoč vodilna celjska
športa, nimata več u-
stega mesta kot nekoč.
Menim, da je za to kriv
predvsem preskromno de-
lo z mladimi. Ni pravega
naraščaja. Rokomet je
stagniral predvsem iz fi-
nančnih in strokovnih
razlogov — uprava je do-
bra. Hokej in umetno dr-
sanje bi lahko po pridobi-
bitvi umetnega drsalisa
uspevala, vendar sta to
zelo draga in zahtevna
športa in ni rešitve v na-
jemanju dragih tujih vo-
diteljev. Vzgojiti bi si mo-
rali lastne strokovnjake.
Morda bi k temu lahko
pripomogel pokrit zimski
stadion.

Kaj pa košarka? V šte-
rih letih, odkar dela se
danja generacija, je ta
igra z žogo močno napre-
dovala. V II. zvezni ligi
nastopamo že drugo leto
in upamo, da bomo še
napredovali. Največji pro-
blem je prostor, ki ga
trenutno rešujemo z lju-
beznivostjo Osnovne šole
»Ivanke Uranjekove«. To
da to ni trajna rešitev.
Nujno rabimo večjo dvo-
rano.

Kaj menite o NT kot
sodelavci? V glavnem mi
je oblika in vsebina všeč.
Pripombe bi imel le na
ugankarsko stran in da
bi bilo prav, če bi dali na
voljo več prostora telesni
kulturi in športu.

Stefan Zvižej

Varno zavetje

VABILO V DOM

V zatišju zelenila, na robu
mesta, pa vendar tako, da
čutijo njegov utrip, živi v Do-
mu upokojencev v Celju,
42 starostnikov. V dvo-
je živi tu pet zakon-
skih parov, ki so si na-
šli dom v izredno lepo ureje-
nih in funkcionalnih garso-
njerih. Vsaka od njih ima
balkon, pa tudi vsaka sobica
posameznika se diči z njim.
Ker se po Celju v zvezi z no-
vim domom razširjajo različ-
ne govorice, med njimi tudi
take, da je dom hotel in da
bodo prisiljeni sprejemati tu-
di mlade zakonske pare, ker
niso kapacitete zasedene, smo
se odpravili v dom na obisk.
Zanimivo je namreč slišati
mnenje ljudi, ki v moderni
stavbi prebivajo, saj je bilo
tudi na ta rovaš marsikaj
izrečenega, češ, stari ljudje
se na moderno ne morejo

privaditi.

Jutranje sonce je že zva-
bilo nekaj upokojencev na ju-
tranje ogrevanje. Iz zgodnje-
ga sprehoda se je vrnil tudi
zakonski par in že je stekel
pogovor.

IVAN BOLE, 82 let: »V
Domu mi je zelo všeč, če-
prav sem prišel sem proti
lastni volji. Tu je zadnja po-
staja pred luno, saj me razu-
mete ne? Jaz sem prišel iz
Ljubljane. Tam je bilo vse
zasedeno, pa sem prišel sem.
Mesta Celja ne morem obi-
skovati, ker sem bolan, pa tu-
di nič ga ne rabim. Malo mi
je že po Ljubljani dolgčas, to
je res, a tu mi nudijo vso
oskrbo, ker sam se ne mo-
rem več oskrbovati. Sem bo-
lan, bolijo me noge. Tu imam
vso medicinsko pomoč in
brez skrbi sem. Se pa mla-
dim, veste. Očal več ne ra-

bim, vid se mi izboljšuje.
Hrana je tu izredna in vsega
je dovolj. Ne vem pa, zakaj
plačam jaz več ker sem od
drugod, kot tisti, ki so iz
Celja.«

ANTON RODIČ, 56 let: »Kot
invalidski upokojenec sem
prišel v dom. Pravzaprav sem
hvaležen naši družbi, da lahko
na starost uživam tako lepo
življenje. Nikoli si nisem mi-
slil, da bomo prišli tako da-
leč in da bom tudi jaz dele-
žen take oskrbe. Veste, to je
socializem, le za vse bi se
moralo tako biti in ne le za
tiste, ki lahko plačajo. Ko
sva že pri oskrbi, bi rad po-
vedal, da se počutim tu zelo
dobro, ker izraža osebje ne-
ko človečnost, ki me prese-
neča v nekem smislu. To so
v glavnem mladi ljudje, ki
običajno za starost nimajo
poslušna, ti pa ravnaajo z nami
tako, kot bi bili v resnici
njihovi sinovi ali pa še bolje.
Znajo se nam približati in to
vzdušje, ta toplina je tukaj
največ vredna. Pa pozorni
tudi znajo biti. Jaz sem imel
težave s hrano, ki niso obi-
čajne, a so mi ustregli tako,
da sem zdaj zadovoljen. Pri-
lagajajo se vsakemu posebej
in tako, da že presega njho-
ve moči.«

ANA IN IVAN FERŽAN, za-
konski par iz Petrovč: »Tu
sva že od 16. marca letos.
Med prvimi sva bila, ko so
prihajali v dom. Zakaj sva se
odločila, da živiva tu? Zato,
ker sama nisva več zmogla

Anton Rodič iz Celja

Ivan Bole iz Ljubljane

Ana in Ivan Feržan iz Petrovč

vsakodnevne oskrbe. Mož je
astmatičen, žena pa je že
oslabela. Pustila sva v Pe-
trovčah opremljeno stanova-
nje in se preselila sem. Hče-
ri živita izven Celja in naju
ne moreta oskrbovati. Tu sva
zadovoljna, nič nama ne
manjka. Kar verjeti ne mo-
reva, da je lahko tako lepo.
Le živela in uživala bi še ra-
da nekaj let. Preveč je lepo,
da bi bilo kmalu konec. Hra-
na je čudovita, in ne more bi-
ti boljša in tudi medicinska
oskrba je pri roki. Pa tudi
lokacija doma je zelo ugod-
na, zlasti so prijetni sprehodi
ob Savinji.«

Slišali smo nekaj mnenj
ljudi, ki so se odločili, da bo-
do jesen življenja preživeli v
Domu upokojencev v Celju.
Pogovarjali smo se še z dru-
gimi in ker so bili prijetni za
kramljanje smo se težko po-
slovili od njih. Tudi med osta-
limi ni bilo nobenega, ki bi
se nad življenjem v domu
pritoževal. Zanimali so vse go-

vorice o neprilagojenosti na
modernejši dom, celo z nasme-
hom so sprejeli naš izziv, češ,
tako stari pa še nismo, da se
ne bi znali privaditi na ne-
kaj boljšega na kar nismo
bili navajeni. V vseh je klila
želja, da bi jim bilo dano ži-
veti tu še vrsto let. Zato, ker
jim je tu lepo, ker so varno
spravljeni in z vsem preskr-
bljeni, zato, ker je nastopil
vsaj za nekatere premik v
novo življenje, obogateno s
spoznanji, da na njih družba
ni pozabila. Res, redki izbran-
ci so še danes prebivalci no-
vega Doma upokojencev v
Celju. Vzrokov je tu več, med
njimi najvažnejši ta, da je
oskrba draga, 152.000 dinarjev
in z nizkimi pokojninami je
to za nekatere problem. Do-
dajajo pa regrese, zlasti pri
zakonskih parih, ker je potem
pač dvojno plačilo in ga tež-
ko zmoreta oba. Dom se je
odločil tudi tako, da bo spre-
jemal starostnike tudi iz dru-
gih regij, ker samo iz celjske
je premalo prijav. Nekateri

imajo ob tem pomisleke,
upokojenci so v razgovoru
mi najbolj zagovarjali od-
stoj v vso Slovenijo, ker
tudi republika prispevala
milijardo sredstev. Zapi-
se v lastno hišo, pri tem
se po kotih nabira prah, je
znak ozkosti in neprijetne
pomanjkanja pred lastnim
gom. Ko bodo odpravili
razlike v oskrbnini (iz
regije plačujejo po 168.000
narjev zaradi še neusklajen-
dogovorov z zavodom za
cialno zavarovanje), potem
bo življenje tod približalo
alno sliki življenja, ki naj
ga vsak človek naše druž-
(ne glede na stanovske raz-
ke živel takrat, ko se vsi
dnevi življenja iztekajo v
sen in je vsak njihov dan
darjen ali pa odvzet. In če
ta oplemeniten še s topli-
okoljem, kot se ga najde
Domu upokojencev v Celju,
potem je idealna slika sta-
rostnika dosegla popolno
zvočje.

ZDENKA STOPAR

NOVA KNJIŽNA ZBIRKA Z LESKOM NAJBOLJŠEGA SKRBEN IZBOR VRHUNSKIH DEL SVETOVNE KNJIŽEVNOSTI 20. STOLETJA

8 KNJIG

OKROG 2500 STRANI — ELEGANTNA VEZAVA Z ZLATIM TISKOM — FORMAT 14 X 21 CM — VSEH OSEM KNJIG IZIDE DECEMBRA 1973

V letu 1973 izidejo naslednje knjige:

Sartre: V ZRELIH LETIH

Quasimodo: PESMI

Tagore: VAROVANKE — GORA

Böll: IN NI REKLA NITI BESEDE — HISA BREZ VARUHOV

Reymont: KMETJE I/IV

Urednik zbirke je Janko Moder

CENA ZBIRKE JE 440.— DIN

PORAVNATE JO LAHKO
V 10 OBROKIH PO 44.— DIN

PRESENEČENJE ZA NAROČNIKE:

Naročnike nove zbirke čakajo posebna presenečenja: ugodnosti pri potovanjih z največjo jugoslovansko potovalno agencijo »Kompass« in kar 575 bogatih nagrad!

Vsi naročniki, ki se bodo na zbirko »Nobelovci« naročili do 30. junija in vplačali prvi obrok v roku 14 dni po prejemu povelja, bodo lahko potovali s »Kompassom« 10 odstotkov ceneje. Talcen popust jim bo namreč agencija »Kompass«, na podlagi našega potrdila o vplačanem prvem obroku, odobrila na izlete, ki so navedeni na posebnem »Kompassovem« prospektu, ki je priložen temu pismu. Naročniki — redni plačniki obrokev — pa bodo imeli poleg tega še pravico sodelovanja v VELIKEM NAGRADNEM ZREBANJU, kjer bomo razdelili 575 lepih in privlačnih nagrad. Pri zrebanju bodo imeli pravico sodelovati tisti naročniki, ki bodo 15. decembra 1973 imeli vplačanih vsaj sedem obrokev (t.j. 308 din). Še več! Tisti naročniki, ki bodo 15. decembra imeli vplačan celoten znesek naročnine za pr-

vi letnik zbirke, t.j. 440 din, bodo dobili dve žrebni številki. Zrebanje bo v začetku januarja 1974, izžrebali pa bomo naslednje nagrade:
Potovanje za eno osebo za 6 dni z letalom v Leningrad in Moskvo
Potovanje za eno osebo za 5 dni z letalom v London
Potovanje za eno osebo za 6 dni z letalom v Carigrad
Potovanje za eno osebo za 7 dni z vlakom v Pariz
Potovanje za eno osebo za 5 dni z avtobusom v Rim
50 transistorjev
20 baterijskih brivnikov za avto z lučko
10 luksuznih pisalnih garnitur v etruzijske znamke SENATOR
100 kompletov SENATOR kemičnih svinčnikov in manjših gumbov
300 lepih knjižnih daril, vsako vredno najmanj 100 din.

Na zbirko se naročite v vseh knjigarnah, pri zastopnikih založbe ali pa s spodnjo naročilnico

NAROČILNICA — NT

Cankarjeva založba, Ljubljana, Kopitarjeva 2/II

Podpisani(a)

Rojen(a):

v

Stanovanje

(poštna št.)

(kraj)

(ulica št.)

zaposlen(a)

Poklic

Reg. št. osebne izkaznice

izdane od

Nepreklicno naročam knjižno zbirko NOBELOVCI, v subskripciji za ceno 440 din. Dolžni znesek bom poravnal(a) v desetih (10) zaporednih mesečnih obrokih po 44 din. Strinjam se s pogojem, da velja naročilo tudi za prihodnje letnike zbirke, kolikor ga vsako leto v roku 14 dni po prejemu prospektov ne odpovem.

Knjige mi pošljite: — na dom — v službo — prevzajem osebno (ustrezno označite)

Datum:

Podpis:

Likovna umetnost

DVA USPEHA

O obeh umetnikih smo že pisali v našem časniku. Vendar je prišel trenutek, ko mora spet steči beseda o dveh ustvarjalcih, ki živita in delata na celjskem območju. To sta kipar Vasilije Cetković in slikar Stane Jagodič.

Pred dvema letoma je krenila iz Črne gore razstava sodobne črnogorske likovne umetnosti. Organizatorji so poiskali vse črnogorske likovnike po Jugoslaviji, ki se ukvarjajo s sodobnim izražanjem pri svojem ustvarjalnem delu. Tako je tudi akademski kipar Vasilije Cetković priključil tej karavani dve plastiki. Razstavo, ki je bila najprej odprta v beograjskem Muzeju savremenih umetnosti, je pospremil na pot po Evropi za tem katalog s podatki, ki jih takšen katalog pač mora vsebovati. V tem času je razstava preko

Rima prehodila Italijo, Nemčijo, Belgijo in Nizozemsko, trenutno pa je v evropski prestolnici — v Parizu. Tu so črnogorske umetnike še posebej ugodno sprejeli, plastiko Vasilije Cetkovića pa proglasili za najboljšo in jo krstili z imenom »Podoba sveta«. Takoj se je preselila v barvah na prvo stran kataloga, za katerega so morali tiskati nov ovitek, pariške ulice pa so preplavili veliki plakati z njegovo skulpturo. Ne dvomno, velik uspeh našega umetnika. Iz Pariza bomo omenjeno razstavo dobili v Zagreb, od tam pa bo v celoti prenešana v cetinjski »Narodni muzej«.

Drugi uspeh pripisujemo akademskemu slikarju Staneu Jagodiču, ki je postal absolutni zmagovalac svetovnega festivala satire in humora v Marostici, italijanskem

mestecu blizu Vincenze. To mesto je poleg omenjenega festivala znano tudi po čudovitem igrišču, kjer občasno prirejajo igre živega šaha. Na letošnjem festivalu je sodelovalo dvanajst držav ali sto petindvajset avtorjev. Na področju likovne satire je največ priznanja in tudi najvišjo nagrado prejel Stane Jagodič, ki je sodeloval s svojimi najnovejšimi deli, z njimi vzbudil zanimanje velikega števila likovnih kritikov in prinesel na ta festival v Marostico nov način likovnega izražanja. In še mimogrede: pred kratkim je bil podoben festival še v Bologni, kjer je tudi prejel eno od številnih nagrad. Popolna zmaga v Marostici je veliko priznanje za umetnikova priznanja v novem in svojskem načinu likovnega pripovedovanja.

DRAGO MEDVED

45 LET KONJIŠKE GODBE

Preteklo soboto je Godba na pihala iz Slov. Konjic praznovala 45-letnico delovanja. Ustanovljena je bila leta 1928 na pobudo nekaterih premožnejših Konjičanov in je v začetku nosila naslov »Dravinja«. Kljub raznim težavam, ki so spremljale ta orkester ves čas, jim je uspelo ohraniti tradicijo do današnjih dni, ko z optimizmom zrejo v prihodnost. Porok za kvaliteto delo jim je dober strokovni vodja, interes med mladimi ter solidno zagotovljen finančni položaj. Godba opravlja funkcijo občinske godbe na pihala, zato bodo Konjičani storili vse za njeno nemoteno življenje. Stalen patronat je prevzela tovarna »Konusa«, pa tudi Kulturna skupnost zagotavlja svoj delež.

Prireditve je bila izredno prisrčna. Ze v popoldanskih urah so odmevale koračnice po konjiških ulicah. Pihalne godbe iz Krapine, Slovenske Bistrice, Vojnika in Slovenskih Konjic so z živahnim korakom in z ubranim muziciranjem razgibale ta kraj, zato smo upravičeno pričakovali lep obisk na večernem slavnostnem koncertu. In nismo se motili.

Spored so začeli domačini, nadaljevali glasbeniki iz Slov. Bistrice in Krapine, zaključili pa so ga godbeniki iz Vojnika. Med glasbenim sporedom so razvili društveni prapor Godbe na pihala Slov. Konjice, podelili priznanja in zahvale dolgoletnim sodelavcem ter se pobratili z Limecno glasbo »Ilirica« iz Krapine. Ob tem moramo tudi zapisati, da je prav ta godba vzbujala pozornost z izredno

lepimi kroji ilirske narodne noše. Pa ne samo to, njihovo igranje je bogatila zagorska melodika, disciplina in dobro strokovno vodstvo. Iz razgovora smo zvedeli, da Krapina izredno veliko žrtvuje za dvig te zvrsti glasbe, da skrbijo za mlad naraščaj z vzgojo na glasbeni šoli in v posebni skupini mladih pihalcev, iz katere rekrutirajo starejšo zasedbo. Na tem primeru bi se lahko Celjani veliko naučili!

Slavje ob 45. letnici konji-

ske godbe je nauvse uspelo. Za to ima največ zasluge sedanjí predsednik Jože Fideršek. S svojimi sodelavci je znal pričarati vzdušje, ki človeka navdaja s spoznanjem, da se spleča živeti in delati za cilje kulturne dejavnosti, saj lahko s tem veliko prispevamo za dobro počutje slehernega delovnega človeka. Ta misel je bila velikokrat izrečena na tej prireditvi. Posebej jo je naglasil predstavniki »Konusa«.

STEFAN ŽVIŽEJ

ŽENE ODŠLE

Izredno navdušene z lepoto naših krajev se je v nedeljo, dne 3. junija zvečer vračala nazaj v svojo komuno delegacija 43 žena iz občine Kosjerić v Srbiji, ki je bila dva dni gost pobratene občine Slovenske Konjice. Gostitelji, to je občinska vodstva družbeno-političnih organizacij in občinske turistične zveze, so se potrudili, da bi jim pokazali čim večji del naše domovine. To ni v celoti uspelo. Čas je bil pač prekratek, da bi si lahko ogledale vse, kar bi želele.

Potem, ko so se kosjeriške žene pripeljale v Maribor, so se za nekaj časa ustavile v tem mestu, zatem pa so se z vzpenjačo odpeljale na Pohorje. Tako so lahko videle in doživele, kako se hitreje pride tudi na visoke hribe in gore. V občinskem središču gornje dravinjske doline so si gostje najprej ogledale novi

šolski vrtec, zatem še novo osnovno šolo »Dušana Jereba« in končno so jih domačini popeljali še na ogled vinogradov in sadovnjakov v Skalce. Ko so se peš vračale iz gornjega dela mesta, jim je domača godba, ki se je prav v soboto pripravljala na koncert ob 45. letnici delovanja, zaigrala nekaj prijetnih in lepih domačih viž.

Drugi dan obiska je bil namenjen ogledu še nekaterih drugih krajev. Prizadevni turistični delavec Jože Novak jih je popeljal v dopoldanski urah v Rogaško Slatino, nato pa še skozi Dobrno v Velenje, odkoder so se vsi skupaj proti večeru vrnili v Celje na vlak za Beograd. Srbske žene v starosti od 16 do 70 let, po večini iz kmečkih družin, se niso mogle načuditi lepoti in seveda tudi mnogim novostim, ki so jih videle v tem delu Slovenije.

V. L.

Vrtiljak dogodkov

CELJE

„Matija Gubec“

V počastitev celjskega občinskega praznika bo 7. julija gostovala v mestnem parku ljubljanska opera z delom Rista Savina »Matija Gubec«.

Spremembe v križišču

Z odločbo oddelka za splošne zadeve skupščine občine Celje so uveljavili nov prometni oziroma vozni režim na križišču pred Vulkanizacijo na Štandrovem trgu. Glavna novost je v tem, da vozila ne morejo več zavijati proti mestu in na Otok, če pripeljejo po Gregorčičevi ulici, marveč imajo obvezno smer desno proti Glaziji in Ljubljani. Prav tako je prepovedano zavijanje na Otok (v tem križišču), če vozilo pripelje iz ljubljanske smeri oziroma iz središča mesta.

Na tem predelu je prepovedano zavijanje tudi v levo v Ipavčevo ulico, če pripelje vozilo z Otoka. Ljubljanske smeri oziroma iz središča mesta.

To je bil prvi ukrep pri urejanju prometa v mestu. Temu bodo sledili še drugi. Tako bo prepovedano zavijanje na levo v Gledališko ulico, če bo vozilo pripeljalo po Vodnikovih ulici iz središča mesta. Poleg tega bo uveljavljen enosmerni promet okoli tržnice (dovoljen bo dovoz s Trga petega kongresa). Na cestah okoli tržnice, razen na parkirnem prostoru, bo prepovedano parkiranje vozil. Promet v Čuprijski ulici bo enosmeren z dovozom s Titovega trga. Poleg drugega bo prepovedano parkiranje vozil tudi na odseku med Vodnikovo in Ljubljansko cesto, od ljudske knjižnice do križišča.

VELENJE

1412 krvodajalcev

Zadnje štiri dni prejšnjega tedna je bila v občini Velenje krvodajalska akcija, ki je presegla vsa pričakovanja. Odvzemu krvi se je prijavilo kar 1.412 občanov, ki so skupno darovali preko 300 litrov krvi.

Najbolj so se izkazali v tovarni gospodinske opreme Gorenje, kjer se je že ob prvem dnevu prijavilo kar 485 krvodajalcev, drugi dan pa 340. To je vsekakor rekord tako za Gorenje kakor tudi za ekipo za odvzem krvi, ki ima običajno dnevno normo le 200 krvodajalcev. V Rudarskem šolskem centru Velenje je darovalo kri 236 velenjčanov, v Sošanju pa 301. Štiri dni trajajoča krvodajalska akcija v občini Velenje je dokazala, da so občani z vso resnostjo razumeli potrebo po velikih količinah krvi, saj se jih je odzvalo vabilom na lepakih kar 612 več, kot je bilo predvideno.

Občinski odbor LK Velenje je ob priliki vsakemu krvodajalcu poklonil skromno simbolično darilo, za večkratne krvodajalce pa je bila v soboto 2. junija v Domu kulture Velenje svečana proslava. V. Koje

ŠMARTNO OB PAKI

Samopostrežna bo!

Ze okrog sedem let so na zborih volilcev in sestankih SZDL razpravljali občani o nujni potrebi da v Smartnem ob Paki zgradijo samopostrežno trgovino. Sedaj se je Mera po dolgem obotavljanju vendarle odločil in je prišel z zidavo. Trgovina bo imela 165 kv. m površine, ostali prostori, skladišča in drugo pa 200 kv. m. Pod isto streho bosta tudi bife in kuhinja z 62 kv. m površine ter shramba s 60 kv. m površine. Zgradba bo zgrajena po najsodobnejših merilih. Zadaž za trgovino bodo tudi kleti ki bodo imele zmrzovalnike. Poleg trgovine bodo zgradili tudi štiri družinska stanovanja in eno garsonjero. Zatržno upamo, da bo eno od stanovanj namenjeno za zdravnika, katerega si Smartčani tako želijo imeti v svoji sredi. S tem bi bili Smartčani izpolnjeni kar dve veliki želji.

Vsa dela je prevzelo gradbeno podjetje Ingrad iz Celja.

Z. Kotnik

CELJE

S. Bizjak v. d. Koneksa

Po odhodu dosedanjega direktorja Rista Gajška na delovno mesto načelnika oddelka za gospodarstvo in družbene službe pri celjski občini je upravni odbor poslovnega združenja Koneks v Celju imenoval za vršilca dolžnosti direktorja Staneta Bizjaka, doslej strokovnega sodelavca pri združenju. Sicer pa bodo poleg delovnega mesta direktorja razpisali še prosto mesto pravnika.

I. Andrejaš na sindikat

Ivan Andrejaš, doslej zaposlen kot sekretar podjetja Vodna skupnost — NIVO, se bo v juliju profesionalno zaposlil kot strokovno-politični delavec na občinskem sindikalnem svetu v Celju. Delal bo za sindikat gradbincev. Občinski sindikalni svet se bo karovsko še okrepil v skladu z novo reorganizacijo sindikatov.

I. Bele odhaja

Ivan Bele, sedanjí občinski javni tožilec v Celju, bo odšel v prihodnjih mesecih v Ljubljano. Opravljal bo funkcijo sodnika vrhovnega sodišča SRS. Ivan Bele je bil tudi dolgoletni prizadeveni delavec v občinski zvezi kulturno prosvetnih organizacij v Celju, tako da bo amaterska kulturna dejavnost z njim izgubila enega izmed dejavnih vodilnih članov.

Za EMO denar

V EMO so po več mesecih izdelali nov sanacijski in razvojni program, ki bi naj temu velikemu celjskemu kolektivu omogočil boljše premagovanje sedanjih težav. Vse tudi kaže, da bo EMO dobil za uresničenje tega programa potrebna sredstva. Za sanacijo potrebuje EMO okrog 10 starih milijard.

Naše šole vsepovsod

OTROCI OB NJIVI

Nekam otožno se mi zdi vse skupaj, ko pišem tale sestavek »Naše šole vsepovsod«. Pišem namreč zadnji sestavek iz dolge serije, kjer smo predstavili šole širše celjske regije in tako hoteli ljudem prikazati, kako živijo in se učijo šolarji na Svetini, Rečici, Slovenskih Konjicah, Vranskem, Vinskem vrhu, Celju, Radečah... Različni kraji, različni pogoji, kljub temu da je šolstvo eno. Vsaj naj bi bilo. Povsod pa enotna želja, da bi bilo vsem lepo. Da bi imeli učitelji normalne pogoje za delo in da bi otroci pridobili čimveč znanja.

In kljub temu, da nismo obiskali vseh šol, smo našo serijo s koncem šolskega leta prekinili. Za zaključek smo izbrali šolo, ki sicer ni popolna osemletka, ampak samo podružnična šola — to je šola v Zavodnji, vasi s 350 ljudmi tam nad Šoštanjem. Do njih se vije tako lepa makadamska cesta, da jo skoraj ne bi zamenjal z našo staro avto cesto. Široka je in kmalu bo tudi v celotni dolžini sedmih kilometrov asfaltirana. Ljudje tam gori so dali svoj prispevek, potem je nekaj primaknila še občina in letos republika. Tako in z veliko prostovoljnega dela pa bo šlo. Sicer pa ostani mo pri šoli, katero je med drugim obiskoval tudi veliki slovenski umetnik kipar Ivan Napotnik.

Neverjetno srečo imam, da se z ravnatelji, v konkretnem primeru z vodjo podružnične šole, vedno pogovarjam v prijetnem okolju. Tokrat v ateljeju Jožeta Svetine v Zavodnji, ki je vodja podružnične šole, predsednik krajevnega odbora SZDL, širši slovenski javnosti, predvsem pa ljubiteljem likovne umetnosti bolj poznan kot odlični slikar. Akvareli so menda njegova specialnost. V sobi je bilo odprto okno in tisti neverjetni mir, ki smo ga že prej začutili, je lezel skozi ter se zajedal v številne lovske trofeje (Jože je namreč tudi strasten lovec), Napotnikove in ostale kipe, razne ostale umetniške predmete in se spuščal skozi vrata po strmih stopnicah v doljni prostor, kjer je viselo razpelo, nekaj ikon, slik in podobnega.

Na mizi skodelice kave, tri čaše pelinkovca. Na steni nova slikovna serija. Simpatična, prijetna za oko. Nekaj domačega, iz tistega sveta. Okolje takšno, kot da se ne bomo pogovarjali o šoli. Pa smo se vseeno. Saj smo navsezadnje zaradi tega tudi prišli.

Jože je simpatičen sogovornik, kot so simpatični tisti kraji in tisti ljudje.

»Samo zameriti se jim ne

zamete.«

Kmetije tam gori so razpršene kot otočje v morju...

»Zdaj delamo, da bi do vsake kmetije speljali cesto, vsaj takšno za traktor in da bi pozimi bil lažji dostop do vasi, šole. Moram priznati, da so bili vsi takoj zato, da podprejo akcijo in letos bodo imeli vsi ceste. Tu so napredni, kleni ljudje.«

Kako pa je s tistimi šestindesetimi otroki, ki obiskujejo vašo šolo?

»V dolini imajo otroci nekoga, ki se z njimi ukvarja in pogovarja. Tu tega ni. Ti otroci so sami na koncu njive. Besedni zklad imajo srkmen, plahi so, ni ljudi, ki bi jim zvečer pripovedovali pravljice.«

Šolsko poslopje je staro. Bojda je bilo zgrajeno v letu 1884. Tako piše v knjigah, ki so ohranjene. Takrat so mladi Zavodnjani začeli pridobivati znanje potrebno za življenje. Zdaj število otrok ne upada in ne raste, niha. Niha tako, kot nihajo Zavodnje med nebom in zemljo. Tiste Zavodnje, ki so tudi med vojno veliko pomagale partizanom in kjer so potekale hude bitke. Bitke pa potekajo še danes. Najprej so si izbojevali elektriko pa kanalizacijo pa cesto pa nove

»Ker smo imeli dovolj zemljišča, smo napravili še bazen — 6x8 m. Majhen je, vendar dovolj za naše razmere. Skoraj vsi otroci, ki gredo v višje razrede osnovne šole »Karel Destovnik Kajuh«, katere podružnična šola smo mi, znajo plavati. To je pa tudi nekaj, kajne?«

Da, to je veliko. Se veliko več pa je takrat, če to primerjamo s kraji, ki imajo boljše pogoje in možnosti za to, vendar imajo večje število otrok, ki ne znajo plavati. Televadnico imajo kar v naravi. Pa ne takšno televadnico v naravi, kot jo imajo na primer v Preboldu, ampak povsem naravno. Res je, da so malo višje od bazena zrasli manjši prostor, kar pa je tudi vse. Ostali objekti so tekališča med drevesi, po travnikih po svežem zraku.

Kako je z malo šolo?

»Začeli smo že v jeseni in tudi zdaj spomladi jo imamo. Veste, malo razmišljamo o tem, da bi vse skupaj uredili v obliki vrta in da bi otroci dalj časa hodili sem ter se navadili na šolsko okolje. Ob koncu šolskega leta, zadnje dneve, šoloobvezni otroci že pripeljejo s seboj mlajše bratce in sestrice, da leti vidijo, kako je pri nas in kaj jih čaka.«

Kaj pomeni šola v vašem kraju?

»Če bi nam vzeli šolo, bi nam bilo, da bi ljudje godrnjali, potem bi se pa pomirili. Šola stveno je nekaj drugega. Šola tem bi izgubili center! Šola je center našega kraja. Vse gre preko nas. Vse se tu začne, razvija in konča. Če šole ne bi bilo, bi nastala praznina. To pa bi bilo škodljivo, pomenilo bi določeno zastoj v razvoju kraja.«

So pri vas napredni ljudje?

»Izredno. In povedati moram, da pri nas ni kmetije, ki bi morala propasti zaradi starih ljudi, ki ne bi imeli naslednikov. Poglejte: tisti zgoraj živijo štirje otroci. Mati jim je umrla, oče pa pred časom odšel na delo v tujino. Prej so imeli štiri glave živine v hlevu, danes jih imajo deset. Izredno dober gospodarjo. Včasih so se pr nas v glavnem ukvarjali s gozdovi in živino. Danes gozdove čuvajo, začeli pa so se specializirati za vzrejo živine in proizvodnjo mleka. Kmetje so dobili kredite in kmetije bodo specializirali. Ljudje so izredno napredni, vedno silijo naprej. Pa ne trmasto, temveč s premislekom in jasnim ciljem. Pri tem jim veliko pomaga tudi zadruga, ki včasih, še v bližnji preteklosti, do njih ni imela velikega posluha. Mislili so, da se mo ropajo gozdove, kmetije namreč, pa to ni res. To so uvideli in zdaj jim pomagajo. Z roko v roki se da več narediti.«

Vaši ljudje so torej dojemljivi za to?

»So. Samo vedeti morajo, za kaj gre, kaj bodo od tega imeli. Preprosto povedano, začeli so računati. Malokaj se delajo na pamet.«

Kakšen je vaš recept za dobro sodelovanje z ljudmi?

»Skrajna poštenost, resnica in odkritost.«

Ste prepričani, da s tem lahko vedno uspete?

»Prepričan nisem, uspel pa sem že velikokrat. Poznamo kmeta, ki ni hotel, da bi mu od hiše speljali cesto preko travnikov, polj in skozi gozd. Najprej sva se pogovorila, sem mu rekel, da pridem naslednji dan, da bo podpisal. Prišel sem in ta trma kmetička grča je podpisala.«

Jože Svetina, ki ljubi tisto svet, je govoril o otrocih na koncu njive. Takih otrocih, katerim po večerih nihče ne pripoveduje pravljic. Pravno prav — vedno bolj sem v to prepričan — je to prav. In tega tudi izhaja vsa njihova trda poštenost in odločna volja nasprotovati lažem, slepega mišljenju, prepričevanju. Ali pa to večja vrednota, kot pa biti veti v pravljicah? Čeprav so tudi pravljice lepe, vendar so le pravljice, niso vsakdanje elementarne življenje.

Nad pokrajino je visel mraz. Nad tisto pokrajino, kjer otroci živijo na koncu njive.

Se sami ne vedo, kako je kljub težavam lepo.

Tekst: TONE VRABL

Foto: DRAGO MEDVED

smeš. Če jim nekaj obljubiš, potem moraš tisto izpeljati ali pa jim povedati, zakaj ne moreš izpeljati. Drugače pa radi pomagajo. Če bi bilo treba zdajle zbrati milijon starih dinarjev, bi jih takoj. Samo vedeti morajo, zakaj jih bomo porabili. Kaj bodo za njih dobili. Če pri njih izgubiš zaupanje, potem je stvar gotova in nimaš več kaj iskati. Tako je to tu gori pri nas.«

Poslušam, pišem, potem ponovno pogledam na steno. Otrok hiti v šolo. Sneg. Nekaj mračnega...

»V našo šolo hodijo otroci tudi po dve in pol uri daleč. Pa ne po cesti, temveč po gozdnih stezah in poteh. Pozimi si sami delajo gaz skozi

lepe hiše pa... Tudi šolo so obnovili.

»Bilo je pred enajstimi leti, ko sem prišel v ta lep in miren kraj. Šolsko poslopje je bilo v razpadu. Zanimati smo Ljubljansko banko, da je prevzela patronat in da smo šolo adaptirali. Obnovili smo dve učilnici in pisarno. V akciji za opremo prostorov so sodelovali tudi krajan.

Brez njih ne bi napravili veliko. Potem se je pojavil problem stanovanj za učitelje. Učiteljica, ki je prej poučevala, je imela svoje stanovanje, nato pa je šla v pokoj. No, tudi to smo rešili. Zdaj imava z ženo, ki tu poučujeva, šolsko stanovanje in lepo se imamo.«

Videli smo tudi bazen...

Jože Svetina s spoštovanjem govori o šoli in učencih...

»Pridni so. Starši se izredno zanimajo, kako gre njihovim otrokom. Po svojih močeh jim kupijo vse, kar rabijo za pouk. Tu nimamo problemov. In berejo veliko. Imamo dobro založeno knjižnico za vse štiri razrede, kar gre zahvala matični šoli v Sošanju. Imamo otroke, ki preberejo v šolskem letu tudi po štirideset knjig. Mnoge izmed teh knjig pa preberejo tudi njihovi starši, za katere pa posebne knjižnice nimamo.«

Verjetno imate tudi socialne probleme?

»Te sproti rešujemo.«

Njihovo življenje je materinstvo

TRINAJST JIH JE POVILA

Matere z več kot deseti-
mi otroki sem si vedno
predstavljala nekoliko sta-
rejše žene. Tokrat sem na-
letel na Marijo Skutnik iz
Zlatec pri Strmci, ki je
v svojem štirinapetdesetlet-
nem življenju povila tri-
najst otrok. Trinajstim je
darovala življenje. Pet jih
je kmalu umrlo zaradi raz-
ličnih bolezni, ostali so os-
tali. Mati in oče sta jima
kljub velikim težavam da-
jala tisto najosnovnejše,
da so zrastle in prišli do
svojega kruha.

Sest jih je že zaposlenih,
dva še hodita v osnovno-
šolo. Trije služijo denar v
Nemčiji, eden v Velenju,
eden v Celju in eden v
Ljubljani. Mama Marija
pravi, da pridejo tudi do-
mov, da kaj »poštima« in
uredijo okoli hiše na
majhni kmetiji, ki se je
ugneznila tam med meša-
nimi gozdovi.

»Hudo je bilo. Skoraj
vsako drugo leto sem ene-
ga povila. Sama sem se
rodila v Landeku in sem
sno na »gruntu« hodila peš.
Zraven pa seveda otroci.
Eden se me je držal za
roke, drugega sem nosila v
košu in tretjega pod srcem.
Tako iz leta v leto. Na-
porno je bilo, vendar da-
nes mi kljub vsem krizam,
ki sem jih preživela, ni
žal, da sem to storila, kar
sem. Moram priznati, da
so mi v tistih časih veliko
pomagali sosedi. K mar-
sikateremu sem šla v »ta-
urh«, da sem priskrbelo
kosček kruha ali kakšen
dinar za moje otroke.«

Sedeli smo v vegasti hi-
ši, kjer je bilo čisto, kot v
lekarni. Zunaj je drevje
umiralo pod pripekajočim
soncem. Za hlevom se je
stopala ovca in nas čudno

gledala, kako si upamo
motiti tisti ljubi mir, ki
vlada tam gori blizu ne-
ba.

Marijin mož hodi v služ-
bo. Zaposlen je v tovarni
kovinske opreme v Vita-
nju. Tudi Marija je bila
zaposlena. Najprej v zad-
rugi, potem na cesti. Zdaj
je doma.

»Saj nimamo veliko zem-
lje. Krompirja in koruze
pridelamo samo toliko, da
je za nas. Za prodati sploh
ni ničesar. Se sami imamo
premalo. Pa vseeno gre.«

Marija se ni pritoževala
nad nobeno drugo stvarjo,
kot samo na zdravje.
»Vedno sem bolana. Sko-
raj vsaka dva meseca sem

v bolnici. To je hudo. Do-
ma ne morem delati, otro-
ci pa so v službi. Zdaj se
ponovno odpravljam v bol-
nico.«

Ko bi imela zdravje, bi
imela vse. Tolikim otro-
kom je podarila življenje
in jih povijala v plenice,
sama pa tarna v bolnišni-
cah. Vendar tako je. Tisti,
ki daje, je ponavadi sam
prikrajšan za dobitvanje.
Prav tako je tudi z Mari-
jo Skutnik iz Zlatec. Ka-
ko lepo ime ima zaselek?
Zlatec! Tam ne kopljejo
zlata, imajo pa družino,
kjer se je rodilo trinajst
otrok. To je zlato gnezdo!

tv

Kmečka mladina

BREZPRAVNA?

Ob visokih obletnicah
kmečkih uporov ugotavlja-
mo, da naši kmetje nezadr-
žno izumirajo. Z njimi izumi-
ra tudi podeželje, običaji,
priroda ter vse, kar so iz ro-
da v rod ohranjali pri živ-
ljenju.

»Pustimo jih v miru umre-
ti« pravijo eni.

»Naredimo kaj, da izumira-
nje preprečimo! Če izumro
kmetje, bodo izumrli tudi
Slovenci« ugotavljajo drugi.

Kaj pa je krivo temu izu-
miranju?

Stari kmetje, ki so bili
zvesti zemlji, gotovo ne! Kri-
va je torej — kmečka mla-
dina! Mladi so krivi, ker be-
že v mesta in tujino. Kaj le
iščejo tam, ko je njihovo
mesto na kmetih? Mnogi ima-
jo kmetijske šole, pa nočejo
ostati doma. Zakaj?

»Doma imam dovolj dela,
pa hodim v tovarno. Ko sem
delal doma, so me imeli za
brezposelnega. Delavec nisem
bil, ker pri starših ne mo-
reš biti v delovnem razmer-
ju, kmet pa tudi ne, ker ni-
sem lastnik zemlje,« pravi
fant s kmetije. »Če bi bil na
kmetiji prav tako starostno
zavarovan kot v tovarni, bi

delal tam. Dokler pa se delo
na kmetiji ne šteje v delov-
no dobo, so leta, ko delaš
doma, zapravljena. Se bom
hodil v tovarno kakor večina
kmečkih sinov, ker na kme-
tiji zaenkrat ni perspektive!«

Tako in podobno mislijo
mnogi kmečki fantje in de-
kleta, ki je bodočnost pred
njimi. Zato fantje nočejo os-
tati doma, zato dekleta no-
čejo za gospodinj v kmečki
dom.

Kljub kmetijski šoli in
praksi ter veselju do dela na
zemlji — odhajajo. Tam, kjer
rase kruh, ga je zanje naj-
manj!

Kaj pa velika pridobitev
— združeni sklad zdravstve-
nega varstva delavcev in kme-
tov — jih ne bo opogumil,
da bi ostali?

Delavska mladina je glas-
vala ZA, kmečka pa na voli-
šča ni imela vstopa, čeprav
gre predvsem zanjo? Samo-
upravljalna zavest je že dav-
no prodirala na kmetije, z za-
koni pa se še vedno gremo
za kmeta — zastarelo patri-
arhalno življenje. Dokler bo
tako zapostavljanje mladih,
bodo ti odhajali tja, kjer jih
čaka več pravic — v mesto!

GLAS SIRENE

Na zelo zanimiv in hkrati
svojevrsten način so v pone-
deljek, dne 4. junija zjutraj
začeli z gradbenimi deli pri
obnovi in delnem povečanju
gasilskega doma v Slovenskih
Konjicah. Kmalu po šesti uri
zjutraj je zatulila sirena, ki
je dala znak, da nekje gori.
Ko so člani društva pritekli
do svojega doma ter se želeli
preobleči in odpeljati na kraj
požara, jih je predsednik Cve-
to Jančič kaj kmalu pomiril.
Povedal jim je, da so sireno
vključili zato, da bi na ta na-
čin oznanili okolišč, da so zi-
darji res prišli ter da bodo

dejansko začeli z gradbenimi
ter drugimi deli. Ker jih bo
izvajalo domače gradbeno
podjetje KONRAD, je bil z
njimi tudi njihov direktor
Mirko Pučnik. Seveda je glas
sirene oznanil še to, da so re-
snično prišli na gradbišče ter
so ob dogovorjenem roku za-
čeli z deli. Na vprašanje, kaj
bi storili, če delavcev gradbe-
nega podjetja ne bi bilo, je
Cveto Jančič odgovoril, da bi
bil znak sirene v tem prime-
ru pač dokaz, da jih ni in da
jih je potrebno z močnim
znakom spomniti na dano ob-
ljubo.

V. L.

SOSED SOSEDU

JAZ SEM DRAŽJI

Jure in Marko sta sede-
la za igralno mizo v neki
vzgojno varstveni ustano-
vi. Marko je risal še s
svinčnikom, Jure pa je bil
z risanjem že pri kraju,
zato je vzel skupne bar-
nike, ki sta se jih z Mar-
kom delila. Počasi je vle-
kel črte na potezah svoje
mame, ki jo je po svo-
je portretiral. Izredno
všeč mu je bila vijoličasta
barva, pa je napravil ma-
mici vijoličaste oči. Mar-
ko je poškilil na njegov
izdelek in se pričel mu-
zati.

Juretu je bilo zadosti,
pa je sunil Marka pod
nos. Pa tako, da tovariši-
ca ni videla. Za nekaj ča-
sa je bil mir, potem pa
je Marko spet začel. Kar
naprej se je hihital Jure-
tovi risbi, dokler Juretu
ni zmanjkalo potrpljenja
in je Marku zabrusil: »Ne-
haj, jaz sem veliko več
vreden kot ti. Moja mami-
ca plačuje za mene polno
oskrbnino, zato bodi kar
tiho. Ti pa si revež, da
veš!«

Se se je motalo po nje-
govi glavi in v se mogo-
če mu je prihajalo na mi-
sel, le distva žalitve ni ra-
zumel. Da je bilo to po-
nižanje, je razumela šele
tovarišica, ki je posegla
vmes in ločila sprti gla-
vici, ki sta složno ustvar-
jali za igralno mizico.

In nauk te zgodbe iz
otroškega vrta? Preveč-
krat starši nekontrolirano
razpravljamo vprico otrok
o stvareh, ki jih še ne ra-
zumejo ter jih potem po
svoje obračajo. Jure ni
misli hudo, je pa Mar-
kovo mamico toliko bolj
prizadelo, ko je slišala o
tem. Ponizanje je zlasti
boleče, če izhaja iz soci-
alnih razlik, ki med otro-
ci ne bi smele biti prisot-
ne.

Z. STOPAR

NAŠI ZNANCI

PIŠE:
TONE VRABL

STANKO LORGER

Omenili smo že, da je pr-
vo srečanje Stanka Lorgerja
z Martina Lauerja pomeni-
lo več kot samo rivalstvo
na stezi. Postala sta prijate-
lja, ki si nista nikoli pisala
— »oba sva bila za to lena,«
pravi Stanko — ampak sta
si pozdrave in vesti pošiljala
preko trenerjev, seveda pa
sta se srečevala na tekmo-
vanjih, Stanko pa ga je več-
krat obiskal tudi na nje-
govem domu v Kölnu.

»Zal Martin nikoli ni go-
stoval v Jugoslaviji, da bi
na lahko vrnil vsaj delček
listega, kar je ob obiskih
pri njemu dal on meni.«
Stanko razmišlja:
»Gotovo je bil eden največ-
jih atletskih talentov, kar
sem jih spoznal in dobro
poznal. Vendar je do uspe-
ha prišel tudi s trdim de-

lom. Trental je mnogo več
kot jaz. Enkrat sem posku-
sil njegov trening, pa ga ni-
sem zdržal do konca in še
nadaljnji teden nisem mogel
zaradi tega normalno tren-
irati. Bil je izjemen talent
z veliko trenirga. Ze sama
vzgoja doma mu je pripomo-
gla do tega, da je trdo delal.
Doma so bili dobro situirani,
kljub temu pa si je moral
»stranske izdatke« zaslužiti
sam z inštrukcijami. Studiral
je v Münchnu in kasneje po-
stal strojni inženir.«

Zadnjič sta skupaj tekmo-
vala na olimpijskih igrah le-
ta 1960 v Rimu.

»Ze takrat njegova uvrsti-
tev ni bila primerna za reno-
me, ki ga je kot svetovni re-
korder imel. Tožil je, da ga
bolj noga in da zdravniki ne
morejo ugotoviti, kaj je temu
vzrok. Kmalu po tekmo-
vanju v Rimu je odšel v bol-
nišnico, kjer je bil operiran.
Samo skrajni poštvovalnosti
zdravnikov in ne nazadnje
svojemu ugledu se ima za-
hvaliti, da takrat ni ostal
brez noge. Šest mesecev je
ležal v bolnišnici, kjer sta ga
med drugimi obiskala tudi
njegovo dekle in brat. Brat
je pripotoval iz Kölna z
osebnim avtomobilom, dekle
pa s spalnikom. Ob povratku
jo je povabil, naj se vrača
z njim. Med potjo sta do-
šla težko prometno nesre-
čo, v kateri je Martinovo
dekle izgubilo življenje, nje-
gov brat pa je bil težko po-
škodovan. Moj dobri prija-
telj Martin Lauer je v tistem
času resnično doživljal težke
trenutke.«

Stanko je za nekaj časa

Stadion Libenau v Gradcu 1958. leta. Prvo srečanje med Stankom Lorgerjem (na levi) in Martinom Lauerjem. Foto: M. Božič

utihnil. V sobi, kjer se stal-
no pogovarjava, je nastala
tišina. Neka čudna tišina, v
kateri čutiš vračanje spomi-
nov na resničnega prijatelja.
Tistih deset ovr se hitro
premaga Težje je premago-
vati življenjske ovire, še po-
sebej, če nisi zdrav. Če se
boriš za življenje. V hipu je
vse porušeno. Prej poslušaj
fanfare in sprejemaš meda-
lje, takoj zatem ležiš v bol-
niški sobi. Pogledi nazaj so

lepi, naprej žalostni. Ne vi-
diš cilja. To je daljša, mno-
go bolj naporna tekma, kot
ona na stezi. Na stezi jo pre-
magaš v nekaj več kot tri-
najstih sekundah, tu se vse
skupaj razpotegne na mese-
ce.

»Fant je dolgo hodil z ber-
glami. Morda še danes.«

Stanko ni nikoli premagal
Martina Lauerja.

»Srečala sva se v Gazu,

Kölnu, Hamburgu, Stockhol-
mu in Melbourne. Da, samo
petkrat. Pet njegovih zmago-
v. Najtesnejša je bila na olim-
pijskih igrah v Melbourne, kjer
so sodniki dvajset mi-
nut niso mogli odločiti, kdo
je četrti in kdo peti. Martin
ali jaz. Odločili so se za Mar-
tina. Takrat sva bila enaka.
Martin je edini evropski »za-
prekaš«, ki ga nisem nikoli
»čisto« premagal.«

Martin Lauer je bil do ne-

ke mere čudežen otrok.

»Ko je končal strojno fa-
kulteto, se ni mogel odločiti,
kje naj nadaljuje svojo živ-
ljenjsko pot: ali naj bo stroj-
ni inženir, trener ali se ukva-
rja kot profesionalni popev-
kar.«

Popevkar?

»Da, popevkar. Odlično je
pel. Vabili so ga celo v ope-
ro. Prvikrat sem ga poslušal
v Gazu, ko sva se prvič sre-
čala. Zapel je znano ameri-
ško popevko »Sakramento«. Drugič sem to popevko sli-
šal v njegovi izvedbi na ra-
dio. Takrat je že ležal v bol-
nišnici. Bil je resnično vse-
stranski. Bolezen pa mu je
prekrižala marsikatero željo
in cilj.«

Tako se Stanko Lorger
spominja svojega najhujšega
tekmeca v teku na 116 m
ovire v takratnem času v
Evropi. To je bil on — Mar-
tin Lauer, svetovni rekorder
in kasneje žalostni junak,
privezan na bolniško poste-
ljo.

»Tudi mene so pestile te-
žave in poškodbe, samo tako,
kot Martina pa ne.«

Pot dveh velikih prijateljev
in tekmecev na stezi se je
prekinila. S tekmovalni sta
končala, za pisanje pa nista
čutila nikoli posebnega na-
vdušenja. Danes žive samo
spomini, lepi in grenki. Če
bo vse po sreči, se bosta
Stanko in Martin srečala le-
tos na »Evropskem atletskem
pokalu« — polfinalu, ki bo v
Celju. Martin bo prišel, kot
zastopnik družbe, ki se ukva-
rja z elektronskim merje-
njem časov. Srečanje bo več
kot samo srečanje.

Bralci pišejo

MNENJE PREBIVALCEV RIFENGOZDA-BRSTNIKA

Ko sem v zadnji številki Novega tednika prebral v rubriki Bralci pišejo dopis tovariša urednika, sem se zelo razveselil njegove zamisli in prizadevanja, ki bi bila res najbolj pametna za Rifengozd in Brstnik. Če bi se res izvedla ta akcija pod naslovom Rozmanov most, bi bilo največ upanja, da bi se nam najhitreje uresničila ta naša največja želja: prehod čez Savinjo. Tukaj v Rifengozdu bi bila lahko lepa turistična točka. Mislim, da bi bil tudi lep spomin na partizanska leta, kjer so se vsa leta prevažali partizani in tudi številne brigade so mnogokrat prebrodile reko Savinjo. Mi smo jim nudili in skrbeli, da so se posušili in tudi nahranili sme jih. Njihove čolne smo čuvali vsa leta, da niso prišli v roke sovražniku. Vsi skupaj želimo, da bi se ta naša pomanjkljivost odpravila. In če so nam že enkrat preprečili gradnjo mostu, da bi se vsaj sedaj uresničila. Kakor veste, že imamo situacijski načrt.

Zvesti bralec iz Rifengozda

TOVARIŠU E. G. IN TOVARIŠU LEKTORJU NT!

Veseli smo Solčavani, da ste se spomnili v rubriki Obrabi tudi našega Ivana Grobelnika. Kar pa nas jezi, je zapisano v zadnjem stavku: »Solčavci«. Čeprav je žalostno, da še v Celju ne vedo za naše ime, vendar ne pomeni nič, kot da vam povem: Nismo Solčavci, ne Solčani. Tudi Celjani niste Celjci ali tako ne-

kako, tudi naši sosedje v Crni bi se vam »lepo zahvalili, če bi jih imenovali CRNCE! Ker so torej oni ljudje kot mi, bela rasa, naj bi tudi za časopise ostala ljudska govorica Crnani ali mehkeje Crnjani in pa seveda SOLČAVANI! Pa brez zamere!

VIDER VALTER,
Solčava 30

PROBLEM Z DRVARNICO

Zelo rad berem Novi tednik. Stranka ima tri drvarnice, eno je postavila tik ob mojem stanovanju, drvarnica mi zakriva stanovanje, tako da mi sonce ne pride do oken. V dežju in snegu prihaja v stanovanje vlaga.

Stranka je postavila drvarnico brez dovoljenja. Prosim stanovanjsko podjetje, da zahteva odstranitev drvarnice od mojega stanovanja.

M. J., Raška 7, Celje

NOVINARKI ZDENKI STOPARJEVI

Vaša nadvse zanimiva reportaža v Novem tedniku št. 15, 19. aprila z naslovom Srednjeveške podobe na tromeji — Lopute so se ustavile, je zadelo delno v pravo resnično, a delno v neresnično plat zvona. Sicer pa, vse priznanje novinarki, ki se upa usmeriti korak tudi čez prag, kjer prevladuje asociacija — bolezen, revščina (nekje morda bo truje tudi alkohol) in vzporedno tudi vso hvalnost, ker neustrašno to, kar je videla, pove javnosti.

Predvsem tu govori samo o domačiji »Oračevci«, ki sameva na najvišji točki tukajšnje vasi Dolge gore, v kateri se je kolo življenja ne le ustavilo,

temveč se je zavrtelo celo nazaj. Vsi, ki smo poznali to domačijo že pred 50 ali 60 leti, to lahko potrdimo. Mogoče pa tovariški reporterki ni nihče, čeravno se je nabralo okoli nje več radovednih obrazov, obrazložil vzroke revščine pri tej domačiji, kateri botrujejo dolgoletne bolezni, s katerimi se pri Oračevih bori že drugi rod.

Mati, vdova Marija Orač, je bila priklenjena na bolniško posteljo 20 let. Pokojni mož Rudolf — 17 let. Hčerka Matilda, ki se sedaj nahaja v domu onemoglih v Slovenskih Konjicah, je nespodobna za vsako delo že nad 20 let. Sama gospodinja Oračeva pa boleha, odkar jo poznamo. Na posteljo je prikovana že 4 leta. Njena sestra Tereza je popolnoma gluha. Zaradi vrtoglavo v glavi se samo prijemlje za zid in pomika naprej. Ker sploh ne sliši, je za strežbo bolni sestrji Mariji nespodobna ter bi ona sama potrebovala pomoč in nego. Zato od časa do časa dobra sosedja Habotova Micka postreže tem bolnikom z dobrinami ter priboljški iz svoje kuhinje. Sorodnik Oračevih pa poskrbi zanje z zdravili. Zakaj sin, kot naslednik, ne poskrbi za svoje, pa je poglavje za sebe. Nič kaj pohvalno tudi ni za pristojno zdravstveno službo, ki kljub večkratnim posredovanjem sosedov, odklanja obiske na domu teh bolnikov Oračevih domačije. Zakaj? se nehoti vsiljuje vprašanje v glavo. Morda, ker so doma čisto na severni periferiji občine, na tromeji s stičišču? Morda, ker tu ni tlakovanih cest?

Vem samo sledeče: Bilo je pred 40 leti, ko še ni bilo avtomobilov toliko, kot danes, ko je zdravnik eno uro peš prišel iz Loč pri Poljčanah k bolniku ob eni uri po polnoči, ko sem šel po njega.

Tudi je zaželeno, da naj ne bi pristojni občinski organ za zdravstvo in so-

cialo zapiral ušes pred temi potrebami ter naj bi z razumevanjem prisluhnili ter priskočili k reševanju vprašanj socialnih problemov v Oračevi hiši.

Reporterka se je upravičeno dotaknila tudi borbajnice iz »globačev«, od koder je istočasno prišepala lastnica, samska, 60 let stara, revmatično bolna, še vedno žalujoča za že pred leti tragično umrlim sinom edincem, v katerem je gledala vso podporo za stara leta. Zastrupil se je pri opravljanju del z umetnimi gnojili ter škropilci sadnega drevja, ko je hodil na dnino v sosednji KK. Ta domačija, ki se ji po domače reče Lošperg, ki je odmaknjena od vsake civilizacije v spokojno tišino, obdana od treh strani z brstjem ter zelenjem sredi bukovja, prepojenega s pomladnim dihom, od koder žgoli tisočerglasna pesem prebujajoče se pomladi, ki kaže v svoji častiljivi starosti z dimom prekajena rebra — strešni latniki — na krovu, ki sramežljivo pokriva že razpokani, delno s kamenjem zložen zid, a delno iz lesenih brun, kar naj bi predstavljalo »razpadajoči dom zatišja«. Krona vsemu pa so polomljeni strešni nosilec, kar je delo viharja, ki je že pred leti ob bajti stoječo hrško stoletne starosti zvrnil na njo.

Kaj pa sedaj? Denarja ni niti za najnujnejše potrebe. In ravno v tej bajti, ki jo je že pred desetletji načel zob časa, odmaknjeni od vsega trušča, so našli zdravniško pomoč ter zavetje med okupacijo pri rajni Lošperški teti Tončki mnogi borci osvobodilnega gibanja, tudi še danes živeti. Dolga gora je bila od Nemcev imenovana »Partizanen Geber«.

Opaziti je, kar se tudi oprošča, da je tovariško reporterko takrat prvič pot zanesla v naše kraje. In morda niti ni opazila, kako se pod vznožjem hribčka in vinogradi raz-

prostira vas Dolga gora s 70 hišnimi številkami. Vse to pa skoraj v strnjem naselju, z opeko ali ploščami kritimi hišami ter s prav dobro vidnimi in sodobno zgrajenimi dimniki, a brez tako imenovanih »dimnjaž«, ki so edino vidne in dobro ohranjene.

Nikakor pa ni v okras temu okolišču trgovina, ki stoji na ozemlju vasi Dolga gora, poslovavnica Lipoglav, ki je last podjetja Merx. Kako pa znotraj? Saj še keksi, kupljeni v tej trgovini, dišijo po dimu cigaret. Nehote se vsakdo sprašuje, kje je in kaj sploh dela zdravstvena inspekcija. Saj smo tudi mi podeželani ljudje, kot so v mestih!

Nerešeno, čeprav že načeto je tudi vprašanje naših šolarjev, med katere je šolska reforma v tej vasi tresčila kot atomska bomba že pred tremi leti, ter razkropila otroke po treh občinah, v štiri različne šole. In to na šolo na Sladki gori ter Smarju — občina Smarje, šolo v Ločah — občina Slovenske konjice ter šolo Poljčane — občina Slovenska Bistrica.

Pod kakšnimi pogoji ti otroci pridejo do svojega znanja, si lahko vsakdo misli. Saj tu trpi tudi kvaliteta znanja. Poedini šolarji — predvsem za v Smarje — morajo vstajati celo ob pol petih, to celo v zimskem času, ko še mnogi spijo spanje pravičnega.

Na teritoriju tukajšnje vasi pa je tudi železniška postaja Lipoglav, katera se žal imenuje po najbližji vasi. Da pa se je to zgodilo, naj bo povedano, da je bil takratni (1933.—1936. leta) župan Posek voljan primakniti se par tisočakov več za gradnjo železniške postaje na tem področju. Postaja se je namreč gradila z dotacijami sosednjih občin, oziroma s samoprispevki vaščanov.

Omembe vredno je tudi, da s sličnim imenom obstoje še dve železniški

postaji na območju sosednjih železniških direkcijskih Lipoglav na Primorskem ter Lepoglava na Hrvaškem. Ta sličnost imen železniških postaj pa povzroča v administraciji železniškega prometa precejšnje pomote.

Sicer pa je zaradi hitrega razvojnega tempa socializacije na vasi pojavljajo tudi neljube nevestnosti, ko na cesti skozi vas niso več varne niti putke, še manj pa otroci, ko se po cesti podijo v različnih barvah ter velikostih železne gmote na štirih kolesih, katerim po slovensko lepo pravimo samotrč, in jih tudi v tej vasi ne primanjkuje. Saj se pri premožnejših nahajata kar po dva taka samotrča.

Se in še bi bilo kaj stresti iz naših rokov kot dokaz napredka v naši vasi, a naj bo zaenkrat zadosti. Pač pa iskreno vabimo noviko Zdenko Stoparjevo, da še enkrat in to v najkrajšem času pride v našo vas, a ne med zaostale, temveč med delaljubne, vzorne, vedno posnemanja vredne, ter vedno trezno razmišljajoče vaščane.

Pridite in ne bo vam žal, kajti imeli bi še mnogo zanimivega. Morda ne samo iz srednjeveške, ampak celo iz staroveške dobe. Tu so arheološke najdbe ter znamenitosti, ki jih še nedotaknjene v svojih nebrh skrivra vas Dolga gora. O dokazih ne bi govoril. Pridite, pa boste zvedeli še več.

Vas vljudno pozdravlja
J. D.

Odgovor: Še nikoli nisem bila tako vesela kakšnega pisma, kot tokrat vašega, spoštovani J. D. Odgovarjam Vam z zamurom, zato prosim, ne jezite se na našega urednika, ki pri tem ni nič kriv. Zar sem vaše pismo založila, a nanj nisem pozabila. Zlasti zato ne, ker je izrazito pričevanje o neki resnici, ki jo tistega dne, ko sem bila v vaši vasi na obisku, nisem opazila. Pa da ne bo kakšnega

PO AMERIKI!

II.

Pogled na Kennedy Airport v New Yorku, ki ima velikost Ljubljane, je bil ponoči iz zraka čudovit. Po pregledu prtljage smo se vkrcali na manjši avion za Chicago. Zaspani in utrujeni smo se premikali kot avtomati. Stevardese so bile vse nasmejane in naspane, nam pa se še govoriti ni ljubilo. Ponoči okrog treh smo končno lahko šli spat. Spali smo do kosila, nato pa šli na vajo in koncert. Za ogled mesta ni bilo časa. Dvorana Orchestra Hall je bila skoraj polna. Peli smo v glavnem Slovencem, ki so nas lepo sprejeli.

Iz Illinois smo se odpeljali v Indiano. Naši avtobusi so bili iz pločevine, polni prtljage, prestave so se zatikale, okna pa so bila kot line na avionih. Joj, kje so naši mercedesi! Pa naš šofer Jože! Na naših cestah bi avtobus komaj preživel, po večsternih ameriških cestah pa smo prevozili z njim približno 18.000 km, pa je le enkrat odpovedal, ko je začel zadnji konec avtobusa goriti. Vozili smo se skozi tipična ameriška mesta iz kavboj, po rahlo gričevnati pokrajini, mimo redkih skupin dreves. Enodružinske hišice so v glavnem lesene, belo pobarvane, z verandami in gugalki na njih. Veliko pa je tudi avtomobilskih prikolic, ki, postavljene v ulice, sestavljajo včasih pravo avtomobilsko mesto. Pred večjimi naselji smo naleteli na ogromna pokopališča odvrženih avtomobilov.

Hrana je bila boljša in bolj podobna naši, kot smo pričakovali. Ob cesti in v mestih je vse polno reklam. Ustavili smo se v Terre Haute, v velikem hotelu, ki je bil ves zaprašen in določen, da ga bodo podrli in tam zgradili parkirni prostor. Ogledali smo si mesto. V trgovinah je bilo veliko kiča, zanimiva pa je bila razstava starih avtomobilov. Zvečer smo imeli koncert v Vincennes University, uro vožnje v stran. Publiko so sestavljali v glavnem starejši ljudje, ki so nas le na pol po-

slušali. Nekateri so celo zaspali. Ploskanje je bilo zažrto, hladno in po koncertu smo bili čisto razočarani in obupani. Amerika se nam je zazdela tuja in velika in tako daleč od doma.

Naslednji dan so nam študentje in profesorji iz Terre Haute razkazali Indiana State University: bogato knjižnico, študijske prostore in bazen. Jedli smo v študentski menzi: po tleh je tapisom, mize so lepo pogrnjene, samopostrežna restavracija pa bogato obložena s sadjem, mesom, zelenjavo, slaščicami in osvežilnimi pijačami. Koncertna publika je bila tokrat čudovita in po predstavi je prišlo veliko Američanov in nekaj Jugoslovancev, ki so nam čestitali in nas, razdeljene po skupinah, povabili na party. Tako sem prvič stopila v ameriško hišo. Zene so bile vse v dolgih, precej pisanih oblekah, moške v črni. V jedilnici nas je vabila bogato obložena miza, v salonu je v kaminu prasketal ogenj. Gostitelji, posebno tamkajšnji dirigent zbora in simfoničnega orkestra in skladatelji so se zelo zanimali za naš način izvajanja pesmi in prosili za note nekaterih pesmi, ki so jih slišali na koncertu.

Naslednje koncerte smo imeli v Lima (Ohio), Michigan State University v East Lansingu in Detroit Museum. Zdaj smo prvič uživali udobje motelov Holiday Inn: vsaka soba ima kopalnico, kuhinjo za kuhanje kave in telefon. S postelje lahko upravljajo radio in barvno televizijo z dvanajstimi programi ter vključijo napravo za posteljno masažo. Vpevali smo se v garderobah ali pa kar v avtobusu. Vse program smo že zdavnaj znali na pamet. Vsak večer isto: Lipa, Polka, Sloves, Očka, Prvi šopek... ko bi vsaj enkrat lahko peli kaj drugega! Prvi prehladi so se že pojavili, vzdržati moramo, vsak glas je nujno potreben. Že ob prvih znakih prehlada smo jedli zdravila, opustili alkohol, enkrat eden, drugič drug. Peli pa smo skoraj vedno vsi in le redko brez enega ali dveh pevcev.

PIŠE: MANICA ŠKETA (2)

Desetega februarja 1973 smo bili v Clevelandu, ki mu pravijo drugo največje slovensko mesto, saj živi tu veliko Slovencev. Mesto nima pravega centra in ni bilo grajeno po kakšnem načrtu. Bil pa je lep sončen dan in mnogi izmed nas so se po dolgem času ali pa prvič srečali s svojci, ki živijo tu. Povabili so nas na pravo slovensko večerjo, na solato s česnom, oljem in kisom, na hrano, ki je imela končno spet enkrat čisto domač okus. Po večerji je bila slovesnost, posvečena osim dekletom, ki so postale stare osemnajst let in tako godne za možitev. Slovesnost je kmalu prešla v ples, sklepala so se nova poznanstva in govorili smo o življenju v Ameriki in tam v »Starem svetu«.

Naslednji dan smo imeli koncert v Slovenian Society. Dvorana je bila nabito polna, nastop je snemala televizija in občinstvo nam je ves čas pozorno sledilo in čutilo z nami. Spet smo morali dodajati in ponavljati. Ob nekaterih pesmih so poslušalci jokali, drugod smo se spet vsi smejali. Na koncu je prišla na oder mala deklica in nam deklamirala pesem posvečeno nam in domovini, ki je tako daleč in ki smo je nekaj prinesli s seboj v pesmi in plesih. Ko smo se ob desetih zvečer poslovili, je bilo vsem žal, da nismo še ostali.

III.

Pa spet na pot! Toledo, Illinois State University v De Kalbu, Southern Illinois State University v Edwardsville. V Edwardsville smo bili gostje tamkajšnje ga univerzitetnega zbora, ki je že gostoval v Ljubljani. Pozdravili smo se kot stari znanci in si v pozdrav dali nekaj pesmi. Po uspelem koncertu smo prespali po domovih in mnogi smo še dolgo v noč klepetali z ameriški prijatelji.

(nadaljevanje prihodnjaj)

Zofija Jazbec

TIHA, TEMNA NOČ

Ko tiha, temna noč nad zemljo leže,
razlije svojo moč čez vso ravan,
mi od ljubezni srce zatrepče,
pošiljajoč pozdrav tja v širno plan.

Ne čuješ, dragi, klica ti ljubezni,
prisuhi glas, kaj ti govori:
»Ti moj demon si, veliki, edini,
le zate žgoče srce zdaj plamti.«

Zaman mi spanec stiska veke trudne,
lebdí nad mano mičen tvoj obraz,
radostno gledam vanj vse ure budne,
dokler ne slišim peteltna glas.

Ko mi prvi svit prežene sanje lepe,
mi misli prve k tebi pohite,
ljubila tebe, dragi bom na veke,
ostalo tvoje moje bo srce.

Ko na razpotju v trnju sem obstala,
obupajoč, da uničeno je vse,
takrat v ljubezni tebe sem spoznala,
odslej le tebi zvesto bo srce.

Ko na nadaljno pot bom zdaj stopila,
tebe edinega ljubila bom,
viharjem strašnim več ne bom klonila,
dokler ne odzveni poslednji zvon.

MLADOST

Tam na vasi blizu gozda,
rojstna hiša mi stoji,
tiha, bela vedno znova,
me spominja mladih dni.

Vso jo vrt cvetoč obdaja,
trava mlada zeleni,
čist potoček ven iz gaja,
prav narahlo prišumi.

Tam na travniku duhtečem,
rožice lepo cveto
in v potoku žuborečem,
ribice v njem plavajo.

Me privablja gozd košati,
drobnih ptic njih napet,
še mogočen hrast bahati,
svoje veje je razpel.

Tu potekala so leta,
vsa brezskrbna mi nekdanj,
lepa, s smehom vsa prežeta,
bila je mladost tedaj.

Vedno znova pohitijo,
misli mi v domači kraj,
leta kakor blisk letijo,
mine z njimi tudi maj.

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Ljubezen, kaj je to? Vedno znova sem se spraševala, vendar na to vprašanje v meni ni bilo odgovora. Kmalu sem spoznala, kaj je. Lahko je lepa, včasih pa žalostna. Tudi veliko izkušenj zahteva. Veliko izkušnja ali lepše rečeno prvo ljubezen sem doživela tudi jaz.

Spoznala sva se slučajno. Poznala sva se že vrsto let, saj sva bila doma v isti vasi, vendar prijatelja si nisva bila nikoli. Bilo je 29. novembra lani. Sama sem odšla na veselico v mesto. Ko sem stopila na prag dvorane, me je objela tesnoba. Saj vendar tu ne poznam nikogar. Ozrla sem se po dvorani, kje bi našla kakšno prazno mizo. Skoraj v temnem kotu sem zagledala mizo s čisto polomljenimi stoli. Težko sem se pretrgala med plesočimi pari. Ko sem prišla do mize, sem odmaknila stol od mize in sedla. Glasba je igrala, zavistjo sem gledala na tesno objete pare, ki so plesali. Bila sem vsa zamišljena, ko sem začutila rahel udarec na ramo. Ozrla sem se. Bil je moj sosed. »Ej, Sonja«, je rekel, »hočeš z menoj plesati?« S hitrimi koraki sem odšla za njim na plesišče. Med plesom me je večkrat poljubil na ustnice. Se dolgo v noč sem plesala z njim. Ko sem hotela oditi, se mi je ponudil za spremstvo. Bila sem ga vesela. Počasi sva hodila proti domu. Večkrat sva se ustavila in se dolgo poljubljala in si šepetala, kako se imava rada. Skoraj tri mesece sva se ljubila. Nekega dne sem ga videla, kako objema drugo dekle in jo poljublja, kakor je mene nekoč. Bilo mi je težko pri srcu, najraje bi zakričala, vendar nisem mogla. Se sama ne vem, kdaj so mi solze začele kapljati po obrazu. Ostala sem sama z mojimi spomini na srečne dni, ki pa so mi dražji kot gora zlata. Zelo rada bi, da bi se vrnil in mi rekel: »Sonja, tvoj sem kot nekoč«. Vendar vem, da se ne bo. Ostal bo le spomin.

Sonja iz Laškega

Se en posnetek z našega prvega srečanja s souredniki.

nesporazuma z moje in z vaše strani. Takole je bilo! Jaz sem bila opozorjena na edini mlin na veter na Slovenskem in sem se namenila k vam, da ga vidim. Ko pa sem spoznala ljudi tam okoli, ki so romali k meni po pomoč in bili v svoji revščini apatični celo za lastno bolečino, me mlin na veter ni več zanimal. Važni so ljudje, kajne? Iz tega je nastala reportaža o teh ljudeh, ki jih je življenje pustilo na stranpoti in ne reportaža o vaši vasi, kot ste vi morda mislili. Je pa tudi res, da sem na vsej poti, ko sem koracila navkreber, srečala samo eno izredno lepo urejeno kmetijo, ki je kazala čisto čisto drugačno lice kot druge. Tam pa ni bilo nikogar doma, da bi jih povprašala, kako da so oni uspeli gospodariti drugače. Sicer pa je veliko odvisno od ljudi, ki domujejo tod okoli in v najkrajšem času jih obiščem, pa tudi vas, bralec J. D.

Zdenka Stopar

ČLOVEK PROTI NARAVI

Če človek gleda Celje s Starega gradu, se mu razgrne tisočletna zgodovina. Kdo vse je tu prebival! In pred njim se razgrne tudi niti tridesetletni napredek, ki je prekoraj nekaj stoletij, tako da se zdi človeku, kot da stoji pred mravljimščem, vedno živim, nikdar počivajočim. Lepe stavbe, urejena Savinja, nabrežje, mostovi, vedno več novih šol — skratka napredek, ki ga ne more nihče zanikati.

Toda ta videz vara, če se tem lepim stavbam človek približa! Okoli smetišnih posod je skoraj povsod nered, v pravem nasprotju z videzom stavbe ali hiše. Tako da človek resnično čuti otopečnost nekaterih prebivalcev. Toda ta malomarnost je še hujša, če človek gleda nekatere kanale, kjer je polno kartonov, zabojev — skratka vsega, kar ne kaže prevelikega zanimanja občanov za videz mesta. In to se

ne neha samo v mestu. Tam, kjer se ustavljajo izletniki s svojimi avtomobili, puščajo po travnih površinah tudi svojo spominsko knjigo: prazne konzerve, steklenice, zavitke. Ne mislijo prav nič na kmetovalce, da mu s tem uničijo travnik. Še več: na nekaterih mestih najdeš tudi stare štedilnike, hladilnike, stare čevlje. Nekateri počistijo podstrešje in ga pač odpeljejo kamorkoli. Če ne gre drugače — v Savinjo ali Voglajno. Ta je postala ob vročih dneh prav neznosna — smrdeča — in pravi reveži so tisti, ki imajo svoje hiše ob njej. In to mi je v resnici nerazumljivo, da se kljub mnogim opozorilom mnogih znanstvenikov to nadaljuje. Človek je postal resnični sovražnik narave, uničuje in kvari jo dan za dnem, ne kaznovano.

No, ravno ne kaznovano to ni! Dimniki bruhajo dan za dnem tone in tone strupenih plinov, uni-

čujejo se kmetijske in gozdne površine, pa tudi človeško zdravje je vse bolj ogroženo. Oglejmo si samo oni del golega gozda nasproti pokopališču. Vztrajno in zanesljivo propada. Kako bo čez 10 ali 20 let?

Menim, da še ni prepozno, da se k temu uničevanju narave pristopi z vso resnostjo in odločnostjo! Končno je vendar človek tu, njegovo zdravje, njegova bodočnost! Res je, vsega se ne da odstraniti brez novih stroškov, toda še bolj usodna nam je lahko prav malomarnost, brezbriznost do našega okolja. Vse bolj se mi zdi, da smo postali grobokopi sami sebi prav zaradi lahkomiselnosti in premajhne odgovornosti do nas samih in do bodočih pokolenj. In s tem si ne pišemo ravno lepe karakteristike — vsem lepim stavbam in hišam navkljub!

STANE BOHINC,
Zagajškova 4, Celje

ODGOVOR: KAKŠNA DAVČNA POLITIKA — PIŠE: EDO KLOVAR

4.

Tako se od dohodkov, doseženih z oddajanjem stanovanjskih prostorov v najem prizna 60% stroškov; od dohodkov doseženih z oddajanjem poslovnih prostorov, garaž in počitniških hiš v najem, pa se prizna 30% stroškov za vzdrževanje in upravljanje. Od dohodkov doseženih z oddajanjem opremljenih sob v podnajem, pa se odštejejo stroški, ki so bili potrebni za doseganje teh dohodkov v višini 50%.

Pomembno je poudariti, da je v občinskem odloku uveljavljena olajšava, ki določa, da se od dohodkov, doseženih z oddajanjem opremljenih sob, ne plača davek na dohodek od premoženja v primerih, ko zavezanec organizirano oddaja opremljene sobe preko zveze študentov, turističnih društev, organizacij za gospodarjenje z stanovanjskimi hišami, občinskega sindikalnega sveta, občinske konference ZM ali organizaciji združene dela, ki se ukvarjajo s turizmom in gostinstvom.

Davek na dohodke, dosežene z oddajanjem opremljenih sob, se ne plača tudi v primeru, če

ti dohodki ne presegajo 3.000 din letno.

Z letošnjo spremembo zakona o davkih občanov in vzporedno s to spremembo občinskega odloka je končno odpravljen davek na tujo delovno silo. S tem je ugodeno večletni zahtevi obrtnikov.

Končno bi želeli opozoriti še na pomembne spremembe, ki so uveljavljene v zakonu o davkih občanov in se nanašajo na dopolnitve posebnega postopka za odmero davka od nenapovedanega dohodka. Te spremembe prispevajo k utrditvi tega ukrepa, kot trajnega sistemskega instrumenta in omogočajo njegovo učinkovitejšo uporabo v praksi.

Tako je zakon pooblastil komisije za ugotavljanje izvora premoženja, da lahko pred uvedbo formalnega postopka od občana, za katerega razpolagajo s podatki, da ima premoženje ali razpolaga s sredstvi oz. troši sredstva, ki so znatno večja od dohodkov, ki so mu ostali po plačilu davkov, zahtevajo, da jim v določenem roku predloži podatke o svojem premoženju, potrošnji ter dohodkih. Poleg tega pa zakon pooblašča občinske skup-

ščine, da lahko predpišejo, da so občani pod določenimi pogoji na javni poziv dolžni komisiji predložiti podatke o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve. Glede na to pooblastilo je v občinskem odloku sprejet nov 31. člen, ki se glasi:

Občani do dolžni na javni poziv predložiti komisiji za ugotavljanje izvora premoženja podatke o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve po pogojih in merilih, o katerih se bodo občinske skupščine medsebojno dogovorile.

Poleg omenjenega je v zakonu preciznejše določen položaj in pristojnosti za delo komisij za ugotavljanje izvora premoženja. Komisija ima poleg vodenja posebnih postopkov zlasti še naslednje naloge: spremlja in proučuje pojave nesorazmernega pridobivanja premoženja in trošenja sredstev, opozarja pristojne organe na pojave, kjer so znaki, da je bilo premoženje pridobljeno z davčnimi zatajitvami, drugimi kaznivimi dejanji in drugimi kršitvami predpisov, opozarja samoupravne in druge organe na pojave ustvarjanja

premoženja in pridobivanja dohodka, ki ne izvirajo iz dela in je v nasprotju s socialističnimi moralnimi načeli.

Pomembno je opozoriti, da je podaljšano obdobje, za katerega je možno ugotoviti izvor premoženja od petih na deset let. Tudi stopnja davka za obdavčitev nenapovedanega dohodka je zvišana 95%. Zoper sklep o uvedbi postopka za ugotovitev izvora premoženja je možen ugovor v osmih dneh na svet občinske skupščine, pristojen za davčne zadeve. Zoper odločbo tega sveta na ugovor ni več pritožbe in tudi ni mogoč upravni spor. Tako je pred uvedbo postopka za ugotavljanje izvora premoženja izključen upravni spor, kar naj bi tudi omogočilo večjo učinkovitost in hitrejši postopek pri delu komisije.

Tako sem v tem kratkem sestavku pojasnil najbolj pomembne spremembe, ki so bile uveljavljene v letošnjem letu do obdavčitve zasebnih dohodkov. Ostale spremembe so manj pomembne in zadevajo le ožji krog zavezancev.

Načelnik davčne uprave
EDO KLOVAR

RCE ZA SRC

...svojevstveno, en-
...varstvo, v kate-
...človek, je ne-
...Lilijana in
...uživata zrak;
...nudi ljubizen
...v kateri je skrit
...otrokom bo
...lepo mladost ne-
...Mija, kolikor ji
...oskrbuje tudi
...ki že preko dve
...postelji.
...si močno pri-
...bi jih iz skrom-

nega stanovanja lahko po-
klical pod novo streho, ki pa
še ni povsem zagotovljena.
Tarejo ga sredstva, ne izogi-
ba se pa svoje trdne volje.
»Le zdravja želim vsem, po-
tem sem pripravljena še mar-
sikatega neboljenčka za-
ščititi,« pravi Mija.
Ljudmila Gumzej si želi, da
bi Centru za socialno delo
izkazala toplo zahvalo. Zah-
valjuje se vsem razumevajo-
čim pedagogom šole Dobrne,
ki ji obzirno lajšajo delo.
S. M.

LADO NČIGAJ DŠEL

...čaj, vrsto zadnjih
...boljših v konjeniš-
...v Jugoslaviji, ni
...konjeniškega kluba
...spora, do kate-
...med njim in
...kluba Herma-
...zapustil in bo od
...dalje nastopal
...Ljubljana. S tem je
...brez konja s kate-
...mno lepim in
...uspehom in zmag-
...do nesporazuma
...trenutku, ko Vlado
...po prvi etapi na
...prvenstvu.

...delajo jutraj
...je lezel po
...vprašal, kako
...gu, ko so peli
...del predstavo
...Pogovo-
...ZUPANC iz
...Drenskega re-
...Vse je bilo
...pa je sploh
...kar znajo naši,
...kdo je napi-
...našega Milen-
...voč kaj takega
DM

Anton Stojan

V Kompolah nad Storami so se v četrtek popoldne, zadnji dan v maju, poslovili v izredno velikem številu od znanega delovodje v šamotarni v Storah, Antona Stojana iz Prožinske vasi. Kot debetnajstletni mladenič se je zaposlil leta 1921 v tedanji šamotni tovarni v Storah in kmalu spoznal, kaj pomeni izkoriščanje delavcev v zastarelih obratih, kjer so bili delovni pogoji izredno teški in zdravju škodljivi. Mezde so bile slabe, v letu 1932 pa so jim jih pričeli še trgati in zniževati. Zato je bil Stojan kmalu med tistimi, ki so se potegovali za izboljšanje delovnih pogojev in za izboljšanje mezd. Ker pri vodstvu tovarne niso ničesar dosegli, so poiskali pomoč pri zastopništvu Zveze sindikatov kovinarskih delavcev v Ljubljani, pri delavski zbornici v Celju in nazadnje še pri sreskem načelstvu v Celju. Vodstvo tovarne pa je ostalo trmasto, ravnatelj se ni hotel ukloniti zahtevam delavcev, dokler niso le-ti s stavko izbojevali svojih pravic in so izvolili sindikalno organizacijo v šamotarni. Med delavskimi zaupniki je bil tudi Anton Stojan, izvoljen je bil za podpredsednika sindikalne organizacije. Ko je okupator zasedel naše ozemlje, je bil Stojan med prvimi aktivisti OF in med sodelavci Prve celjske čete. Zato je, po izdaji, okusil nasilje v okupatorskih zaporih. Komaj se je rešil smrti. Odslej je bil previdnejši. Po osvoboditvi pa ga najdemo med sindikalnimi organizatorji in prizadevnimi aktivisti SZDL. Sodeloval je tudi pri gasilskem društvu v Prožinski vasi. Njegove besede so zalegle povsod, kjer je bilo treba krepko poprijeti za delo pri obnovi in graditvi novega v naši družbi, posebno pa še v proizvodnji. Čez petintrideset let je delal v šamotarni, dokler ni odšel v zasluženi pokoj. S tem pa njegovo delo aktivista ni prenehalo. Toda vrstili so se udarci življenja in mu rahljali zdravje. Po smrti žene in po teški operaciji je vidno pojemal. Ko so v stoletnih obratih šamotarne ugašale peči, je ugašalo tudi njegovo življenje, dokler ni, po naključju, ugasnilo par dni po šamotarskih pečeh v Storah. Delo v šamotarni je zastalo, obrat je likvidiran, prenehalo pa je utripati tudi srce enega najstarejših šamotarjev. Kako so ga cenili, je pokazala udeležba ob slovesu in besede, spregovorjene na pokopališču. Med šamotarji, železarji in ostalimi občani bo živel še dolgo v spominih na težka leta borbe za pravice delavskega razreda in prizadevanj za obnovo opustošene dežele ter graditve novih odnosov, lepšega življenja.
RUDOLF URSIC

ZLATA POROKA V LAŠKEM

Na matičnem uradu Laško sta si zlata jubileanta RAJH Jakob in Marija iz Brez nad Laškim po 50-til letih ponovno izmenjala prstane. Ob tej priliki jima je predsednik občine Rudi Grosar čestital k tako visokemu jubileju in jim zaželel še mnogo let v krogu svojih najdražjih. Predstavniki podjetja Volna Laško je storil enako in jima izročil darila. Za svoja leta še čvrsta in zdrava praznujeta svoj življenjski jubilej v krogu svojih najdražjih devetih otrok, 22 vnukov in 1 pravnuka.
J. O.

OJSTRIŠKA VAS

NOV GASILSKI AVTO

Prostovoljno gasilsko društvo Ojstriška vas je nabavilo nov sodoben opremljen gasilski avtomobil. Denar zanj so prispevali v veliki meri gasilci sami, nekaj pa so nabrali s prostovoljnimi prispevki med občani. Obrnili so se na nekatere delovne organizacije, od katerih pričakujejo, da bodo podprle društvo. To je izredno pomembna naložba, ker v dosedanjih intervencijah pri požarih niso mogli priti pravočasno na mesto požara zaradi neustreznega in počasnega traktorskega prevoza. Tako bo požrtvovalna gasilska četa postala bolj mobilna in sposobna intervenirati pravočasno. Avtomobil bodo izročili namestu v bližnji prihodnosti z veliko vrtno veselico
ANDREJ NATEK

CESTNO PODJETJE CELJE

Jurčičeva 1

razpisuje

za šolsko leto 1973/74 naslednje štipendije:

- 1 štipendija na FAGG — nizke gradnje
- 1 štipendija na ekonomski fakulteti
- 1 štipendija na tehniški srednji šoli — geodetski odsek
- 2 štipendiji na tehniški srednji šoli — nizke gradnje
- 2 štipendiji na ekonomski srednji šoli

Kandidati naj do 30. 6. 1973 vložijo prošnje kadrovske službi podjetja. Prednost imajo kandidati iz višjih letnikov.

mala anketa

PRAV JE TAKO

Diferencirana lestvica vzgojnine v vzgojno varstvenih ustanovah se je pripravljala že dalj časa. Zelo občutne so bile namreč razlike v plačevanju med posameznimi kategorijami občanov. Nekateri so bili bolj prizadeti, drugi manj. Njihov osebni dohodek se je spremanjal, vzgojina pa je ostala ista in zelo očitna zlasti pri višjih kategorijah, kjer so vsi plačevali enako. Predlog vzgojnine, ki ga je pripravil Izvršni odbor temeljne izobraževalne skupnosti, je med starši naletel na različne odmeve.

MARICA LESJAK, učiteljica v Pionirskem domu: »Z dosedanjim lestvico plačevanja vzgojnine sem seznanjena, nova pa mi tudi ni tuja. Zadnji čas je, da je prišlo do diferencirane vzgojnine, kjer bodo seveda najbolj prizadeti občani z višjimi dohodki. Tisti, ki je do zdaj plačeval polno vzgojino, ima pa samo 100 000 dinarjev osebnega dohodka na družinskega člana, je plačeval preveč. Izenačen je bil s tistimi, ki imajo znatno višje osebne dohodke.«

SLAVA VUČAJNK, ravnateljica v Pionirskem domu: »Popravek dohodkovnih skupin za odmero oskrbnin je bil nujen. Tisti, katerih osebni dohodek znaša 100 000 dinarjev na družinskega člana, je plačal prav toliko kot tisti, ki ima na družinskega člana tudi po 200 000 ali 300 000. Zato se mi zdi prav, da se je TIS odločil za popravek. Osebnost pa sem mnenja, da je nujno, da tudi družba prispeva svoj delež k vzgoji in varstvu otroka. Naš družbeni standard je še premalo razvit, se pa zadnje čase popravlja.«

NIKO GORINŠEK, varnostni tehnik v Metki: Najprej smo o vzgojnini samo razmišljali, potem pa je prišlo do predloga, ki je v sedanjih zasnovi do neke mere pravičen, če že govorimo o socialni diferenciaciji. Se pa mnenja razhajajo, zlasti med srednjo in višjo kategorijo. Je pa prav, da je do diferencirane lestvice plačevanja vzgojin prišlo, ker bi se morali ljudje zavedati, da varstvo tudi nekaj stane. Ne pričakujemo vse od družbe, ker družba smo mi, starši pa smo samo en njen člen.«

ANICA STOPAR, računovodkinja v upravi bolnice: »Nekje sem že slišala o novem plačevanju vzgojnine, vendar mi zadeva še ni čisto jasna. Razumem pa bistvo in zdi se mi prav, da prihaja do nove lestvice, kjer bodo plačevali starši z boljšimi osebnimi dohodki več. Zdaj pa, če izvem najnižje kategorije, smo plačevali že skoraj vsi enako. Prizadeti so bili tisti z manjšimi osebnimi dohodki.«

MAJDA CETINA, višja medicinska sestra: »Da prihaja do diferenciranih vzgojin v varstvenih ustanovah, je prav. V tem času, ko so bile vzgojnine že določene po kategorijah, se je marsikaj izpremenilo. Osebnih dohodkov so se zvišali in prerasli pri nekaterih zgornji limit. Da se zdaj ta diferencira, je pošteno glede na tiste, ki zaslužijo znatno manj, pa so plačevali toliko kot tisti z najvišjimi osebnimi dohodki. Vzgojina pa še vedno ni draga.

Zapisali smo nekaj mnenj ljudi, zlasti staršev, ki jim vzgoja otrok ni zadnja skrb. Vsi so zavzeto odgovarjali na vprašanja o diferencirani vzgojnini v varstvenih ustanovah, izhajajoč iz splošnega družbenega problema, ki ne sme ostati zanemarjen. Celotno več, vedno bolj mora biti prisoten v našem življenju, zlasti vzgojni del, ki mora v varstvenih ustanovah dobiti primerno mesto. Sedanji čas je zgolj varstvo v varstvenih ustanovah prerasel, čeprav nam trenutna situacija v teh ustanovah kaže, da je tako. Med pedagogi pa se vedno bolj izoblikuje mnenje po vzgoji, ki jo mora vsaka ustanova negovati kljub morebitnim trenutnim težavam.
Z. Stopar

REZULTATI MPF 1973

Zvezno tekmovanje A kategorije (troglasni):

1. MPZ Maribor 96 točk
2. MPZ Niš 92 točk
3. MPZ Beograd 89 točk
4. MPZ Kotor 86 točk
5. MPZ Novi Sad 84 točk
- 6.—7. Zagreb, Kranj 83 točk
8. MPZ Senovo 78 točk
9. Zagorje 76 točk
10. MPZ Sežana 70 točk
11. Titograd 67 točk
12. Bitola 66 točk

Zvezno tekmovanje B kategorije (mešani):

1. MMZ Celje 91 točk
2. MMZ Zrenjanin 89 točk
3. MMZ Zagreb 86 točk
4. MMZ Celovec 81 točk
5. MMZ Ohrid 77 točk
6. MMZ Koper 76 točk

Zvezno tekmovanje C kategorije (dekliški):

1. DPZ Velenje 92 točk
2. DPZ Celje 84 točk
3. DPZ Beograd 79 točk
4. DPZ Sarajevo 78 točk

Odličja: nad 90 točk zlata plaketa, 85 do 90 točk srebrna in 80 do 85 točk bronasta plaketa ter denarne nagrade.

Mednarodno tekmovanje A kategorije:

1. Liberec (ČSSR) 96 točk
2. Bukarešta (Rom.) 96 točk
3. Maribor (Jug.) 94 točk
4. Lyon (Francija) 91 točk
5. Kazanlek (Bol.) 89 točk
6. Haag (Nizoz.) 80 točk

V tem tekmovanju so prvi trije zbori dobili zlato, srebrno in bronasto medaljo ter denarne nagrade.

MNOGO LEPEGA PETJA

Končan je Mladinski pevski festival 1973. Več kot tri dni je v Celju odmevala pesem mladih iz vseh republik Jugoslavije in iz inozemstva. Pa ne samo v Celju. Vsa Slovenija je v tistih dneh gostila pevce iz raznih dežel, jih pozdravljala in se z njimi spoprijateljila. Besede, da pesem druži narode, v času festivala postale dejstvo. Dejstvo in smoter celotnih festivalskih prireditev.

Že otvoritveni koncert, ko so nastopili otroški zbori, je napovedal, da bo letošnji festival postregel s kvalitetskimi dosežki, kakršnih je bilo sicer že v preteklih letih precej. To se je pokazalo že naslednjega dne, ko se je odvijalo tekmovanje najboljših jugoslovanskih mladinskih zborov A kategorije. Konkurenca je bila v tej skupini zelo izenačena, kar kažejo naposled tudi rezultati, ki jih je določila žirija (objavljamo jih na drugem mestu). Zlasti so v tej skupini presenetili neslovenski zbori s častno izjemo Mariborčanov, ki so res pokazali največ. Velik uspeh zlasti zborov iz SR Srbije priča o tem, da tam delajo kvalitetno ne le pri zborovodstvu, ampak pri celotnem glasbenem pouku. Tu so prav gotovo ustalili sistem in metode, ki jim bodo v prihodnje prinesle še več uspehov. Predvsem so ti zbori odstopili od slovenskih v doživljanju, pristopu in disciplini v izvajanju, ne nazadnje tudi v sproščenosti. In ko že pišemo o tekmovanju troglasnih zborov, ne moremo mimo dejstva, da v tej kategoriji festivalsko mesto ni imelo svojega predstavnika. Zato je bilo za povprečnega poslušalca to tekmovanje tudi manj privlačno. V bodoče bo treba pomisliti tudi na to in se ne tolažiti samo z dejstvom, da celjska mladina poje pač na skupnem nastopu. Seveda pa smo na tem festivalu videli, da tudi pri manj uspešnih zborih ni več dovolj samo en glasbeni pedagog — dirigent, ampak je delo lahko uspešno samo s sodelovanjem vsaj dveh ali treh strokovnjakov. Verjetno to v Celju ne bi bilo težko doseči.

Zvezno tekmovanje mladinskih mešanih in dekliških zborov je prineslo zmagoslavje domačinom. Trije zbori s celjskega območja so dobili dve zlati in eno bronasto odličje. Sicer pa so se zlasti med mešanimi zbori srbski, hrvaški pa tudi (po mnenju nekaterih preslabo ocenjeni) makedonski pevci izkazali zlasti pri izbiri programa. Bil pa je kljub temu uspeh domačinov resnično zaslužen. Verjetno tudi lepa spodbuda za nadaljnje delo.

V nedeljo, zadnjega dne festivalskih prireditev smo pravzaprav doživeli kar dva vrhunca letošnjega MPF 1973. Eden od teh je bil dopoldanski množični koncert združenih zborov celjskega območja, ki je zahteval ogromno priprav in truda številne eki-

Ivan Marin in dekliški zbor gimnazije Velenje sta prejela zlato plaketo povsem zaslužen

pe celjskih in okoliških glasbenih pedagogov. Kljub navidez bolj ali manj propagandnim učinkom pa množični koncerti na celjskem festivalu vsakokrat nudijo tudi vse večji umetniški užitek. Tako je bilo tudi letos in tako bi želeli tudi v prihodnje.

Drugi vrhunec festivala je bilo popoldansko mednarodno tekmovanje mladinskih zborov, h kateremu kar lahko prištejemo potem še večerni nastop najboljših treh ter celjskega mešanega zborov. To kar so prikazali zbori ČSSR, Romunije, Bolgarije, Francije ter izven konkurence tudi iz Madžarske, sodi v najvišje umetniške dosežke na podobnih prireditvah. In

v tej konkurenci se je tudi mariborski zbor odlično odrezal. Uradni rezultati v tem tekmovanju so sprožili vrsto bolj ali manj strokovnih razprav, med posameznimi dirigenti tudi nekaj užaljenosti. Priznati pa je treba, da se je pri teh zborih tudi uho poznavalca tovrstne umetnosti skorajda težko odločilo za povsem realen vrstni red. Le-ta se namreč pri pevskem tekmovanju na žalost ne more meriti z metrom ali uro. Dejstvo pa je, da je pri vrstnem redu v tem tekmovanju odločilno vlogo odigrala interpretacija obvezne Gallusove pesmi.

Tako je potekal tekmovalni del celjskega mladinskega

pevskega festivala. Izenačenost zborov, veliko rivalstvo delitev poslušalcev na prave tega ali onega zbora, novrstnost sporedov — vse spremlja podobna tekmovanja tudi drugod po svetu. Zlasti kvalitetna tekmovanja. In celjski festival je bil tovo na visoki kakovostni ravni. Zlasti še, ker so mladi pevci iz drugih dežel to, jo kakovost posredovali v drugih krajih bližnje in daljše celjske okolice. Sicer je težko določiti, katera misel organizatorjev je bila bolj posrečena in nazadnje bolj koristna razvoju našega mladinskega zborovskega petja. Cilj je vsekakor dosežen. E. GORJAN

UŽALJENOST, OBLEKE, SKLADBE...

Med tujimi zbori se je bilo kar težko odločiti, kateri je imel boljši koncertni program, kateri je pokazal boljšo izvedbo in bolj simpatičen nastop. Dekliški zbor iz Segedina (Madžarska) je navdušil med drugim s slovensko »Ko bi jaz vedela«, ki jo je zapel skorajda bolj občuteno, kot bi jo lahko slovenski zbor. Ko so pesem ponavljali, je zvenela še med odhodom zbora z odra. In kako so se mlade madžarske pevke po svojem nastopu sprostile? Na Savinjskem nabrežju so prepevale sebi in slučajnim mimoidočim sprehajalcem v veselje.

Menda je najbolj vžgal nastop češkega zbora z Mozartovo »Skušnjo za koncerta«. Odlični mladi solist, ki je bil poleg tega v tej skladbi še dirigent povrh, je z zborom posredoval nekaj tako lepega, da je moral navdušiti še tako neprizadetega poslušalca v prepolni dvo-

rani Narodnega doma. Nasploh je bil nastop zbora iz Liberca med najbolj sproščenimi na festivalu

xxx

Gostje iz Romunije so bili nekoliko prizadeti, ker niso zasedli prvega mesta. Celo tako prizadeti, da so sprva odklonili nastop na zaključnem koncertu najboljših treh zborov, sicer z izgovorom, da so pretrujeni. Po krajšem premisleku so se le odločili za nastop, toda pod pogojem, če lahko pred tem eno uro vadijo! Njihov večerni nastop je res pokazal, da bi lahko bil vrstni red na vrhu tudi drugačen — v njihovo korist.

xxx

Težko je določiti, ali je bil na letošnjem festivalu dosežen napredek v kvaliteti. Mnenja so deljena. Gotovo pa je bila opremljenost — pri tem mislimo predvsem na garderobo — zborov na precej višji ravni, kot v prejš-

njih festivalu. Za to so poskrbeli zlasti zbori iz naših južnih republik. Kaže, da tam dajo precej tudi na zunanji vtis zbora. Slovenski zbori v tem pogledu niso kdovekako napredovali. Morda jim manjka predvsem iznajdljivosti.

xxx

Nastopi neslovenskih zborov, zlasti pa onih iz tujine, so pokazali, da bi se dalo marsikaj pri nas narediti ne samo s kvalitetskimi delom, ampak tudi s primernimi skladbami. Še ni dolgo tega, ko je bila slovenska mladinska pevska literatura med najbolj cenjenimi. Danes temu ni tako in prav nič niso bili zlobni tisti, ki so izražali upanje, da so se tudi slovenski skladatelji na tem festivalu kaj naučili. Naučili predvsem v vsebinskem pristopu k otroškim in mladinskim skladbam, naučili tudi to, da se mora otrok pesem naučiti tudi z igro in ne zgolj s teoretiziranjem.

Tudi celjski gimnazijski mešani zbor pod vodstvom Cirila Vertačnika je bil ponovno med nagrajenimi. Zlata plaketa naj jim bo v spodbudo. (Foto: Zorko)

75 - LETNICA SLOVENSkih
POŽARNIH BRAMB V ŽALCU

V SLUŽBI LJUDSTVA

Sleheri jubilej je priložnost, ko se tako ali drugače ozremo na prehojeno pot, ko izločamo posamezne etape razvoja nekega področja, društva ali organizacije ter njegov vpliv na razvoj dogodkov časa, ki ga obsega jubilej. Takšna priložnost pa je bila tudi nedeljska proslava 75-LETNICE ZVEZE SLOVENSkih POŽARNIH BRAMB ZA SPODNJO ŠTAJERSKO S SEDEŽEM V ŽALCU.

Od blizu in daleč so prihiteli gasilci minulo nedeljo v najmlajše slovensko mesto, da bi prisostvovali proslavi pomembnega jubileja, da bi proslavili ustanovitev Zveze slovenskih požarnih bramb, katere delovanje je ogromno prispevalo k prebujanju in razvijanju narodne zavesti na tem delu naše prelepe slovenske zemlje.

Svečano so zadoneli zvoki trobent in naznani-li začetek svečanega mimohoda oziroma parade gasilskih enot. Komandant parade je pred slavnostno tribuno podal raport predsedniku skupščine občine Zalec, nakar se je parada pričela.

Strumno so korakali ešaloni gasilskih častnikov, gasilcev v svečanih in delovnih oblekah, gasilk, pionirjev, pripadnikov enot civilne zaštite in ekip prve pomoči. Kot mogočna reka so se zgihnale enote mimo svečane tribune na slavnostni prostor, kjer je bila osrednja prireditvev. Preko tisoč udeležencev parade je ponosno dvignjenih glav in v strumnem koraku defiliralo mimo tribune, na kateri so se poleg predstavnikov skupščine, vodstev družbeno političnih organizacij zbrali tudi številni gasilski častniki ter predstavniki občinskih gasilskih zvez sosednjih občin.

Prireditveni prostor je bil napolnjen skoraj do poslednjega kotička, ko so zvoki himne oznanili začetek proslave. Svečani govor ob petinsedemdesetletnici zveze slovenskih požarnih bramb je imel VINKO JORDAN iz Gotovej, predsednik občinske gasilske zveze občine Zalec. V svojem slavnostnem govoru je še zlasti poudaril narodnostni po-

men delovanja zveze slovenskih bramb, saj je leta s svojim aktivnim delom nemalo prispevala k prebujanju in razvijanju narodne zavesti na našem območju. Med drugim je dejal: »V času slovenskih taborov je naše ljudstvo zahtevalo od dunajske vlade, da se mora v naše šole in urade uvesti slovenski uradni jezik. Toda Nemci so tedaj povsod poskušali zavirati prebujajočo se zavest našega slovenskega ljudstva. S pretvezo, da je potrebna gasilstvu enotnost, so povsod vpeljali nemško povejevanje. Čimbolj so hoteli Nemci v naših gasilskih vrstah uveljaviti svoj vpliv, tembolj je rasel v vrstah slovenskih gasilcev odpor. To je dalo povod, da se je leta 1897 na pobudo nekaterih zaveznih funkcionarjev gasilskih društev ustanovila »Zveza slovenskih požarnih bramb« za Spodnjo Štajersko s sedežem v Žalcu... Za prvega predsednika zveze je bil izvoljen žalski rojak Josip Sirca, ki je med drugim tudi napisal nov slovenski vežbovnik, ki je bil natiskan 1899. leta v Celju. Po tem vežbovniku, ki je še ohranjen, so v vseh društvih, ki so bila včlanjena v žalsko zvezo, vpeljali slovensko poveljevanje.«

V imenu pokrovitelja je udeležence proslave pozdravil JOŠKO ROZMAN,

spregovoril pa je tudi VILI SPAT, predsednik občinske gasilske zveze Celje, ter kot predstavnik republiške gasilske zveze.

Ko so se zvrstili še pozdravni govori predstavnikov iz drugih krajev, so svečano razvili še nov prapor Občinske gasilske zveze občine Zalec. Razvil ga je Joško Rozman, ter ga izročil praporščaku, ki je obljubil, da ga bo častno nosil v ponos vsem, ki delujejo v gasilstvu ter vsem tistim, ki so prispevali spominske trakove. Predstavniki raznih organizacij, društev, delovnih organizacij in posamezniki so potem na nov prapor pripeli spominske trakove. Kar šestnajst trakov krasil nov prapor občinske gasilske zveze v Žalcu.

Predstavnik republiške gasilske zveze Vili Spat pa je šesterici najzaslužnejših gasilcev v žalski občini izročil še odlikovanja, s katerimi jih je odlikovala za njihovo dolgoletno in požrtvovalno delo republiška gasilska zveza.

Tik pred svečano tribuno je v poravnani vrsti stala skupina pionirjev. Ves čas so se nestrpnostno prestopali, kot da bi nekaj pričakovali. In resnično so. Predstavnik občinske gasilske zveze jim je ob tej priložnosti izročil pokale za dosežena mesta v okviru tekmovanja mla-

Na svečani tribuni so se zbrali poleg predstavnikov skupščine in vodstev družbeno političnih organizacij občine Zalec tudi številni gasilski častniki. Komandant parade predaja raport Jošku Rozmanu, ki je dal dovoljenje za začetek svečane parade.

dinskih in pionirskih gasilskih enot. Med mladinci so bili najboljši Preboldani, na drugem mestu so bili gasilci iz Drešnje vasi, na tretjem iz Ločice pri Polzeli. Pionirji »A« skupine so se razvrtili v tekmovanju takole: 1. Sempeter, 2. Zalec in 3. Prebold. V »B« skupini pionirjev pa so bili najboljši pionirji iz Kaplje vasi, drugo mesto so osvojili pionirji Prebolda in tretji so bili mladi gasilci iz Tranve.

Svečani del proslave je bil s tem zaključen in pričelo se je veselo ljudsko rajanje, ki je trajalo pozno v noč.

Niso pa žalski gasilci

svojega praznika proslavili samo s svečano parado in osrednjo prireditvijo. Dan poprej, to je v soboto, so izvedli praktično vajo. Sirene so naznačile občanom Žalca, da je nekje izbruhnil požar. V Tekstilni tovarni Juteks je prišlo do »eksplozije«. Takoj so stopili v akcijo domači gasilci, ki pa niso uspeli, kljub hitri intervenciji, lokalizirati požara. Ekipa prve pomoči in enote civilne zaštite so hitele sem ter tja, rešujoč ljudi in premoženje. Na poziv iz Žalca so hitro prispeli na pomoč še gasilci iz ostalih krajev, med drugim tudi iz Tovarne nogavic na Polzeli.

Kaj je pokazala izvedena vaja, v kateri je sodelovalo preko sto ljudi? Predvsem to, da so enote, tako gasilske kot enote civilne zaštite in ekipe prve pomoči zelo dobro pripravljene in sleherni ve, kaj mu je storiti v tej ali oni situaciji. Odlično!

Proslava 75-letnice ustanovitve Zveze slovenskih požarnih bramb v Žalcu je bila pomembna vaja našega gasilstva, ki je v zadnjih letih izredno napredovalo. Lepa in svečana prireditev je bila, ki jo bodo mnogi še dolgo pomnili.

Tekst in slike:
BERNI STRMCNIK

Številni ešaloni so se zvrstili v paradi. Enote z gasilskimi prapori, ešaloni gasilskih častnikov, enote civilne zaštite, ekipe prve pomoči in drugi. Preko tisoč udeležencev je sodelovalo v svečanem mimohodu...

Prireditvenem prostoru se je zbralo poleg gasilcev ter drugih enot tudi veliko občanov, ki so s svojo prisotnostjo počastili jubilej gasilstva v žalski občini.

HORUK POD BOHORJEM

V strminah nad Planinsko vasjo, vasico, skrito med sadnim drevjem, kakšne tri kilometre oddaljeno od Planine pri Sevnici, je bilo ob našem obisku vse živo. Prva izmena mladinske delovne brigade Kozjansko 73, ki že teden dni vrta v te, s travniki porasle strmine, se je potila na soncu. Del brigadirjev je posedal pod jablanami, del se je vrtel čisto na vrhu, skorajda tik cerkvice Sv. Miklavža, ostali pa so s krampi in lopatami grizli v breg. Na najvišjem vrhu trase je vihrala zastava, zraven nje pa je stal očanec in skrbno preverjal opravljeno delo. Kmalu smo bili skupaj: upokojenec Ivan Tovornik večkrat pride mednje in se z njimi pogovarja, in če ne reče ničesar drugega, potem pravi: »Kar je res, je res: ta cesta je bomba za ta kraj in ves sem iz sebe, če pomislim, kako se bomo vozili po teh globačah, ko bo vse tole imenitno pourejeno.«

Z istimi mislimi korakajo dan za dnem mladi brigadirji natanko po istih stopinjah kot pred leti XIV. udarna divizija.

TOČNO TUKAJ JE STAL MITRALJEZ

»Vidite, natanko tukaj le,« je pokazal z roko Tovornik, je stal partizanski mitraljez, na tej zemlji, kjer sedaj kopljejo mladi. Grmelno je, da se bog usmili. Kakšna neumnost — koliko bolj je poslušati mlade s krampi in lopatami, koliko slajša pesem!«

In res, brigadirji so se zagrizli v breg, kot da je bil to zadnji dan delovne akcije. Prvi obrisi nove, šest kilometrov dolge ceste, ki bo povezovala zaselke Planinsko vas, Loke, Gračnico, Planinski vrh, Topole, Bistrice, lesičko Dobje in Ledinsko, kjer bo prišla na kozjansko cesto, se že poznajo. Strma bo, toda lepo speljana. Tempo dela se bo še povečal, ko bodo naslednji mesec prišli novi brigadirji in vojaki s stroji.

Cesta pomeni danes Kozjancem vse, od nje so odvisni, to je njihov kruh. Brigadirji se tega dobro zavedajo, Kozjanci pa še bolj in zato ni nič čudnega, če prihajajo tako kot Tovornikov Ivan, ki že težko hodi, na traso in prinašajo pijačo, zadnjič pa je nekdo prinesel kar vrečo slaščic. Brigadirji so prinesli mednje življenje, nove upe in vero v prihodnost. Takole pravi predsednik pripravljalnega odbora za gradnjo nove ceste, Jože Perčič, ki se je dolga le-

Drago Radovanović iz celjske Zične rad pove, da ga je že sam začetek akcije navdušil. »To smo bili dolžni našim Kozjancem. Poglejte, kaj pa so dobili po vojni? Zelo malo. Nam pa tudi ni tako težko delati teh sedem ur na dan. To se porazgubi,

Ivan Fijavž

hajo pa jo domačini, ki jo pripravljajo v planinski šoli, kjer tudi jemo.«

Ivan Fijavž se je pravkar pripravljaj, da vzame v roke kramp, ko smo ga spravili v senco pod jablano. Sonce je pripekalo in žgalo kozjansko zemljo, spodaj pa so tolkli s

Franc Centrih

minilo tudi to, Zdaj smo več ali manj že utrjeni, težave so le zaradi opeklin.«

NAJ BODO TUDI NASLEDNJE BRIGADE TAKO DOBRE

Za konec pa je svoje vtise povedal še komandant brigade Milan Bratec, star in preizkušen brigadir, za katerega oče no lahko damo roko v ogenj. »Osebnost sem zadovoljen, želim le, da dela napredujejo tako kot doslej. Zaslugo za to imajo kar vsi po vrsti, brigadirji in domačini. Medsebojna pomoč ja zlata vredna. Upam, da bodo tudi naslednje brigade tako dobre.«

Gori na delovišču je še kar naprej peklo, ko smo

se spustili kot gamsi v dolino, na obisk k Perčiču. Daleč naokoli se je v soncu kopalo Kozjansko in v zraku je bilo čuti tisto vroče pričakovanje, ki je prevevalo ljudi. Koder je seglo oko, ni bilo videti nobenega srebrnega traku, ceste. Tudi nova se še ni zasvetila, up Kozjancev. Potem, ko se bo zgodilo tudi to, za kar so Kozjanci tako hvaležni brigadirjem, se bodo začeli vračati nazaj iz mest in tovarn. Tistikrat bodo povabili medse vse, ki so jim pomagali. Nekako tako, kot so jim v ponedeljek pripravili ranjanje. Le da bo lepše in večje.

MILENKO STRASEK

ta boril za teh borih šest kilometrov: »Zadovoljni smo, pa še kako zadovoljni. Lepo je videti mlade, ko vsi razgreti grebejo našo kozjansko zemljo. Kar nekam prijetno mi je, ko se zjutraj zastrim v strmino in vidim drobne postave. Isto občutijo tudi drugi in zdi se, kot da je novo življenje prišlo med nas. Nikoli, odkar se je končala vojna, ki nam je prinesla toliko gorja, na teh bregovih ni bilo toliko ljudi. Tudi sam grem večkrat na traso, da se z njimi pogovorim. Kako tudi ne bi, saj so naši.«

OBISKALI SO NAS SAMO DAVČNI IZTERJEVALCI

Donedavna na te bregove, ki jih prepredajo globoke doline, ni bilo na spregled nikogar. Danes so tukaj Irena, Janez, Mile, Jerica, Miro, Milan in kdo bi še vedel za vse. Vsi skupaj, petinpetdeset jih je, preživijo dan med Kozjanci, sodelujejo z njimi, če se le da, tu in tam pa gredo tudi na izlete. Bili so v Sevnici, v Čateških Toplicah, pot pa jih je zanesla še v bližnje kraje. Ljudje ondod jim rade volje razložijo, kako so goreli njihovi domovi v zadnji vojni, kako se mučijo po bregovih, skratka nobena stvar ne uide mladim brigadirjem. Z ljudmi so povezani kot so doslej bili le partizani.

pa še zavedamo se, da moramo pridno delati, drugače bi Kozjanci imeli kaj malo od nas? Vprašuješ, kako je z ljudmi? Mar nisi slišal Perčiča pa Tovornika? Ena sama beseda bo moj odgovor: krasno. Drugo leto se vidimo na Kozjanskem, če bo še kaj takega.«

KAR JE ZAVRL NAPREDEK, BOMO VRNILI MI

Pod jablano smo »zahajkali« Franca Centriha iz Libele v Celju: »Ne sa-

Jerica Kristančič

mo, da je akcija koristna, pač pa je tudi humana. Kot so povedali že moji prijatelji, nam pomagajo, kjer le morejo. Neki kmet nam je odstopil delavnico, kjer popravljamo naše krampe in lopate ter vse ostalo orodje. Čeprav je delo težko se to ne pozna. Složni smo in premagujemo ovire s smehom. Hrana je dobra, ku-

čedalje večjim elanom. »Menim, da je akcija do sedaj uspela in presešla vsa pričakovanja.«

Kadar bodo kje sklepal o novi delovni akciji, bi bil zelo zadovoljen, da bi se spet spomnili na Kozjance. Takole je to: kamorkoli pridemo, je za nas pripravljena miza. Tudi avtobus so nam dali, da se z njim vozimo na delo pa tudi na izlete. Vse je organizirano, kot je treba, tudi rekreacija. Sicer pa, kar se slednjega tiče, zadovoljni smo že s prečudovitim zrakom, ki ga je na Netopirju, kjer spimo, dovolj, saj je sredi med bohorskim gozdovi.«

Kljub temu, da je Ivan iz LIP-a v Slovenskih Konjicah, kjer so gozdovi prav tako na dlani, je vendarle presenečen nad gostoljubnostjo, popolnoma enako pa meni tudi Jerica Kristančič, ki opravlja v brigadi funkcijo bolničarke. Jerica je prišla na Kozjansko iz podjetja LAMA, Dekani pri Kopru.

»Uredili smo si dva disko kluba, na gradu in pri šoli. Mlad človek se mora zabavati. Kako smo si na roke z mladimi iz Planine? Nobene razlike ni med njimi in nami. Kot starejši tudi oni prihajajo na traso, mi pa smo jim v zameno za usluge in prijaznost v prostem času posipali manjšo lokalno cesto.«

V začetku je bilo hudo, precej žuljev sem obvezala. Kot vsaka težava je

DIMNIK SCHIEDEL

JE OKROGEL, KAR DAJE TELE PREDNOSTI:

- odličen vlek zaradi najmanjše prostornine sten
- varnost obratovanja zaradi najmanjše kurilne površine
- enostavnost pri čiščenju

SCHIEDEL
YUKAMIN

DIMNIK SCHIEDEL

IMA ŠAMOTNI VLOŽEK, ODPOREN PROTI KISLINI, ZATO JE:

- odporen proti ognju, ker je izdelan iz visoko kvalitetne glin in šamotov,
- odporen proti kislini, ker šamotni vložek propušča kisline pod 2,5 %
- varen pred zasajevanjem in zakislevanjem, ker je šamotni cev odporna proti kislini in vlagi,
- temperaturno obstojen, odporen proti pritiskom in pletenosti, ker je sistem izredna konstrukcijska rešitev.

DIMNIK
ŠT.1

DIMNIK SCHIEDEL

S ŠAMOTNIM VLOŽKOM JE MONTAŽNI DIMNIK IN JE:

- varčen zaradi hitre in enostavne montaže,
- varen pred ognjem, ker je večplastne konstrukcije s tesnimi fugami,
- varčen pri prostoru, ker je natančno izmerljiv in funkcionalen
- varčen pri ceni, ker je trajen in ga je mogoče hitro montirati in ima do 40 % boljše izgorevanje.

V
EVROPI

SCHIEDEL-YU-KAMIN

PROIZVAJA, PRODAJA, MONTIRA, UVAŽA in IZVAŽA GRADBENO PODJETJE „GRADNJA“, ŽALEC, v kooperaciji s

CINKARNO Celje, telefon 71-783, 72-227.

PRODAJNA MESTA:

Gradnja Žalec, Kovinotehna Celje, Gramex Ljubljana, Smreka Maribor, DOM Maribor, Potrošnik Murska Sobota, Trgovsko podjetje Sevnica, Agraria Brežice in Gramex Jesenice. Predstavništvo v Ljubljani:

Inž. Janez SRAKA, Herbersteinova 15, telefon (061) 316-234.

Da so ti mladi ljudje, nevaženi dela, lahko tako pridni, tega si pa le nisem mislil, je dejal Perčičev oče, ki dan za dnem prihaja gledat, kako napredujejo dela pod Svetim Miklavžem.

Diamantni C Marka Klinarja,

Črtomirja Rojnika in Franca Peperka

NAJLEPŠE JE LETETI S PTICAMI

Lep dan je bil. Primeren za dolg polet. Zadnji polet, ki bo ob uspehu prinesel najvišje mednarodno priznanje za jadralne pilote — diamantni C! V zraku je bilo mirno. Prisotna je bila tista topla tišina, ki smo jo navajeni ob pričakovanju vročega vremena. Marko in Črtomir, člana kluba Celje, sta bila tisto jutro kot na trnih. Bila sta pred startom dosega zadnjega pogoja, ki ju bo uvrstil v krog najpogumnejših in najboljših jadralnih pilotov na svetu — imetnikov diamantnega C! Pred njima bila samo še pot dolga preko 500 kilometrov, ki jo je bilo treba prevoziti v jadralnici!

Že sama pot iz Šoštanja do Vršca in to z avtomobilom, je dolga in namorna. Še napornejša je z jadralnico in to s predpostavko, da gre za dosego največjega uspeha, ki ga lahko jadralni pilot doseže. V zadnjem pogoju, ki sta ga za diamantni C. sta uspela mlada, a izkušena celjska jadralca, Marko Klinar in Črtomir Rojnik.

Nekaj dni za tem se jima je pridružil še trenutno morda najboljši celjski jadralni pilot in državni reprezentant Franc Peperko, ki je zadnji pogoj za diamantni C dosegel z uspešno opravljenim zadnjim pogojem — dosego širine nad 5 tisoč metrov.

Diamantna Celjana Črtomir Rojnik (levo) in Marko Klinar, članika tretji diamantni Celjan Franc Peperko.

Foto: B. Strmčnik

Uredništvu smo se pogovarjali z dvema izmed treh diamantnih Celjanov — prva nosilca Markom Klinarjem in Črtomirjem Rojnikom. Ne vem, zakaj, ampak pričakoval sem dva velika in zvezana fanta. Saj ne računam, da nista postavna in vse malo, ampak že od nekdaj sta si pilote, te moderne ptice, drugače predstavljali. Predstavljali sem si jih tudi bolj bahate, saj letijo nad nami. Oni so najvišji, oni so najbolj močnejši, oni so naj...

Marko in Črtomir sta drugačna fanta. Sta vse naj... tako bahata pa nista, kljub temu da bi lahko bila, saj sta dosegla uspeh, ki je vreden občudovanja. Kar zame ni, da se peljete sami v letalici in to brez motorja svet ur daleč in to na višini 1000 metrov do dva in sami, neposredni letu skozi zrak, s ptice. Razlika je samo v tem, da ptica lahko sede kakor koli in se odpočije, pri letalstvu letalu pa ne gre tako preprosto in enostavno. Ti teh »pticah« gre za nekaj...

Črtomir: »Med dolgo potjo na ničesar pojedla, saj sva bila pred seboj samo en uspešno preleteti v ravni liniji preko 500 km. S se sva imela nekaj sadnih jabolk in to je bilo edino »namilo«, ki sva ga uživala, saj sva prišla do zaželenega mesta.

Marko: »Vseskozi sva letela skupaj takole 100 do 200 m razen. Ko se je eden bolj odmaknil z navigacijo, se je s termiko in obratno.« Prvo zvezo z Zrenjaninom sta dobila nad Koprivnico... Marko: »In to z jadralnico,

katere pilot nama je povedal, kakšno je tam vreme. Bilo je ugodno in pot sva lažje nadaljevala.

Kdaj sta startala?

Črtomir: »S celjskega letališča sva startala ob 9. uri dopoldne, odpela pa sva se dvajset minut kasneje nad Šoštanjem.

Marko: »Potem se je začela borba za dosego toliko želene cilja. Cel polet je bil sorazmerno težaven, najtežje pa je bilo od Zrenjanina do Vršca. Vedela sva, da če napraviva najmanjšo napako, sva ob uspeh. Zato je bilo treba biti skrajno previden. Že tako utrujena sva se do konca skoncentrirala, da bi nama le uspelo preleteti 500 km.

In kdo vas je pričakal v Vršču?

Črtomir: »Čuvaj in krdele psov. Druge žive duše ni bilo. Kasneje nam tako niso verjeli, da sva resnično preletela takšno razdaljo, kajti to je bilo prvič v Jugoslaviji, da sta dva pilota 500 km preletela v ravni liniji. Polete preko 500 km so pred tem opravili s preleti preko druge države ali v »lomljeni« liniji — trikotnik. Midva sva to preletela v ravni liniji, kar je tudi poseben uspeh.

Kakšni občutki vaju obdajajo, ko takole jadrate med nebom in zemljo?

Marko: »Pri preletu ali sploh letu, kjer želiš doseči rezultat, ne gledaš kaj dosti okoli, ker ti je prvo dosega cilja. Če pa jadraš za rekreacijo, je to nekaj povsem drugega. Jadraš lahko skupaj s pticami, samo oni gredo lahko še višje, ker nimajo občutka za to. Mi pa se moramo vrniti.

Zakaj?

Črtomir: »Nad šest tisoč metrov se je brez naprav za kisik nevarno povzpeli. Nevarno je za pilota.

Potem sta govorila o tem, da jima je bil prvi učitelj Maks Arbajter in da se imata prav njemu zahvaliti, da sta tako veliko naredila. V zadnjem času mladim pilotom veliko pomaga z nasveti državni reprezentant Franc Peperko, ki pa je diamantni C osvojil za »učencema«. Skozi vso zimo so študirali tehnično literaturo in se tako pripravljali za polete.

Marko: »Letos skoraj ni odličnega vremena za polet, ki bi ga mi izpustili ali zamudili. Vse imamo nastudirano in delamo plansko. Plansko je bil dosežen tudi višinski rekord, saj je Srečko Pukl z ostalimi odkril odlične prostore nad Goro Ojko, ki so primerni za dosego izjemnih višin.

Črtomir Rojnik je bil enkrat drugi na prvenstvu SRS in 11. na državnem prvenstvu, na jadralnih letalih ima 600 ur letenja in okoli 3000 km, študira elektrotehniko, nima pa nobenih ambicij, da bi presedlal na »motorca«.

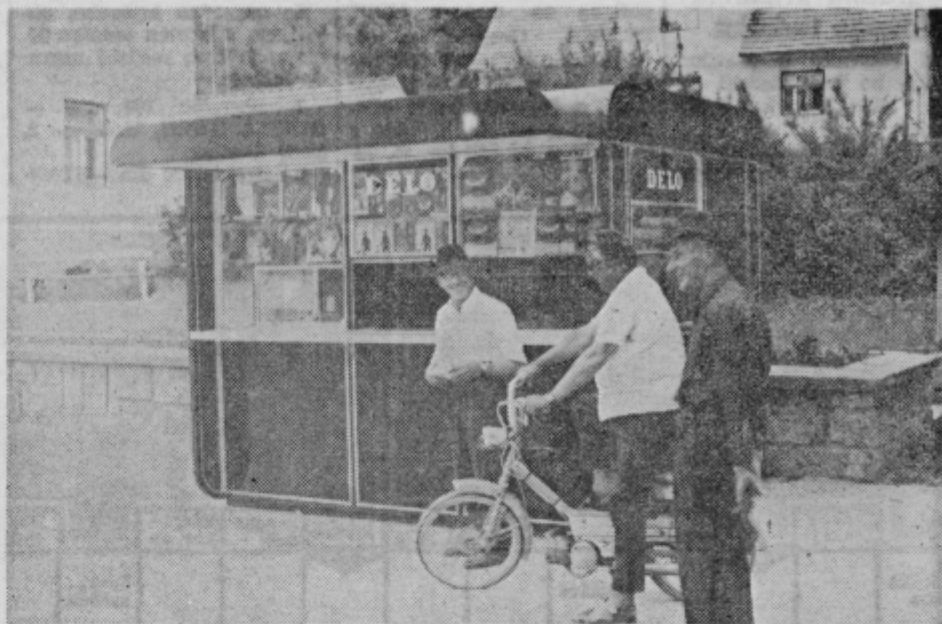
Marko Klinar dela doma pri očetu in ker ni časa, se ne udeležuje tekmovanj. Ima 400 jadralnih ur s 2000 km in je prav tako brez ambicij, da bi odšel na motorno letalo.

In kako so ti skromni fantje pri Aero klubu Celje opremljeni z letali?

»Pred leti je bilo izredno slabo, zato tudi nismo mogli dosegati boljših rezultatov. Vedno je primanjkovalo dobrih letal za vrhunske rezultate. Zdaj se je to izboljšalo in izboljšali so se tudi rezultati,« pravi Črtomir.

Da pa si kdo od naših bralcev ne bo predstavljal, kako lahko je priti do diamantne C značke, naj povemo, da mora letalec najprej osvojiti A, B in C značko, srebrni C in diamantni C. Pot je dolga in potrebno je mnogo osebnega odpovedovanja, da se osvojijo vse značke. Marko pozna delo v očetovi delavnici, Črtomir študira, oba pa ves ostali čas preživita na letališču v pripravi, da bi malo zatem lahko poletela proti nebu, kjer je najlepše leteti skupaj s pticami. Škoda, da še ne morejo tako visoko kot ptice! Morda pa nekoč?

TONE VRABL

Novi kioski v Kozjem. Čeprav je komaj nekaj dni, odkar stoji na trgu pred nekdanjo občinsko hišo, ima že precej dobrih znancev, ki se zbirajo pred njim v prijetnem popoldanskem klepetu. Prav takšen kioski so hoteli postaviti tudi v Podčetrtek, vendar lokalni predstavniki niso dovolili. Zares čuden ukrep, če pomislimo, da ima Podčetrtek čedalje več turistov, ki imajo na razpolago zelo malo časopisov in še manj vrst cigaret. Novi kioski bi to lahko nudili.

AGROTEHNIKA LJUBLJANA POSLOVALNICA CELJE

razglašajo
prosti delovni mesti

1. POSLOVODJO oddelka rezervnih delov za tovorna vozila TAM
2. KNJIGOVODJE za obračun

pod 1) se zahteva poslovodska šola in pet let delovnih izkušenj pri prodaji rezervnih delov ali tehničnega blaga ali pa daljše delovne izkušnje pri prodaji rezervnih delov in poznavanje vozil TAM.

pod 2) se zahteva srednja ekonomska šola ali nižja šolska izobrazba in vsaj pet let delovnih izkušenj v knjigovodstvu.

OD po pravilniku podjetja.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Prijave pošljite na naslov Agrotehnika Ljubljana, poslovalnica Celje, Aškerčeva 19.

Ljubljanska banka

podružnica CELJE,

razpisuje za šolsko leto 1973/74 naslednje štipendije:

4 štipendije	— na Ekonomski fakulteti ali na Visoki ekonomsko komercialni šoli;
6 štipendij	— na I. stopnji VEKŠ-a bančna smer in finančna smer;
25 štipendij	— na Ekonomski srednji šoli.

Kandidati naj do 20. 6. 1973 osebno dostavijo oddelku za organizacijo dela in splošne posle naslednje dokumente:

- vlogo za dodelitev štipendije s kratkim življenjepisom,
- dokazila o premoženjskem stanju (potrdila o povprečnem osebnem dohodku ali pokojninah staršev, potrdilo o katastrskem dohodku),
- zadnje šolsko spričevalo ali potrdilo o opravljenih izpitih.

1. nagrada: 100 dinarjev
2. — 6. nagrada: 50 dinarjev

1. nagrada: 100 din — **FANIKA MURN**, Hruševac 2, 63230 Šentjur

ta, spopad, Ero, lopar, drive
gorila, park, Samoa, gar
teran, Eleat, Segrt, rab
Hans, Cret, citat, sklad, N
VS, Osor, reklo, Aaron, N
red, tiak, rtina, keton, In
Miami, valj, čavej, stan
orjak, Pulj, area, kar
skala, Erie, kvar.

	Mestov Italiji		Ras- merje		Kilo- amper	Zušelka, ki piči		Žensko ime	Vergi- lov ep		Dve črki		Navojna oknica	Azijec	Freuden- ren vodja		Spol	Makedon- kolo	Vrtne ute		dobiva- nje sdi	golša, šlinda
Moško ime				Sulica					Spak, spašek													
Jeza				Mesto v Egiptu Mesto ob Marici					Velik strah Zvitek													
Felo- vadeo šrot					Sved. igr. n. tenisa Poskus uboja						Svojat Moletne potreb- ščine							Vrsta vina Japon. pijača				
Svet- niška podoba						Negativ. ion Dalmat. ščine					Angl. marinik Del šivali							Gr. po- krajina Kraj na Aljaski				
BERITE NOVI TEDNIK	Skupen sešte- vek Hrust						Avstrij. politik Prestol Argolide					Trinog Tanjša nit							Rinaki kralj Slovn. pojem			
Šnak za element selen			Frano. reka Duhov- ščina				Norveš. lingvist Del drevesa							Tropska palma Barva kart					Ad acta Evrop. gorstvo			
Pripad- nik Inkov				Živeo Grška črka				Duša umrlega pri st. Slovanih	Spaki pesnik Reka v Bosni						Prebi- valka Nemšije Vladar					In' v Trubar- jevih časih	Frit Vial	
Mari- borska tovarna čevljev						Vrsta, rod Tetovo					Žival- ska noga						Angl. mediclog Anton Aškerc					
Sol ocetne kisline							Pevka in igralka Birkin					Domača šival							Košica			
Japon- ska samo- obramba							Ober					Glavna telesna šila							Žlahtni plin			

IZ PROGRAMA ZASTAVA-FIAT IN CIMOS

življenja ŠSD

BOGATE OBLIKE

V ŠSD na osnovni šoli Gu-
stava Siliha v Velenju je raz-
no življenje. Šola, ki šte-
nad 800 učencev, združuje
ŠSD kar 555 aktivnega
anstva, kar 70 odstotkov
na šoli.

Po svojih nagnjenjih so se
v šoli in mladina razvrstili
v krožkov in sekcij, ki de-
sko skozi vse leto. Tako
po poleg rednega pouka
se vse vzgoje organiziranih
po dve uri tedensko v in-
stanskih krožkih, kar pomeni
redno aktivnost na področju
športa, pri delu, v katerem
mladi bogato motivirani.

Številnejši so planinci —
po po številu, ki pod vodstvom
Podlesnik Anice na izle-
spoznavajo planinski svet
volega ožjega in širšega po-
voja, v planinski šoli, ki so
o vključili z izpiti, pa so si
pridobili tudi vse teoretične
znanje za organizirano pla-
nistvo. Za njimi po svoji de-
aktivnosti izstopajo atleti, 60 po
švilu, rokometiški, košarkar-
i ljubitelji folklorne in drugi.
Poleg redne vadbe je osnov-
na karakteristika tega druš-

va v razgibanem sistemu raz-
rednih in medrazrednih tek-
movanj, ki se odvijajo na sa-
mi šoli. V zadnjem šolskem
letu so odigrali kar blizu 200
tekem po liga sistemu v ko-
šarki, rokometu in med dva-
ma ognjema. Posebnost je
tudi v tem, da vodijo rekor-
de šole, kar motivira učen-
ce pri njihovem nastopanju.

Posebno skrb posvečajo tu-
di poučevanju smučanja in
plavanja. V smučarskih teča-
jih je bilo 118 pionirjev in pi-
onirk, plavalci pa so naučili
vse otroke četrtil razredov!
Ob tako razgibanem življe-
nju ŠSD so vzgajali za med-
razredna tekmovanja tudi 55
sodnikov in zapisničarjev za
rokomet in košarko. Najus-
pešnejši sodnik v rokometu
pa je vsekakor, požrtvovalni
hišnik šole FIDEJ.

Velik del šole je v zname-
nju tekmovanja in aktivnosti
ŠSD. Vitrine s pokali, panoji
in avliah s prispevki o aktual-
nih nalogah telesne kulture
pri nas, raportaže s slikovnim
materialom s tekmovanj po
svetu in v okviru ŠSD, razpi-

si tekmovanj, tabele medraz-
rednih tekem, pravilniki s
točkami za najboljši športni
razred, za najboljšega šport-
nika na šoli, spremljanje uč-
nih uspehov in pod., so v
okras in propagando za šport
in telesno kulturo vobče.

Delo društva lahko po svo-
ji urejenosti služi za zgled tu-
di odraslim. Mladi se uva-
ja v samoupravljanje s pre-
vezemanjem številnih dolžno-
sti pri vodenju ŠSD. Številni
pravilniki, dnevnik dela, vad-
be, statistika, kronika in dru-
ga dokumentacija, odkrivajo
tisto drobno delo mladih, ki
ga je vredno upoštevati in
nagraditi. Njihovi delovni na-
črti po sekcijah in generalni
načrt ŠSD v celoti odkriva-
jo bogastvo oblik dela, ki vse-
binsko bogatijo tudi življenje
mladih in šole kot celote.

Zato velja desetim članom
učiteljskega zbora s prof.
Meto POCAJTOVO na čelu
vse priznanje za njihovo men-
torsko in aktivno delo v tem
vzornem ŠSD.

K. JUG

Atletika — novi
republiški prvaki

Na republiškem prvenstvu osnovnih šol v atletiki,
ki je bilo pretekli teden v Kranju, so nastopile v ekip-
nem tekmovanju tudi 4 šole iz celjskega področja. Nji-
hova uvrstitev je bila v drugi polovici finalistov tega
množičnega tekmovanja. Razveselili pa so nas s svoji-
mi uspehi posamezniki. Predstavljamo vam 4 nove re-
publiške prvake, ki so vsekakor pomembno odkritje za
atletiko:

TOMSIĆ MARJETA, učenka osn. š. Hudinja, 15 let-
na pionirka, visoka 172 cm, dobra učenka, trenira atle-
tiko le eno leto. Osvojila je naslov republiške prvaki-
nje v troboju z rezultati — 60 m 7.9, met krogle 9.01 m
in v skoku v višino 148 cm. Solanje želi nadaljevati na
ESC v Celju.

BASA STANKO, učenec osn. š. Hudinja, 15 let, od-
ličnjak, visok 178 cm, težak 70 kg, je osvojil naslov pr-
vaka SRS v troboju z rezultati — 7.5 na 60 m, 12.38 m
v metu krogle in 160 cm v skoku v višino. Je pred-
sednik ŠSD Hudinja, ki ga vzorno vodi. Doslej ni treni-
ral atletike, pač pa je privrženec rokometu. Solanje
bo nadaljeval na celjski gimnaziji.

KACIĆ MIRAN, učenec osn. š. Laško, prav dober na
šoli, je postal najhitrejši pionir Slovenije. Na 60 m je
dosegel odlično znamko 7.2, kakršno doslej še ni nihče
med njegovimi sovrstniki v SRS! Visok je 180 cm, te-
žak 70 kg. Je naraven talent, saj se ni posebej priprav-
ljal za ta nastop, ker ne trenira atletike! Igra košarko
v medobčinski pionirski ligi. Vadij je atletiko le v ok-
viru pouka telesne vzgoje na travniku. Solanje bo na-
daljeval na tehnični šoli v Celju.

ZUZA LADO, učenec osn. š. iz Prebojda, dober uče-
nec, star 15 let, visok 182 cm, težak 72 kg, je postal
republiški prvak v skoku v daljino z odlično znamko
in osebnim rekordom 6.15 m. V Kranju je postavil se-
rijo dobrih skokov in premočno zmagal nad ostalimi
sovrstniki. Žuža je že vključen v ADK. Solanje bo na-
daljeval na kadetski šoli v Ljubljani.

TRIM
VESTI

Pretekli teden je bilo na Grič-
ku spet živahno. Kar trije ko-
lektivni so organizirali športno
popoldne — Ljubljanska banka,
Cinkarna in Avto Celje ter Kli-
ma. Vsi so si pridobili tudi toč-
ke za TRIM športni znak v hoji,
kolesarjenju, trim stedi ali stre-
ljanju. Zlasti moramo pohvaliti
člane Ljubljanske banke, ki so
se množično udeležili hoje iz par-
ka prek levškega mostu na Grič-
ček. Marjana Lubej, organizator
rekreacije, je uspela v kratkem
času pripraviti k aktivnosti ko-
lektiv, ki do sedaj ni prednjačil
v tem.

x x x

Na sindikalnem prvenstvu v
nogometu in rokometu je vse za-
nimivejšje.

NOGOMET — Po 4. kolu vodi-
jo v prvi ligi: Kovinotehna 8,
Zeleznica 6 ter Aero, Cinkarna,
EMO in Klima 4 točke.

V drugi ligi vodita Prosveta
in Gradis s 6 točkami, pred Izlet-
nikom, Libelo, Prevoznistvom in
Tehnocomeratom s 5 točkami.

V tretji ligi vodi po tretjem
kolu Sava s 6 pred Mesinami,
Carinarnico, Elektrom in SDK s
4 točkami.

ROKOMET — I. liga vodi jo
EMO, Prosveta, Aero, Kovinoteh-
na 4 točke itd.

II. liga vodi ta Zeleznica in UVJ
s 4 točkami itd.

III. liga vodi ta Gozdno gospo-
darstvo in Transjug s 4 točka-
mi itd.

x x x

V teku so še tekmovanja za
starejše člane v malem nogome-
tu — nastopa 12 ekip in finalne
tekmice v odbojki, kjer nastopa
17 ekip.

Na programu spomladanskega
dela SSI 1973 je še streljanje z
zračno puško in trim šafeta. Obe
tekmovanji bosta v tednu od 18.
do 22. junija na Gričku.

x x x

V teku so dela na novem igri-
šču za športne igre na Skalni
kleti. Na večji asfaltni površini
bo mogoče igrati mali nogomet
in rokomet, na 2 igriščih košar-
ko ter na štirih odbojko.

Zveza za športno rekreacijo, ki
s pomočjo komisije za rekreacijo
pri OOS gradbi objekta ugotav-
lja, da je taka površina za sindi-
kalne športne igre, ki doživljajo
vse večji razmah nujno potrebna.
Dela bodo predvidoma končana
do konca junija.

T. G.

SPORT IZ
SAVINJSKE
DOLINE

Odbojkaši Partizana Šempeter
so minulo nedeljo zamudili lepo
priložnost. V derbju za vstop v
I. slovensko odbojgarsko ligo so
srečanje proti Mislincu izgubili
2:3, pa čeprav so še vodili z 2:0.

x x x

V nadaljevanju tekmovanja v
celjsko-mariborski odbojgarski li-
gi pa so Braslovče premagale Ru-
še z 3:2 in bodo tako v novi
tekmovalni sezoni nastopali v II.
republiški ligi, ker so na lestvici
na prvem mestu.

x x x

Rokometiški Griž so v predzad-
njem kolu slovenske rokometne
lige gostovali v Ormožu in sre-
čanje izgubili z 21:23.

x x x

Na kegljišču v Zalcu je bilo
prvenstvo kegljaške tekmovalne
skupnosti Celje za starejše člane.
Posamezno je zmagal Lampred iz
Zalca z 438 podrtimi keglji pred
Zoharjem iz Štor 437, Maroltom
iz Štor 418 itd. Ekipno pa Zalec
z 1670 podrtimi keglji.

T. TAVČAR

CELJSKA
NOGOMETNA
PODZVEZA

Lestvica:					
Brežice	20	17	1	2	23:26 25
Štara	20	13	4	3	28:29 28
Osankarica	20	13	2	5	33:36 28
Celulozar	20	10	3	7	39:43 28
Šoštanj	20	9	4	7	35:29 22
Ljubno	20	8	4	8	38:27 20
Senovo	19	9	1	8	46:43 19
Opekari	19	7	4	10	42:38 18
Papirničar	20	6	4	10	39:45 17
Vojsnik	20	5	4	10	33:50 14
Boč	20	5	2	13	27:56 12
Zalec	20	0	1	19	15:96 1

V mladinski ligi pa sta bili od-
igrani sarno dve srečanja: Rudar
— Vojsnik 8:0 in Kladivar —
Olimp 2:3. Srečanje med Kovi-
narjem in Opekarijem je bilo pri
rezultatu 1:1 v 60. minuti prekri-
njeno, ker so igralci Kovinarja
napadli sodnika Mohoriča, ki je
moral iskati zdravniško pomoč.

T. TAVČAR

URBANCICEVA JE PRED
JAWORSKO

V Grazu (Avstrija) in Za-
grebu sta bila dva večja med-
narodna atletska mitinga,
na katerih so nastopili tudi
celjski atleti in dosegli lep
uspeh. Branko Vivod je zma-
gal v Grazu z svojim letoš-
njim najboljšim rezultatom
204 cm v skoku v višino, v Za-
grebu pa je Nataša Urbancić
premagala evropsko prvaki-
njo v metu kopja Poljakinjo
Jaworsko. Tudi tokrat je Na-
tašino kopje poletelo preko
60 metrov: 60,54 m. To je nov
dokaz, da je trenutno Nataša
v odlični formi in nedvomno
najboljša jugoslovanska atle-
tinja. Brez vseh senzacij,
skromno in tiho kot vedno,
se pripravlja za nastope in
uspeva. Takšnih atletinj si
lahko samo želimo.

Omenimo še ostale celjske
predstavnike: Kocuvan je bil
v Grazu tretji, v Zagrebu pa
četrti na 100 m, Urnkarjeva
je bila na 800 m v Grazu dru-
ga s slabim rezultatom, v Za-
grebu pa sta Dermolova in
Bezjak osvojila četrto mesto v
skoku v daljavo in v metu
kopja, medtem ko je bil
Svet tretji na 5000 m.

ŠPORTNE
VESTI

KOSARKA: Zmage Celjanov na št.
rih frontah.

V preteklem tednu so celjski ko-
šarkarji in košarkarice zabeležili
samo zmage.

V **REPUBLIKSI LIGI ZA KO-**
SARKASICE so Celjanke gostova-
le v Mariboru proti mladi vrsti
Branika in zasluženo zmagale s
37:15 (22:8) in tako dosegle svojo
drugo zmago v konkurenci. Celjan-
ke so bile predvsem mnogo hitrej-
še od svojih nasprotnic in so si
že v prvem polčasu zagotovile zma-
go. Koše za Celje so dali: Prapro-
tnik 13, Jančič 6, D. Borovšek
6, M. Borovšek 6, Ramšak 4, Pin-
tar 1 in Cizelj 1.

V **MLADINSKI REPUBLIKSI LI-**
GI VZHOD so mladinci Kovinoteh-
ne katastrofalno odpravili simpatič-
ne goste iz Slovenske Bistrice s
112:51 (62:20). Neizkušeni gostje ni-
so bili dorasli razigranim domači-
nom, ki bi lahko z večjo pazlji-
vostjo pod košem nasprotnika do-

VESTI
IZ ŠENTJURJA

ŠSD »Mladost« iz Šentjurske
osnovne šole je imelo v okviru
»Dneva Mladosti« športno sre-
čanje v Utiški Počegi s pionir-
ji tamkajšnje osnovne šole.

Rezultati: Rokomet — Šent-
jur : Počega 15:15, košarka —
Šentjur : Počega 31:30, šah —
Šentjur : Počega 3,5:2,5 in na-
mizni tenis zmagala Šentjurja
5:0. Pionirke iz Slivnice so
igrale v rokometu in je bil
rezultat 9:6 za Počego.

Šentjur: Občinskega prven-
stva v atletiki v Štorah so se
udeležile štiri ekipe. Vrstni red
ekip: pionirji 1. Šentjur
536 točk, 2. Slivnica 137 točk,
3. Dramlje 134 točk in 4. Pla-
nina 101 točk. Pionirke — 1.
Slivnica 448 točk, 2. Šentjur
408 točk, 3. Planina 382 točk
4. Dramlje 259 točk.

Šentjur: Rezultati občinske
košarkarske lige za mladince:
Ponikva : Planina 72:18, Ponik-
va : Slivnica 46:31, Slivnica :
Grobčno 49:44, Ponikva : Gro-
bčno 57:29.

Planina: V okviru sindikal-
nih športnih iger je bilo tukaj
tekmovanje v odbojki, ki se
je končalo s sledočim vrstnim
redom: 1. Prosveta, 2. Alpos,
3. Zdravstvo, 4. Bohor, 5.
Obrotniki.

M. I.

seglji še mnogo višji rezultat. Naj-
uspešnejši strelci za domačine: Vi-
dec 23, Osolce 20, Kralj 13, Muho-
vec 12, Zolhar 11, Stefanec 10.

V nadaljevanju **PIONIRSKIE RE-**
PUBLISKE LIGE — VZHOD so
pionirji Celja na svojem igrišču z
veliko težavo ugnali odlične Šent-
jurčane s 47:43 (24:18). Rezultat je
bil vseskozi tesen in Celjani so si
še v finišu tekme zagotovili zma-
go. Koše za Celje so dali: Pipon
13, Kavčič 10, Tusek 8, Šibakovski
6, Benčan 6 in Mastnak 4.

V **MEDOBČINSKI LIGI** za čla-
ne so Celjani zabeležili prvo sto-
tico. Brez mnogo truda so s
108:59 (59:31) premagali ekipo
Smarja in še vedno brez poraza
vodijo na prvenstvenih lestvicah. Naj-
več košev za Celje so dali: Pe-
terka 23, Ponikvar 21, Jug 19.

JANEZ CEPIN

ZARADI SLABIH STRELOV LE-
ENA TOČKA

V srečanju nekdanjih prvotiga-
šov v Zagrebu so celjski rokome-
taši osvojili proti Metalcu samo
točko. Rezultat 12:12. Omeniti pa
moramo, da so Celjani bili znat-
no boljši in v kolikor bi Levstik
in Pučko izkoristila svoje stre-
le pri sedemmetrovkah, bi obe
točki romali v Celje. Tako pa so
ponovno prepustili svoje prilož-
nosti domačinom.

Za celjsko moštvo so tokrat za-
deli v črno Levstik, Vlado Bojčev
in Puško trikrat, ter Koren, Mrov-
lje in Povalec.

V soboto gostuje v Celju moštvo
Mladosti iz Banja Luke. V zad-
njem kolu pa Celjani igrajo proti
Slovani v Ljubljani. V primeru
uspeha v obeh tekmah se lahko
Celjani uvrstijo celo med najbolj-
še. Tam pa jim je tudi mesto.

VIKI VANOVSEK PRVAK CELJA

Najboljši celjski kegljaši so za-
ključili svoje občinsko kegljaško
prvenstvo v mednarodnem slogu.
Na dveh kegljiščih v Celju in Zal-
cu je najboljši zbir točk dosegel
veteran celjskega kegljanja — Vi-
ki Vanovšek, ki je zmagal s 1986
keglji. V Celju je podrl 990, v
Zalcu pa 996 kegljev.

Vrstni red ostalih najboljših je
sledoč:

2. Urh (Aero) 1976 (1029 in
949), 3. Zavski (Aero) 1949 (1014
in 949), 4. Gabec (Ingrad) 1939
(1000 in 939), 5. Sunko (Ingrad)
1897 (897 in 1000), 6. Šrot (Cel-
je) 1896 (975 in 921), 7. Grun
(Celje) 1892 (955 in 937), 8. Lu-
bej (Celje) 1889 (883 in 1006), 9.
Lipovšek (Ingrad) 1888 ter 10. Ti-
sovec (Celje) 1882 kegljev.

Najboljših 38 bo jeseni nastopilo
na področnem prvenstvu.

PIONIRJI MODELARJI REPUB-

V odlični organizaciji celjske
Aero kluba je bilo v nedeljo
republiško prvenstvo pionirjev v
modelarstvu. Celjani so tokrat do-
segli lep uspeh. Osvojili so ekipno
zmago v kategoriji A-2 in posa-
mežno prvo mesto v kategoriji
A-1. Mimo tega pa so imeli tudi
največ tekmovalcev. Rezultati:

Kategorija A-1: posamezniki —
Kalan (Celje) 433, Subic (Nova Go-
rica) 45, ekipno: Nova Gorica 1210,
EMO Celje 1191 in Novo mesto
1025.

Kategorija A-2: posamezniki —
Subic (NG) 887, Jarh (Celje) 802
in Holobar (Celje) 748. Ekipno:
AK Celje 2223, AK Celje II. 1551
in Nova Gorica 887 točke.

Vsega skupaj je tekmovalo 80
tekmovalcev.

DVE MEDNARODNI TEKMI V

V nedeljo bomo imeli Celjani
priložnost videti dve zanimivi me-
dnarodni tekmi. Nogometaši Kladi-
varja bodo izkoristili predah v re-
publiški ligi in odigrali na Glaziji
ob 16.30 uri srečanje proti ita-
lijski ekipi Juventini iz Gorice.

Istega dne dopoldne ob 9. uri
pa se bodo celjski kegljači pomeri-
li v mednarodnem slogu 8 x 200
lučajev z kegljači avstrijskega mo-
štva Orth ad. Donau. Srečanje bo
na kegljišču Ingrada.

T. TAVČAR

avto celje

TRGOVSKO PODJETJE
NA VELIKO IN MALO
S SERVISICELJE,
Ljubljanska 11

vam nudi osebne avtomobile

ZASTAVA

750 M	cena	25.138,05	Ndin
750 Lux	cena	26.349,90	Ndin

Dobava 30—45 dni po vplačilu.

750 T	cena	39.002,65	Ndin
750 K	cena	42.716,00	Ndin
1300 P	cena	42.336,65	Ndin
1300 TK	cena	56.316,60	Ndin
1300 LUX	cena	44.939,70	Ndin
Z 101	cena	45.169,80	Ndin
LADA	cena	47.456,40	Ndin
125 PZ/1500	cena	48.110,95	Ndin
1500 Familiare	cena	52.005,85	Ndin

Dobava takoj po vplačilu.

V cenah avtomobilov so vključeni tudi prevozní stroški.

Za nakup osebnih avtomobilov ZASTAVA vam nudimo potrošniško posojilo.

Obiščite prodajalno avtomobilov v Celju, Ljubljanska 11 ali zahtevajte informacije po telefonu 22-180.

KINO

UNION:

do 10. 6. francoski barvni film »Vdova Couderc«; od 11. do 14. 6. ameriški barvni film »Detektiv Klute«.

METROPOL:

do 10. 6. italijanski barvni film »Pridite k nam na kavo«; od 11. do 14. 6. ameriški barvni film »Plavi vojaka«.

DOM IN LETNI KINO:

do 10. 6. ob 16. uri ameriški barvni film »Cuda narave«; ob 18. in 20.30 uri italijansko-ameriški barvni film »Django ne pozna milosti«; od 11. do 13. 6. ameriški barvni film »Vitez ruleta«.

SLG

Petek, 8. 6. ob 15.30 uri — Sofokles: »Antigona« — za I. mladinski abonma in izven.

Sobota, 9. 6. ob 20. uri: »Antigona« — gostovanje v Lendavi.

Nedelja, 10. 6. ob 15. uri: »Antigona« — gostovanje v Črešnoveh; ob 20. uri isto delo v Turnišču.

Ponedeljek, 11. 6. ob 11.30 in 20. uri: »Antigona« — gostovanje v Murski Soboti.

Sreda, 13. 6. ob 17. uri: »Antigona« — za abonma upokojeanci in izven.

POROKE

CELJE
Poročilo se je 12 parov,

od teh: ALBIN AJDNIK, Zbelovo in KRISTINA BEŠKOVNIK, Selski vrh ter VOJISLAV MARKOVIČ in DRAGICA KOZELJ, oba iz Celja.

GORNJI GRAD

FRANČISEK BEVC, 22, delavec in JOZEFA BEVC, 17, delavka, oba iz Gornjega grada.

SLOVENSKE KONJICE

ANTON BEDENIK, 26, Ptuj in ANTONIJA HRIBERNIK, 19, Zbelovska gora; FRANC JUHART, 24, in VIDA KOLAR, oba iz Škale; ROMAN BRDNIK, 21, Zeče in MARIJA SELIC, 19, Store; JANKO KUKOVIČ, 24 in MARJETA OMERSA, 24, oba iz Konjic; FERDINAND POLEGEK, 23, Vešenik in VIDA KNAFELC, 21, Celje ter FRANC ČRESNAR, 24, Kovaški vrh in MARIJA SVAB, 22, Črešnovo.

SENTJUR PRI CELJU

KAREL KRAJNCAN, 21, monter in MILENA DRAME, 25, delavka, oba iz Javorja; JOŽEF BANOVSEK, 23, zidar, Razgor in ALENKA CATER, 21, trg. pomočnica, Dramlje; TONČEK ZMAHER, 24, avtomehaničar, Sentjur in MARIJA MLAKER, 24, trg. pomočnica, Šibenik; VLADIMIR PUŠNIK, 22, ključavničar in NEŽIKA KRK, 20, trg. pomočnica, oba iz Sentjurja ter IVAN PAVLINČ, 23, delavec, Podvin in ANICA TERŽAN, 17, delavka, Repuž.

SMARJE PRI JELSAH
DRAGUTIN HORVAT,

Donji Vidovec in TERZIJA PAJK, Ljubljana.

ZALEC

VINČENC PESEC, 3, Apnenik in MARIJA POSEBAL, 26, Miklavž; IVAN JELEN, 22, Andraž; ANA DOLAR, 23, Miklavž; SREČKO OČEPEK, 23, Velenje in NADA PAFANT, 18, Breg pri Fuzeli ter KARL TAJNŠER, 29, Podvin in KRISTINA NABERZNIK, 17, Polze.

ROJSTVA

CELJE

27 dečkov in 24 deklet; SLOVENSKE KONJICE 3 dečki in 2 deklici; SENTJUR PRI CELJU 1 deček in 1 deklica; SMARJE PRI JELSAH 1 deček in 1 deklica.

SMRTI

CELJE

JOZEFA LAZAR, 75, Ostriška vas; MARIJA JONTES, 72, Boštanj; ZOFIA KREČA, 60, Crni vrh; IVAN PIŠEK, 53, Maribor; MARIJA DOBČNIK, 79, Ljubecna; ROZALIJA VAJDEC, 77, Lesično; ALOJZ IMPERL, Konjska; ANA MAGDIČ, 63, Ljubljana; FERDO VOLAVŠEK, 58, Celje; PAVEL PLEŠNIK, 44, Kamna gor; IVAN SOPAR, 85, Voja; TEREZIJA CVIKL, 82, Vozore; AMALIJA PUNGAR, 74, Zagrad; JOŽEF FRECE, 44, Pečovnik; JOZEFA JOKAN, 83, Trharje.

horoskop

21. marec
20. april

Svoje probleme jemljete nekoliko preveč resno. Če bi le malo pogledali okrog sebe, bi se vam rešitve ponudile kar same.

21. april
20. maj

Za zdaj ne morete pričakovati, da bi si izboljšali svoj položaj. Pač pa se vam v družinskem življenju obetajo spremembe.

21. maj
21. junij

Nekdo vam bo naredil nekaj težav, kar pa bo ostalo brez posledic. Izkoristili boste naklonjenost neke osebe in dobili denar.

22. junij
22. julij

Svoj načrt boste le delno uresničili, do cilja bo pot še dolga. Izlet ob koncu tedna vas bo postavil na realna tla.

23. julij
23. avgust

Zdravstveno se boste počutili odlično, duševno pa bolj slabo. Morali bi vsaj za kratek čas spremeniti okolje.

24. avgust
23. sept.

V soboto vam bo potrebna velika samozavest, če boste hoteli izpeljati namero. Srečanje z neko osebo ne bo preveč prijetno.

24. sept.
23. okt.

Partner z vami ne bo zadovoljen, vendar ni treba popuščati. Vaše odločitve so pametne, le preveč bi hoteli doseči naenkrat.

24. okt.
22. nov.

Za svoje delo ne boste prejeli ustreznega priznanja, to pa vam naj ne vzame volje. Nekdo vas bo prosil za pomoč. Premislite.

23. nov.
21. dec.

Napočil je dolgo pričakovani trenutek, ki ga izkoristite, ne da bi oklevali. Ne pozabite na svoje obveznosti in neki datum.

22. dec.
20. jan.

Doživeli boste skromno presenečenje, ki vam bo veliko pomenilo. Ob koncu tedna pustite do besede tudi svoje mu partnerju.

21. jan.
18. febr.

V službi vam bo šlo delo odlično od rok, zataknilo se bo le v neki malenkosti. Računajte z velikimi denarnimi izdatki.

19. febr.
20. marec

Obstoji nevarnost, da bi z nepremišljeno potezo zapravili svoj ugled. Doma se vam obeta preprič, sprava in vesel dogodek.

Ljubezen
moja...

Sonce se je nagibalo k zatonu in prvi mrak se je podil po dolinah. Odločila sem se, da se poslovim, on pa je bil pripravljen, da me pospremi. Počasi sva se premikala po poti in kmalu sva prišla do ceste, ki je skozi gozd vodila do vasi. Ves čas je bil dosleden in priazen, ko pa sva prišla do vasi, sva se morala posloviti. Ob slovesu me je prosil za en sam poljub, vendar zaman. Jaz sem bila z mslimi daleč v stran in zaradi tega ga nisem mogla poljubiti. Ločila sva se z besedami, da do poljuba pride ob naslednjem srečanju, pa čeprav sem vedela, da bo tudi takrat isto.

Se predno je njegov dopust potekel, je prišel nam. Seveda sem bila istih misli tudi takrat. Razočarana je odšla in obljubil mi je, ko pride nazaj, med stare prijatelje, da se mi takoj oglasi. Minilo je nekaj dni, ko sem dobila pismo. Bilo je tako sestavljeno, da mi je bilo težko pri srcu, ko sem ga brala. Dnevi so se počasi pomikali in iztekel se je njegov vojaški čas. Prišel je v civilno življenje, ga je v vojski močno pogrešal. Tako je že pri soboto prišel, da moram z njim na zabavo. Na smehnila sem se, ker sem mislila, da se šali, ko pa sem spoznala, da misli resno, sem mu obljubila. Tudi sem napravila zato, da je odšel iz moje sobe, kar je mislil, da se imam namen odpraviti. Jaz pa sem v tistem hipu veselo odšla z doma in se vrnila šele tedaj, ko tudi njega ni bilo več pri nas. Kakor je bilo tedaj težko njemu, tako je danes meni.

Tedaj sem vedela, da mu ne bom mogla več dati, vedela sem tudi to, da mi ne bo hodil več pred oči, pa če me je še tako močno ljubil. Upanje je uresničeno, ker ga kljub temu ne morem pozabiti, pa čeprav sem bila takrat tako hladna do njega.

Dnevi minevajo, od tedaj bo že osem mesecev zopet bo pred nami maj. Čeprav sem tedaj obljubila, da z njim sploh ne govorim, se ob srečanju zopet pogovarjam, pa četudi je do mene hladen. Všeč so mi njegove oči, ki so se nekoč nežno leskele v večerni zarji, sedaj pa se otožno ozirajo okoli.

Čeprav sem bila vsega kriva jaz, se še vedno spominjam trenutkov, ki so bili zame najlepši, kateri pa sem zavrnila, za kar mi je danes žal. S tem, ko je mraz pomiril vse zelenje, med njimi tudi cvetoče in ostale občutljive rastline, s tem je pomiril tudi veliko rdečo vrtnico, ki mi jo je prinesel tisto nedeljsko popoldne, pa čeprav še danes nevidno cveti za njega, neodtrgana na dnu srca.

Zlatko

Zgodba
v
maju

Spoznala sem, da niti najmanj nisem pripravljena, da bi mu povedala svoje želje, mnenja in težave, zato sem sklenila, da se poslovim. Tega mi ni dovolil, prijel me je za roko in moral me s seboj. Med ostalo družbo. Čeprav sem v družbi vedno dobre volje, sem vedela, da je v tistem trenutku bil on tisti, ki me je odvrčal od tega. In takrat sem videla tudi v njegovih očeh nekakšen lesk — morda razočaranje, vendar je vztrajal. Vedela sem, da ne delam prav, zakaj po enem letu bi pa že lahko bilo srečanje drugačno. Čeprav sem ga ljubila tudi jaz, pa v tistem trenutku le nisem nič čutila do njega. Družba je bila vedno bolj vesela in gramofon je rahlo igral najlepše melodije. Prosil me je za ples, kar sem mu odklonila, nekoliko pozneje pa sem šla plesat s fantom njegove sestre. Se sedaj ga vidim, kako razočarano je prišel, pogledal in zopet odšel. Ne vem, kaj si je takrat mislil, vendar sem v tistem trenutku spoznala, da nisem naredila prav.

Ob dveh železniških nesrečah

ZAKAJ PREKO TIROV?

V zadnjem času smo ponovno zabeležili dve železniški nesreči, do katerih je prišlo samo zaradi nepazljivosti ljudi, ki so prečkali železniške prehode. Prva nesreča se je zgodila na železniškem prehodu v Trzinu pri Rogasli Slatini, kjer je prečkal Martin Križan, ne

da bi upošteval svetlobne in zvočne signale o prihajajočem vlaku. Motorka ga je zbila v jarek in so težko poškodovanega prepeljali v celjsko bolnišnico.

Druga nesreča se je tudi zgodila na železniškem prehodu, in sicer v Do-

bovi. Železniške tire je prečkal Osman Delić, 21, po poklicu zavirač, doma iz Maribora. Iz ljubljanske strani je pripeljal tovorni vlak in vlakovodja je pred prihodom na železniško postajo izključil pogonsko napravo. Tako baže Osman ni čul prihajajočega vlaka, ki ga je

zbil tako močno, da je na kraju nesreče umrl.

Ker to nista prvi nesreči, ki sta se zgodili na železniških prehodih, opozarjamo vse, ki jih prečkajo, da dosledno upoštevajo prometne znake in svetlobne signale, da ne bi prihajalo do podobnih tragedij.

POMANJKLJIVO V STANOVANJIH

Predsednik Občinske gasilske zveze Ivan Pasero nam je ob priložnostnem pogovoru povedal:

»V bodoče bi morali bolj forsirati preventivo glede požarne varnosti v stanovanjskih blokih in garažah. Do zdaj na tem področju nismo storili ničesar. Kar pogledate, kakšne nevarnosti se pojavljajo v stanovanjskih blokih: shranjeno kurilno olje in plin, uporaba sprejev in bencina, plastična oprema, umetna vlakna in tapisom. Ljudje pa o požarni varnosti ne vedo skoraj nič. Največji uspeh bi bil, če bi preko Stanovanjskega podjetja dosegli, da bi vsaj za zače-

tek pomagali pri organizaciji seminarjev za požarno varnost predsednikov hišnih svetov. Seminarje bi Zavod za požarno varnost organiziral za stonj, samo da bi nekdo pokazal interes. Ali drug primer: individualni kurniki stanovanjskih hiš, ki imajo rezervoarje za kurilno olje, bi morali obvezno, po zakonu določeno, imeti ročne gasilne aparate. Nima pa jih skoraj nihče. Na bencinski črpalki ne bi smeli dati gorilnega olja, če stranka ne bi pokazala, da ima doma gasilni aparat in da z njim zna upravljati. Zda gradimo cele bloke garaž, nikjer pa ni pripravljenih gasilnih sredstev.

Vse to kaže na velike pomanjkljivosti in dejstvo, da naše inšpekcijske službe niso učinkovite. Sami smo se že nešteto prepričali, da je potrebna najprej nesreča, potem pa se ljudje odločijo za preventivo. Težave imamo samo s tistimi, ki še niso imeli nesreč. Tako je tudi v delovnih organizacijah. Kako si lahko razlagate, da na primer Tovarna volnenih oddejev Škofja vas, Zdravilišče Dobrna, celjska bolnica, Cestno podjetje, študijska knjižnica in Pokrajinski muzej itd. pogodbeno ne sodelujejo z nami glede preventive požarne varnosti?

Zelo dobro sodelujemo z Libelo, Aerom, Gore-

njem itd. Tu in drugje ljudje vidijo, da takšno delo ni odveč. Koliko je vredno, če znajo ljudje ravnanje z gasilnimi aparati? Požar lahko zatrejo že v začetku in s tem pomagajo k manjši škodi. Pred dnevi je prišlo v dveh urah do dveh požarov na istem stroju v obratu Aero v Sempetru. Če delavci ne bi znali delati z gasilnimi aparati, bi nastala velika škoda. Tako pa ni. Prepričan sem, da to področje do neke mere že razumejo v delovnih organizacijah, potrebno pa bi bilo tudi v stanovanjskih blokih, tam, kjer živimo.«

T. VRABL

prometne nesreče

VZROK — REZERVNO KOLO

IVAN FRANKOVIČ, 35, iz Male Pirešice, je vozil po Ljubljanski cesti v Celju. Nenadoma mu je izpadlo rezervno kolo. Zato je močno zavril in ustavil voznik avstrijske registracije, ki je peljal za njim. Za Avstrijcem pa je vozil RUDI GABERŠEK iz Celja, ki se je zaletel v osebni avto pred seboj in povzročil škode za 2.500 dinarjev.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

JERNEJ VINTAR, 38, iz Krškega, je vozil z tovornim avtomobilom s prikolico proti Laškemu. V Debru ga je prehitevala MARIJA TOMAZIN, 29, Celja. Med prehitevanjem jo je zaneslo v levo, nato pa se je obrnila za 180 stopinj in čelno trčila v tovornjak. Lažje poškodbe sta dobili voznica Teržanova in sopotnica MIHAELA SENICA, škode pa je za 23.000 dinarjev.

OSTER OVINEK

FRANC AMBROZ, 24, iz Laškega, je vozil po cesti navzdol od Zreč proti Konjicam. V ostrem ovinku ga je zaneslo v levo in je tako vozil 45 metrov po

travniku ter se večkrat preobrnil. Pri tem se je težje poškodoval sopotnik MILAN SELCAN iz Zlateč. Voznika Ambroza so preizkusili z alkotestom, ki je pozelenel do polovice, nato pa so mu odvzeli tudi kri za preiskavo.

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

ANICA KOBE, 46, iz Celja, se je peljala s kolesom po kolesarski stezi od Dečkove proti Ljubljanski cesti. Za njo je peljal z osebnim avtomobilom EDVARD POLUTNIK, 22, iz Celja, ki je zavijal v levo pri Lavi in tako izsiljeval prednost kolesarki. Le-ta se je zaletela v osebni avto in se pri tem močno poškodovala.

DVA STA PREHITEVALA

LUDVIK PESTIVŠEK, 44, iz Sempetra, je v Globočah pri Frankolovem začel prehitevati kolono vozil v trenutku, ko je prehiteval tudi ZELJKO TERŽAN, iz Celja. Ko je Pestivšek to opazil, je naglo zavil v desno, pri tem pa zadell v osebni avtomobil, s katerim se je proti Celju peljal ADOLF SPES iz Ljubljane in ga zbil s ceste. Lažje so se poškodovali voznik Spes ter trije sopotniki v njegovem avtomobilu, škode pa je za 8000 dinarjev.

Nikar bojazni,
če po JUS-u ni vaša postava,

obleka TIP-TOP
bo gotovo taprava:

NOVO!

NA ODDELKU MOŠKE
KONFEKCIJE V
II. NADSTROPJU

VELEBLAGOVNICA T

ODSLEJ TUDI
IZVENSTANDARDNE
OBLEKE

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE

KIDRIČEVA 3

razpisuje

ZA ŠOLSKO LETO 1973/74 vpis v 1. razred strojnega in gradbenega odseka

Pogoji za sprejem:

1. uspešno dokončana osnovna šola s pozitivno oceno iz tujega jezika
2. kandidat ne sme biti starejši od 18 let in mora biti duševno in telesno sposoben za študij izbrane stroke
3. prednost pri vpisu imajo kandidati z boljšim učenim uspehom

Kandidati pri vpisu predložijo:

1. originalno spričevalo osemletne osnovne šole
2. izpolnjen obrazec 1.20, kolkovan z 2 N din državne takse

Prijava bomo sprejemali v dneh od 18. do 26. junija v dopoldanskih urah (8. do 12. ure).

Vpis v 1. letnik strojnega odseka za izobraževanje odraslih

Pogoji za vpis:

1. uspešno dokončana poklicna šola
2. starost iznad 18 let

Prijava sprejemamo v dneh od 18. do 26. junija in od 25. do 31. avgusta v dopoldanskih (8. do 12. ure) in popoldanskih urah (15. do 18. ure) ob ponedeljkih in sredo.

Oddelek odpre šola le, če se bo prijavilo dovolj kandidatov.

Vse informacije glede študijskih pogojev na oddelku za izobraževanje odraslih dobijo kandidati v upravi šole.

Kandidati s poklicno šolo, ki niso starejši od 19 let, se lahko vpišejo v II. letnik rednega odseka, če opravijo diferencialni izpit (predpisano snov za diferencialni izpit dobite v tajništvu šole).

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, 8.20 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zabavni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, zaključek ob 18.00.

Cetrtek, 7. junija: 8.50 — Pod Konjsko goro, 17.30 — Aktualno v sindikatih, 17.45 — Zabavni zvoki.

Petek, 8. junija: Med dopoldanskimi srečanja: Staša Gorenšek — moda, 8.50 — Po laški občini, 17.30 — Turistična oddaja, 17.45 — Moški zbor »Bratov Ipavcevi, Sentjur.

Sobota, 9. junija: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — Za prijeten konec tedna.

Nedelja, 10. junija: 10.30 — Napoved časa in sporeda, poročila, 10.35 — Predstavljamo vam, 11.00 — Pogovor s poslušalci, 11.20 — Obvestila, 11.35 — Zabavni globus, 11.55 — Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — Literarna oddaja, 12.58 — Nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — Zaključek oddaje.

Ponedeljek, 11. junija: 8.50 — Križem po Kozjanskem, 17.30 — Športni pregled, 17.45 — Novo pri Jugotonu.

Torek, 12. junija: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — Torkova reportaža, 17.45 — Ansambel Jurata Zdočca.

Sreda, 13. junija: 8.50 — Zivljenje ob Paki, 17.30 — Iz dela občinskih skupščin, 17.45 — Iz arhiva resne glasbe: Skladbe za violino in kitaro.

Ljubljana

VSAK DAN: Poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00, PISAN GLASBENI SPORED od 4.30 do 8.00.

PETEK, 8. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Radijska šola za nižjo stopnjo — Glasbena pravilnica; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jože Osterc: Kooperacija in delitev dela v govedorejstvu; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 15.35 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Operni koncert; 18.15 »Signalni«; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Minute z ansambliom Franca Flereja; 20.00 Naj narodni pojo — 10. oddaja; 20.30 »Slovenska popevka 73«; 22.15 Besede in zvoki

iz logov domačih.

SOBOTA, 9. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pionirski tednik; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jože Silc: Strnišnji posevki kot dodatni vir beljakovinske krme; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam... 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.20 Gremo v kino; 18.15 Dobimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Minute z ansambliom bratov Avsenik; 20.00 Tipke in godala; 20.30 »Slovenska popevka 73«; 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 10. JUNIJA: 6.00 — 8.00 DOBRO JUTRO! 8.05 Radijska igra za otroke — Marjan Marinč: »Dideldudel ima besedo«; 9.05 Srečanje v studiju 14; 10.05 Se pomnite, tovariši... Fabijan Trgo: Presek poteka pete ofenzive — Pesni boja in dela; 10.45 — 13.00 nemške operacije »Schwarz«; 10.25 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.30 Humoreska tega tedna; 15.05 Radijska igra — Marin Držić: Lazar spod klancu; 16.50 — 19.00 Nedeljsko športno popoldne; 19.00 Lahko noč, otroci!; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Zaplešite z nami.

PONEDELJEK, 11. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravljic in zgodb; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Dare Bernot: Kako se je skladiščilo sadje lanske letine; 12.40 S tujimi pihalnimi godbami; 13.15 Obvestila in zabavna glasba; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.35 »Inter-na 469«; 19.00 Lahko noč, otroci!; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jazz.

TOREK, 12. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Dušan Dretnik: Gozd — razvedrilo — turizem; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Z ansambliom Franca Fuhrarja; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 18.15 V torek nasvidenje!; 19.00 Lahko noč, otroci!; 19.15 Minute z ansambliom Toneta Zagarja; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra — Ferenc Karinthy: »Glasovi v prazno«; 22.15 Popevke se vrstijo.

SREDA, 13. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Za mlade radovedne; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Jelka Hočvar: Uporaba herbicidov in varstvo oko-

lja; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljak«; 19.00 Lahko noč, otroci!; 20.00 Koncert Simfoničnega orkestra RTV Ljubljana; 22.15 S festivalov jazz.

CETRTEK, 14. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — dr. Andrej Orešnik: Kako naj zboljšamo plodnost krav; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam; 14.10 »Mladina poje«; 14.30 Sestaki instrumentov; 16.00 »Vrtljak«; 18.30 Iz kasnetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci!; 20.00 Cetrtekove večer domačih pesmi in napevov; 22.15 Paleta popevk in plesnih ritmov.

TV spored

TV SPORED OD 10. DO 16. 6. 73

NEDELJA, 10. 6.

8.40 Neznani leteči predmeti — serijski barvni film (Lj)
9.35 Po domače s Stanko Kovac — barvna oddaja (Lj)
10.10 Kmetijska oddaja (Zg)
10.55 Mozaik (Lj)
11.00 Otroška matineja: Maškon in njegov trop in skrivnosti Ja. drana (Lj)
11.55 Poročila (Lj)12.00 TV kašpot (do 12.20) (Lj)
Nedeljsko popoldne (Po domače z ansambliom Savski val in triom Bahar, Sport, Za konec tedna) (Lj)
17.45 Poročila (Lj)
17.50 Operacija Valkire — II. del barvnega filma (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Moji gostje in jaz: Boris Dvornik (Zg)21.30 Dobre stare melodije (Zg)
21.45 Športni pregled (JRT)
22.15 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Celovečerni film (Bgd-Zg II)
22.00 24 ur (Bgd-Zg II)
PONEDELJEK, 11. 6.
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bgd)
17.50 P. Puntar: Stol pod potico I. del (Lj)
18.10 Obzorik (Lj)
18.30 Pustite me živeti (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Sa)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)20.35 Štiri ure do Elbe I (Lj)
22.30 Janez Monart: Srednjeveške balade (Lj)
22.45 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Daljnogled (Bgd)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Turizem (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Reflektor (Bgd)
21.15 Serijski film (Sa)
22.15 TV dnevnik (Zg)
22.35 Resna glasba (Zg)17.40 Poročila (Zg)
17.45 Daljnogled (Bgd)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Turizem (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Reflektor (Bgd)
21.15 Serijski film (Sa)
22.15 TV dnevnik (Zg)
22.35 Resna glasba (Zg)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Daljnogled (Bgd)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Turizem (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Reflektor (Bgd)
21.15 Serijski film (Sa)
22.15 TV dnevnik (Zg)
22.35 Resna glasba (Zg)

TOREK, 12. 6.

17.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.30) (Bgd)

17.45 F. Forstnerič: Jabolko (Lj)
18.00 Risanka (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Bratislavka lila — II. del zabavno glasbene oddaje (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Prenana v izjemnih pogojih — Gobe (Lj)
19.15 S kamero po svetu: Uganda (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Mi med seboj (Lj)
21.35 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanje (Lj)
22.25 Poročila (Lj)

17.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.30) (Bgd)

17.45 F. Forstnerič: Jabolko (Lj)
18.00 Risanka (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Bratislavka lila — II. del zabavno glasbene oddaje (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Prenana v izjemnih pogojih — Gobe (Lj)
19.15 S kamero po svetu: Uganda (Lj)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Mi med seboj (Lj)
21.35 L. N. Tolstoj: Vojna in mir — barvna TV nadaljevanje (Lj)
22.25 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

17.40 Poročila (Zg)
17.45 Daljnogled (Bgd)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Turizem (Zg)
19.45 Propagandna oddaja (Zg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Reflektor (Bgd)
21.15 Serijski film (Sa)
22.15 TV dnevnik (Zg)
22.35 Resna glasba (Zg)

SREDA, 13. 6.

16.25 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 16.45) (Bgd)

17.40 Maškon in njegov trop — barvni film (Lj)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Na sedmi stazi — športna oddaja (Lj)
18.45 Plavanje — Crawl (Lj)
19.10 Mozaik (Lj)
19.15 Rezerviran čas (Lj)
19.45 Kosmetično ogledalo — barvna oddaja (Zg)
19.50 Cikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Hazarder — ameriški film (Lj)
22.45 Poročila (Lj)

UHF — oddajnik Krvavec:

20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.30 Serijska oddaja (Bgd-Zg II)
21.30 Balet (Bgd-Zg II)
22.05 24 ur (Bgd-Zg II)

GOZDNO GOSPODARSTVO CELJE

Odbor za delovna razmerja

razpisuje na podlagi 2. člena pravilnika o štipendiranju

ŠEST ŠTIPENDIJ za šolsko leto 1973/74

1. dve štipendiji za študij na biotehniški fakulteti — oddelek za gozdarstvo
2. dve štipendiji za študij na srednji gozdarski šoli
3. dve štipendiji za študij na srednji ekonomski šoli

V primeru, da se za navedene šole ne javi dovolj prosilcev, se upoštevajo vloge otrok delavcev podjetja tudi za druge šole, ki zgoraj niso navedene.

Prošnje se vlagajo na naslov kadrovsko-spolnega sektorja pri Gozdnem gospodarstvu Celje, Ljubljana c. 13. Prošnji je potrebno priložiti potrdilo o dohodku družine.

Rok za vlogo prošnje je 15 dni po objavi razpisa.

CETRTEK, 14. 6.

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bgd)

17.45 Večiki in majhni — oddaja TV Zagreb (Lj)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Tišina na sporedu je nemi film (Lj)

18.55 Neznani leteči predmeti — serijski barvni film (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 Kam in kako na oddih (Lj)

20.40 Četrtekovi razgledi (Lj)

21.30 D. Kadijevič: Strah in groza oddaja TV Beograd (Lj)

22.30 Poročila (Lj)

PETEK, 15. 6.

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.05) (Bgd)

17.30 Pisan svet (Lj)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Profesor Baltazar — barvna risanka (Lj)

18.40 Cesta in mi: Traktoristi (Lj)

18.50 Pet minut za boljši jezik (Lj)

18.55 Mozaik (Lj)

19.00 Kratek film (Lj)

19.15 Naš ekran (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 in TV barometer

20.35 Iz zakladnice svetovne

20.40 Intervju — barvna glasbena oddaja (Lj)

21.30 Junaki cirkuške arene

21.55 Serif v New Yorku —

22.45 TV kašpot (Lj)

SOBOTA, 16. 6.

Sportno popoldne (Lj)

18.15 Obzorik (Lj)

18.30 Mr. Magoo vam predstavi — serijski barvni film

19.10 Mozaik (Lj)

19.15 Humoristična oddaja (Lj)

19.45 Risanka (Lj)

19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj)

20.25 3-2-1 in TV barometer

20.30 Intervju — barvna glasbena oddaja (Lj)

21.30 Junaki cirkuške arene

21.55 Serif v New Yorku —

22.45 TV kašpot (Lj)

»METKA«

tekstilna tovarna in konfekcija CELJE

razpisuje

11 ŠTIPENDIJ za šolsko leto 1973/74 in sicer:

1. eno štipendijo na fakulteti za naravoslovje in tekstilno tehnologijo v Ljubljani
2. eno štipendijo na ekonomski fakulteti v Ljubljani
3. sedem štipendij na tehniški tekstilni šoli v Kranju
4. dve štipendiji na ekonomski srednji šoli v Celju

Kandidati za štipendijo morajo prošnji priložiti:
a) kratek življenjepis
b) dokaz o učenem oz. študijskem uspehu (spričevalo)
c) potrdilo o višini osebnih dohodkov staršev
d) potrdilo o vpisu v šolo.
Vloge sprejemamo do 30. junija 1973.

maloglas

PRODAM

MAG DIESEL 1,5 T ali zamenjam za avto. Polanc Franc, 27 Laško.

Prodaj enostavno komforno novejšo s centralno kurjavo v takoj vseljivo. Po pod »Zdomec«.

CELO 29 arov v Viršar primerno za vinograd. Zagajšek Slavko, 74.

AVO 750 prodam. Ogled s soboto od 13. do 15. ure. Celje Gregorčičeva

KE (5 cm fosne) pro. Obrez, Levec 40, Pe.

1100 v nevoznom stanju. Tudi po de. Fojnica Himno, Ribar. 3 SD 218.

AVO 750, letnik 1969 prodam. Flis, Bratov Vošnjak. 34 Celje.

SILNICO na eno kolo, čel. kosa, traktorsko za Ste. 18 in žetveno napravo. Alpino poceni prodam. Beršek Franc, Globoko. Rimske Toplice.

ULEC 4 x 8 prodam. Informacije: Crešnjevce 5. Rjnik.

SILNICO BCS rabljeno prodam. Gomilšek Ivan, strojno, Prvomajska 15. Rje.

ARO za dnevno sobo, dobro ohranjeno, prodam. Rjtnik, Trubarjeva 34 Celje.

OKOPRITLICO hišo s dvimi sobami, centralnim ogrevanjem, takoj vseljivo, prodam v Zalcu, Kajuhova (Benetke) tel. 71-765.

DELNO zakonsko posteljo, kompletno z vložki in matracami, radioaparat, avdicca in več ženskih oblačil, plašev in kostimov za nočne postave, prodam. Informacije: Mariborska c. 58. telefon 23-089 med 7. in 8. uro.

600 1962 l., dobro ohranjen, poceni prodam. Tudi tudi ček za gradbeni material ali za pohištvo. Renko, Ogeče 25 a, Rimske Toplice.

NO, staro, v Novi vasi 31. Sentjurju ob južni železnici, prodam. Ogled ob 14. uri. Angela Jančič, Nova vas 31. Sentjur pri Celju.

SILNICO, skoraj novo s pohištvo in kuhinjsko kredenco nujno prodam. Ulica Bratov Vošnjakov 22 (Novi) Celje.

NO letnik 1969 prodam. Tel. 228-88.

RAMBOLIRANEGA fiata 100 in 2 t cementa prodam. Informacije popoldan od 14. ure dalje v Nazarjevi c. 19 Celje.

ARO strešno opeko (bo. morec) cca 3.000 kom in električni štedilnik na tri plošče, rabljen, prodam. Perger Ivan, Polzela 141.

UDO 1970 ugodno prodam. Frankolovskih žrtev 51 Celje.

DELJENO strešno opeko (bo. morec) in malo rabljene strešne late prodam. Vprašajte: Rečica 11 a Laško.

NO cca 1.000 kg prodam. Maša Frančiška, Bukovje pri Frankolovu.

OTSKEGA ovčarja starega 14 mesecev, prodam (Lesi). Prokanec Slava, Askerčeva 4 Celje.

AT 750, letnik 1969 prodam. Perger Andrej, Podlog 16 Sempeter.

NO pohištvo in drva prodam zaradi odselitve. Prokanec Janez, Celje, Mariborska 172.

NO 1000 prodam. Informacije po telefonu 063-82 016.

NO kravo, dobro mleka prodam. Kragolnik Franc, Maistrova 30 Celje.

SPALNICO, kavče, omaro in drugo pohištvo prodam. Ogled v soboto in nedeljo. Skok Milan, Dečkova c. 35.

POHIŠTVO za dnevno sobo, spalnico, televizijski sprejemnik in hladilnik prodam. Peer Berta, Saranovičeva 15 od 17. do 20. ure.

KUHINJSKO kredenco in pomivalno omaro ugodno prodam. Golob Stanka, Ul. Bratov Dobrotinškov 4.

SPACEK furgon letnik 1968 prodam. Anton Jelen, drevnica Sentilj pri Velenju.

ZASČITNO okrasno omaro za radiator dolž. 1,12 cm, viš. 1,40 cm, širina 30 cm, prodam. Marica Tiršek, Dobroteša vas 55, Sempeter.

POSESTVO skupne površine 8 ha zemlje in 2 ha gozda prodam. Gospodarsko poslojje (z živino in vsem inventarjem) je oddaljeno 5 km od Celja in le nekaj metrov od avtobusne postaje. Informacije vsak dan od 11. do 14. ure. Kožel Jožefa, Ljubečna, nasproti šole.

ENONADSTROPNO dobro ohranjeno starejšo hišo z vrtom prodam. V hiši vodovod, elektrika, kopalnica, klet. Sentjur Zg. trg pri Celju. Hiša vseljiva takoj. Ogled hiše dne 10. in 11. 6. 1973. Pišite na naslov: Pepca Kartin, Zg. Polskava 45. Po želji za dve družini. Hišo tudi zamenjam za postavitev majhne hiše v mojem kraju.

GRADBENO parcelo, zelo lepa lega (blizu Steklarne) ugodno prodam. Informacije vsak dan po telefonu 81-967 ali Ferme Vera, Gosilna Rogaška Slatina.

GARAŽO na Dolgem polju kupim ali vzamem v najem. Ponudbe po telefonu 22-660 Celje.

ENOSTANOVANJSKO hišo v Celju ali bližnji okolici, lahko tudi s starejšo osamljeno osebo, kupim. Ponudbe pod »Hiša«.

OPREMLJENO sobo nudim upokojenki ali dijakinji, ki je pripravljena inštruirati osnovnošolca. Ponudbe pod »Pridna in poštena«.

ISCEM opremljeno sobo v centru mesta ali v okolici

Zalca. Ponudbe pod šifro »Dekle«.

ISCEM sobo v centru mesta — opremljeno ali prazno. Ponudbe pod »Natakarica«.

NEOPREMLJENO garsonjero v Celju išče uslužbenka. Ponudbe pod »Celje«.

MLADO dekle z mamo nujno išče sobo in kuhinjo kjerkoli v Celju, Zalcu ali v Sempetru v Sav. dolini. Ida Sinkovič, »Garanta« Polzela.

PLETILJSKO vajenka sprejem. Jančič Marija, Celje — Partizanska 29.

V UK sprejem vajenca ali vajenka. Krojaštvo Kramer Anton, Cesta na Ostrožno 62 Celje.

NEKVALIFICIRANEGA delavca za delo na stružnici sprejem. Weber Andrej, Celje — Dinaškova 8.

SPREJMEM pošteno dekle vajeno strežbe in kuharico za novo gostilno v Celju. Ponudbe pod »Domačnost«.

ISCEM žensko — eventualno upokojenko — za dopoldansko nego bolnice v Celju. Ponudbe pod »Plačam dobro«.

ISCEM garažo v centru mesta Celja ali bližnji okolici. Plačam v naprej. Ponudbe pod »Garaža«.

GARAŽO v bližini »Ojstrice« ali na Otoku vzamem v najem. Ponudbe pod »NSU«.

Gradbeno industrijsko podjetje

INGRAD

CELJE, Ljubljanska cesta 16

sprejme v uk

UČENCE (VAJENCE)

za izučitev v naslednjih poklicih:

- 40 ZIDARJEV
- 40 GRADBENIH TESARJEV
- 15 ZELEZOKRIVCEV
- 2 STAVBNA KLJUČAVNICARJA
- 2 STROJNA KLJUČAVNICARJA
- 4 STAVBNE KLEPARJE
- 2 MONTERJA OGREVALNIH NAPRAV
- 2 VODOVODNA INSTALATERJA
- 2 AVTOMEHANIKA
- 2 ELEKTROINSTALATERJA
- 1 OBRATOVNEGA ELEKTRIKARJA
- 3 TESARJE KONSTRUKTERJE
- 3 SOBOSLIKARJE
- 3 STAVBNE MIZARJE
- 3 STROJNE MIZARJE

Prehrana in stanovanje je učencem zagotovljena v lastnem internatu.

Prošnje, katerim priložite rojstni list in spričevalo o dokončani osemletki, sprejema kadrovska služba podjetja do 15. julija 1973.

Poskusi in zadovoljen boš kot tisoči
Jugoslovani, ki ugotavljajo:

- prijetno zvečenje zaradi ameriške gumi baze
- osvežujoč in dolgotrajen okus
- sličice s številko:

5, 15, 25,
35

nagrajujejo
brez žrebanja

Bazooka

žvečilno gumo kupite posamezno ali v tripaku

Bazooka

Upravni odbor

»TKANINA«, CELJE

razpisuje

štipendije za šolsko leto
1973/74

ZA EKONOMSKO SREDNJO SOLO
za vsak letnik po 2 štipendiji in

ZA VIŠJO EKONOMSKO KOMERCIALNO
SOLO
4 štipendije

Prošnje za štipendije vložite na obrazcu 1,65. Priložite: prepis spričevala oziroma sporočilo o opravljenih izpitih in potrdilo o premoženjskem stanju. Rok prijave je 15. 7. 1973.

Gradbeno industrijsko podjetje

INGRAD

CELJE, Ljubljanska cesta 16

razpisuje

v šolskem letu 1973/74
naslednje štipendije

- 3 štipendije na fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo — gradbena smer
- 2 štipendiji na višji tehniški šoli — gradbena smer
- 4 štipendije na tehniški srednji šoli — gradbena smer
- 2 štipendiji na ekonomski fakulteti
- 2 štipendiji na ekonomski srednji šoli

Interesente vabimo, da vložijo prošnje z opisom do sedanjega šolanja do vključno 30. junija 1973.

Trgovsko podjetje

»SAVINJSKI MAGAZIN«
ŽALEC

prodaja proizvode GORENJE
s 6 % popustom za
devizna sredstva

Ce imate devizna sredstva, vas vabimo k nakupu.

Vse informacije dobite v naših poslovalnicah:

Tehnična trgovina Zalec, Prebold 1, Petrovče 2, »Pohištvo« Zalec, Kovinoprema Polzela.

Koristite ugodno priložnost!

CUPRABLAU

pridelek
zdrav

CUPRABLAU

Kmetje — zaščitite vaše nasade s sodobnim in preizkušenim škroplivom Cuprablau zatira bolezni, a ne škoduje pridelku Cuprablau zavira pretiran razvoj rastline in omogoča boljšo rast plodu Cuprablau je hitro topljiv, zato ga pripravite preprosto tik pred uporabo

CUPRABLAU
pridelek zdrav!

proizvaja
CINKARNA CELJE

OGNJENI KRST

JOŽE MELANŠEK je bil rojen leta 1932 v Šaleku pri Velenju kot prvi izmed treh sinov v uradniški družini. Osnovno šolo je obiskoval v Velenju, nižjo gimnazijo v Šoštanju, višjo pa v Celju. Po maturi je opravil abiturientski tečaj in se leta 1957 zaposlil kot učitelj v Belih Vodah nad Šoštanjem, kjer je služboval do lanskega februarja, ko je sprejel dolžnost tajnika Temeljne izobraževalne skupnosti občine Velenje. Je poročen in oče dveh otrok.

Tudi Jože je že v zgodnji mladosti tekal po okoliških hribovih Šaleške doline. Organizirano pa je pričel hoditi v gore po letu 1947 v okviru PD v Velenju. Podobno kot številnim drugim alpinistom pa mu zavarovane poti kmalu niso bile dovolj. Za časa študija na celjski gimnaziji se je vpisal v alpinistični odsek in leta 1948 opravil prvi alpinistični tečaj na Korošci. V steno se je v navezi prvič podal leto kasneje. To je bilo v vzhodni steni Ojstrice v takojmenovani Kocbekovi grapi, plezal pa je skupaj s pokojnim Stankom Kokošinekom. In tako so se pričeli vrstiti vzponi drug za drugim. Skupno je opravil preko 60 alpinističnih vzponov.

Kot učitelj pa se je kmalu posvetil tudi vzgojnemu delu v planinski organizaciji. Cele generacije mladih planincev so šle skozi tečaje, ki jih je organiziral in vodil. Nabral si je mnogo izkušenj, zato danes opravlja tudi pomembno funkcijo pri Planinski zvezi Slovenije. Pri mladinski komisiji je predsednik odbora za vzgojo in izobraževanje. Za svoje planinsko pedagoško delo je prejel tudi že številna priznanja.

Izmed številnih vzponov je izbral naslednjih pet:

1. Herletova smer v Ojstrici, Matjaž Deržaj, leta 1955
2. Severna stena Vršičev, Ivo Reya, leta 1953
3. Prusk — Szalajeva v severni Triglavski steni, M. Deržaj 1955
4. Zimski vzpon na Prisojnik, Jože Čop, leta 1952
5. kupinski vzpon po Hornovi smeri na Jalovec 1954

Za današnjo pripoved pa je izbral doživetje ob skupinskem vzponu po grebenu Križa v Savinjskih Alpah leta 1965, ko je vodil tečajnike Šaleškega alpinističnega odseka.

zli in mokri skali in hitel proti vrhu. Čimprej mora priti na vrh in preko, na drugo stran. Se nekaj metrov ga je ločilo od vrha. Hitro, hitro. Ozri se je nazaj ter velel Franciju, naj naslednji takoj krene za njim. Nihče se ni zganil...

»Ne čakati, hitro naprej. Slišite! Na drugi strani bomo na varnem!« Tokrat je zaleglo. Beseda »varni« je dobro delovala na mlade in neizkušene fante in hitro so se v primerni razdalji vzpenjali ob fiksirani vrvi.

Jože je dosegel vrh in se dobesedno prekobil na drugo stran, ko je usel tretjič. Misli je, da mu bodo popokali bobniči, tako je treščilo. Blisk in grom sta se strnila v eno. Vrgel se je na tla in napeta vrv ga je spomnila, da ne sme misliti nase.

»Hitro, madona! Hitro, kaj oklevate!« je vpil, kolikor je imel glasu. Ne vihta je bila glasnejša.

Ozrl se je proti robu, ko se je za njim pokazala prva glava. Nato še druga, tretja. Fantje so hitro lezli ob fiksni vrvi in se takoj, ko so dosegli vrh, razkropili, išoč zavetja v luknjah in za skalami.

Kljub temu, da je bilo okoli poldneva, je bilo to mno kot v miraku. V mrzli gori je odmevalo grmenje. Še enkrat je zabobnelo, predno se je preko vrha prekobil zadnja postava...

»Rešeni,« je pomislil Jože, si oddahnil in vzpodbudno pohvalil fante: »Dobro ste se odrezali!«

Tako kot je nevihta prišla, je tudi minila. Niso še dodobra uredili opreme, ko je posijalo sonce. Sodre, ki je padala med nevihto, se je nabralo za dobrih dvajset centimetrov. Bleščeče so se v soncu svetili ledeni kristali, ko se je premočena skupina mladih fantov, ki so pravkar doživeli svoj ognjeni krst, počasi vračala proti dolini. Strah je bil pozabljen, ostalo je le doživetje...

Korak mladih planincev, ki so spešili proti Savinjskemu sedlu, je hiter in lahak. Udeleženci začetnega tečaja Šaleškega alpinističnega odseka so se pod Jožetovim vodstvom odpravljali na prvi vzpon. Napetost pričakovanja je rasla v srcih mladih fantov z vsakim korakom.

Jutranje sonce je že obarvalo vrhove gora, ki so se bleščali v svoji lepoti. Nebo brez oblaka, kot naročeno za vzpon, ki so ga načrtovali. Okoli sedme ure, po pičlih dveh urah hoda, se je skupina mladih alpinistov ustavila pod ostenjem Križa. Fantje, bilo jih je devet, so se po dva in dva navezovali v naveze. V vsaki skupini je bil nekdo, ki ni bil brez izkušenj, drugi je bil novinec. Jože se je razkoračil pred fanti ter jim razložil potek vzpona, jih opozoril na nevarnejša mesta ter jim dal še zadnja navodila. Vsi so z zanimanjem poslušali ter si v spomin vtisnili sleherni njegov napotek.

Jože je skupaj s soplezalcem Vinkom Pejovnikom vstopil prvi. Napredovanje ni bilo težavno. Naveze pod steno so opazovale, kako sta napredovala in kmalu se je za njima podala druga naveza, pa tretja in še zadnja, v kateri so bili trije alpinisti. Vzpon ni terjal posebnih naporov, vendar pa je nudil dovolj možnosti, da so mladi alpinisti lahko praktično preizkušali znanje, ki so si ga nabrali na teoretičnem delu tečaja. Zabijanje praktično ni bilo potrebno. Le na stoječih je Jože zabil klin ali dva, tu pa tam tudi še vmes, bolj kot za varnost fantov, v poduk in praktično ravnanje. Naveze so hitro napredovale po severovzhodnem grebenu Križa. Sonce je stalo že visoko in Jože je bil s svojim

varovancem že tik pod vrhom. Niti raztežaj ga ni ločil več od cilja...

»Madona, saj bo nevihta. Poglejte, kako se nabira v Grintovcu in Skuti,« je dejal Jože in pokazal na veliko gmoto oblakov, ki so se nizko preko vrhov podili proti Rinki in Križu.

Naveze so bile razpognjene po grebenu in Jože je pričel priganjati, kajti bližajoča se nevihta ga je navdajala s strahom. Ne zavoljo sebe, sam je bil tega vajen. Strah ga je bilo zaradi fantov, ki so tokrat prvič okušali užitke vzpona v navezi, se veselili in že med potjo delali načrte bodočih samostojnih vzponov, ko bo tečaj uspešno za njimi.

»Hajde, vi tam spodaj. Malo bolj živahno, zato pa nič manj previdno!« je govoril Jože in neusmiljeno priganjal.

»Gremo raje nazaj, saj ni mogoče, da bi ušli nevihti!« je predlagal nekdo, ki je tičal ob steni na varovališču. Naveze so se zbirale v strnjeno skupino, ko je Jožeta naenkrat prešinila misel, da obstoji nevarnost, da bodo pričele točiti strele. Hitro je ukrepal in fantom dal navodila. Klime so zavijali v nahrbtnike, jih stiskali okoli telesa pod vetrovkami, da bi tako ustvarili vsaj malo izolacije.

»Čujte, naj klime pomečem proč?« se je oglašil fante, tik pod Jožetom, držeč šop klinov v rokah in pripravljen, da bi jih zalučal preko stene.

»Ne! S čim si boš pa potem pomagal? Ne mečite proč, le dobro zavijte in v nahrbtnik z njimi,« je razlagal Jože.

Ze je mislil, da bo morada najhujše le mimo, ko je naenkrat začutil sunek elektrike v roki, s katero

je držal za klin in okoli pasu. Zavpil je:

»Fantje, usekalo bo...« Ni še dodobra izrekel stavka do kraja, ko je strahovito treščilo. Še prej, preden se je preko stene razlila bleščeča svetloba, je zabobnelo. Strahovita eksplozija je razparala ozračje in zasmrdelo je po žveplu. Jože se je instinktivno stisnil k steni, enako pa so na njegovo pravčasno svarilo storili tudi ostali. Ne samo v roko, tudi okoli pasu ga je streslo, kajti tod je imel navezane klime. Razelektritev je bila strahotna. Otrpnil je in že je mislil, da je po njih. Spomnil se je podobnih okoliščin, ki jih je doživel v avstrijskih gorah. Ohraniti prisebnost in preprečiti paniko. To so bile njegove prve misli...

Imel je prav, kajti nekaterih se je resnično potolil panični strah. Stisnjeni ob skale so nemočno ždeli in dež se je vlival po njih v močnih curkih. Nekateri so še vedno tiščali nazaj. Jože je moral vpiti nanje, jim dajal navodila, pri tem pa je vedel, da je treba ukrepati

hitro. Pot nazaj ni mogoča. Greben je preveč izpostavljen. Strela je tokrat udarila borih šest metrov nad njimi. Naslednjič lahko udari mednje. Pričela se je tekma s časom. Ni ga bilo strah, le odgovornost do fantov ga je prevečevala.

»Franci, hitro naprej!« Franci je bil v skupini poleg njega najizkušenejši, zato ga je poklical na pomoč.

»Poslušaj, France! Jaz se moram prebiti preko vrha na drugo stran, kjer je svet položnejši in poln kotanj. Varuj me! Ko bom prišel preko vrha, naj fantje kar se da hitro ob fiksni vrvi splezajo preko. Glej, da bo teklo brez zapletljajev. Če se bo med tem kaj primerilo, glej, da se panika ne ponovi. Vsi naj bodo v zadostni razdalji drug od drugega, dobro jih varuj in glej, da bodo čimprej prilezli na vrh. Na oni strani bom že jaz poskrbel zanje.« Med zadnjimi besedami je že segel po mokri skali. Pričela je padati sodra. Mokrote ni čutil. Komaj pa se je povzpел dobre tri metre

